

د. أحمد عبدالعزيز محمود

کورد

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra-ahlamontada.com

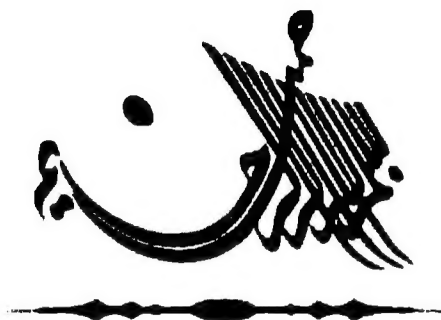
له کتیبی "اليعقوبی" و "الطبری" دا

وهرگیرانی

محمد حسن سهرگه ینیللی

الطبری
اليعقوبی
الطبری
اليعقوبی

الطبری

کورد له کتیبی
(اليعقوبی و (الطبري)دا

كورد
له كتيبي
(اليعقوبي) و (الطبري)دا

نووسینی
پرؤفیسوری یاریده دهر
د. احمد عبدالعزیز محمود
کۆلیژی ئاداب / زانکۆی سهلاحه ددین

وه رگی رانی
محمد حسن سه رگه ی نیلی

گورد له کتیبی (اليعقوبي) و (الطبري) دا

نوسین	د. احمد عبدالعزيز محمود
وهرگیران	محمد حسن سمرگه نیلی
بلاوکردنه وې	نوسینگې ته فیسیر بو بلاوکردنه وېو راگه یاندن/ همولیر
خه ت	نهوراد کوپي
نخشه سازی بهرگ :	امین مخلص
نخشه سازی ناوهرؤک :	جمعه صديق کاکه
نوره و سالی چاپ :	په کهم ۱۴۳۶ ک - ۲۰۱۵ ز
تیراز :	۱۰۰۰ دانه

له بهرپوه بهر ایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره ی
سپیاردنې (۲۴۹) سالی ۲۰۱۴ پیډراوه

ماقی له چاپدانه وې پاریزراوه

نوسینگې ته فیسیر
بو بلاوکردنه وېو راگه یاندن
همولیر - شمس الدین دادکا - زیر نوښت شیرین پلام
Mob: +964 750 460 51 22
Tel: +964 750 818 08 66
www.tafseer-pub.com
tafseeroffice@yahoo.com

چەند سەرەقە لەمێك

(بەناوی خۆی بەزمیی زۆر و بەردەوام)

دوای ئەوەی ئاشنایەتیمان لەگەڵ نووسەری بەرپێز پەیدا کرد، هەمان پۆژ پروی
لە ئێمە نا، وەکو نووسەر و وەرگێڕ، ئەم کتێبە ئەو بۆ سەر زمانی شیرینی
کوردیی وەرگێڕین، کە هەڵینجاوی دوو کتێبی میژوویی گەورە ئیسلامی
(التأريخ الطبري) و (التأريخ اليعقوبي).

ئێمە بێ پامانی ئەم داوايە ئەومان قبول کرد، چونکە (میژوو) خۆی ئاوێتە
ژيانە، هەگبە ئەزموونی پۆژگارە، میژوو چەند پرەنسیپەکی هەیه نەگۆرە، وەکو
یاسایە سروشتییەکان دووبارە دەبنەوه، میژوو رابردوو و ئیستا و داهاتوو پیکەوه
دەبەستێتەوه. میللهتی کوردیش، گەر بیهوێ لەناو گێژاوی سیاسی و تائیفی ئیمپرو
خۆی رزگار بکات و کەشتی خۆی بەرهو کەناری ئارامیی ببات، دەبێ سوود لە
رابردووی میژووی خۆی وەرگرت. ئەو هەڵە سیاسییانە لە سەردەمی
ئومەوییهکان و عەباسییهکان کردوویەتی، نابێ دووبارەیان بکاتەوه.

بێگومان سیاسەتی ئیمپروێ عێراقیش، گەر هەمان هەڵە سیاسیهکانی
ئومەوییهکان و عەباسیهکان دووبارە بکاتەوه، ئەویش بە دەردی ئەوان دەچیت و
دەپروخیت...

له م کتیبه دا سێ لایه ن ده بی نی له سه رده می ئومه و ییه کان و عه بباسیه کان دا
له گۆره پانی سیاسیدا ده وری جموجۆل ده بینن و داوای مافی خۆیان ده که ن،
کورده کان و عه له و ییه کان و خه واریچه کان، کورد له م نیتوانه دا جار هه یه به ته نیا و
جار هه یه له گه ل خه واریچه کان و جار هه یه له گه ل عه له و ییه کاندایه رێک که وتوو ه بۆ
روخاندنی ئومه و ییه کان و عه بباسیه کان، بۆ لاهردنی سته می ئه وان و به ده ست
هینانی ده سکه وتی ئایینی و سیاسیه کانی.

له زۆری له و هه ولانه یدا به هۆی هه له ی سیاسیه شکست خواردوو ده بی،
نمونه مان زۆره له و بواره دا، که له م کتیبه دا ده یانخوینینه وه.

وهه گێر ۲۴ / ۵ / ۲۰۱۲

كورد له كتيبي ميژوويي (يهعقوبى)دا

مردن (٢٩٢ك / ٩٠٥ز)

پيشهكى

زيادپرەوى ناكەين، ئەگەر بليين شارستانى ئىسلامى، يەكئىكە لە دەولەتمەنترين شارستانىيەكان لە پرووى كۆكردنەوه و نووسينەوهى ميژوودا، بەشيۆهيهك هەر ليكۆلەريكي زانستى ميژووى ئىسلامى تاووتوئ بكات، لە زۆرى ئەو هەموو نووسين و كۆكراوه ميژوييانە، واقى وپ دەميئى، كە لە جۆرهها بواردا نووسراونەوه و هەر چاخيئك لە چاخەكانيش، ميژوونووس و سەرچاوهى تايبەتى خۆى هەيه. گوماني تيدا نيه گرنكى ئەو برە بئ هەژمارەى نووسراوه ميژوييه عەرەبى و ئىسلاميانە لەوهدا خۆى حەشار دەدات، كە زۆريئك لەوانە گشت لا گرەوهيان هەيه لە باسکردنى بابەتە ميژوييهكاندا.

مەبەست لە گشت لاگرەبى ئەوهيه، ئەو سەرچاوه ميژوييانە تەنيا ميژووى گەليئك، يان رەگەزئ لە دانىشتوان جەخت ناخاتە سەر، كە لەسەر حيسابى گەلان و رەگەزەكانى تر بيت، وەك ئەوهى لەگەل (كورد) دا هاتۆتە ئاراوه، بەلكو ئەو كۆكراوه ميژوييانە، هەوليئان داوه هەموو گەلان مافى خۆى بدەنئ، ئەزموونى تەواوى ميللەتان و گەلان باس بكەين، نەخوازەلا ئەو گەلانەى چوونە ژيئر بەيداخي ئىسلام و دەولەتەكەيهوه و، لەسەر عەرەب چەقى بەستووه.

روونترين نمونه له سهر تيراساي گشتگيري له تۆمارکردني ميژوودا له (ميژوي (يهعقوبي)) دا بهرجهسته دهبي، كه له (احمد) كوري (ابي يعقوب) كوري (واضح)ه، نهو ميژوو نووسه به ((يهعقوبي)) ناسراوه له (٢٩٢ك/ ٩٠٥ز) كوچي دوايي كردووه، نه مهش لهو كتيبانه داده نري، كه گشت لاگره وهن له تۆمارکردني ميژووي ئيسلاميدا.

بيگومان كورد له ناو كۆمه لگاي ئيسلاميدا، دواي موسلمان بوونيان شوي ني خويان ههيه، له بهر نهوه شتيكي نامۆ نييه سهرچاوه ئيسلاميه كان به ههر شيويهك بي، شتيك ده باره ي ميژووي نهو گه له تۆمار بكن، گهر له گه ل گه لاني تري وهكو عه ره ب و فارس به راورد ي بكه ين، ميژووي (يهعقوبي) لهو باره وه پزي پيشه وه ده گري ت.

له م تويزينه وه يه دا پيگهي كورد له كتيبي ((يهعقوبي)) دا هه و لي ده رخستني دراوه، نه مهش له ريگاي هه لي نجان ي نهو هه و لانه و په يوه سته به كورد و زي د و نيشتمان يانه وه. گرنگي نهو تويزينه وه يه له وه دا يه هه نكاويكي پيويسته بۆ تاوتوي كردني ميژوي كورد له چاخه يه كه له دوا يه كه كاندا، به مه به ستي زانييني ناستي به شداري كردنيان له روداوه ميژوويه كان و دامه زراندني شارستانيه كدا.

تويزينه وه كه م كردووه به دو به شي سه ره كييه وه:

به شي يه كه م: پينا سه ي (يهعقوبي) ي و ناوه رۆكي كتيبه كه ي و ري باز و مه سه له كان ي تري په يوه ست به و مه سه له وه.

به شي دووه م: ته وه ري هه ره گرنگه له تاوتوي كردنه كه دا، با سي كورد ده كات له ميژوي (يهعقوبي) دا هه ره له چاخه دي رينه كانه وه.

زياتر جه خت ده خاته سه ر كورد له سه رده مي عه بباسيدا له ريگاي رون كردنه وه ي سيا سه تي عه بباسيه كانه وه له باره ي كورد وه، پاشان نهو بزوتنه وانه

کورد له کتییی (اليعقوبی) و (الطبري)دا

باس دهکات لیږه و لهویدا له کوردستاندا لهو چاخه دا بهرپا کراون، دوايی شهو بزوتنه وانه دهخاته ږوو، که کورد له دژی خه لافه تی عه بباسیدا پڼوه یان هه لساوه، به تایبه تی له ږوژانی (هارون رهشید) و (مه نمون) و (واثق) و (موتوه کیل) دا، به مه بهستی رزگار بوون له ده ست چهوسانه وه و سته می کار به دهستان و والیه کانی عه بباسیه کاندا، له بهر شهو پڼشوازیان لی کردوون و چوونه ناویانه وه.

لیکۆلینهوهی یهکهه

یهکهه: پیناسهی (یهعقوبی) و کتیبه میژووییهکهی:

(یهعقوبی) به ئەحمەد کورپی ئەبی (یهعقوبی) کورپی جەغفەر کورپی وەهەب کورپی (واضع الإخباري) عەبباسی ناسراوه.
(یهعقوبی) نەژادی عەبباسی هەڵدەگرئ^(١)، چونکە دەدریتە پال بنەمالەیی عەبباسی دەسەڵاتدار. ئەو نەژادە لە (الواضح)ی باوکییهوه بۆی ماوه تەوه، کە یهکئ بووه لە مەوالیه کانی خەلیفه (ابی جعفر المنصور) (مردن ١٣٦ - ١٥٨ ک)
^(٢)، یهکئ بووه لە نزیکانی ئەو و لەو کاره گرنگانەیی پیتی سپێردراوه متمانەیی پئی کراوه^(٣).

(یهعقوبی) لە شاری (بەغدا) چاوی بە دنیا هەلێناوه و لەوێش گهوره بووه، بەلام بەزوویی بۆ (ئەومینیە) بەجیتی هیشتووه^(٤).
تافی لاوی لای (طاهر)یهکان بەسەر بردووه^(٥)، لە راست بەرواری کۆچی دوایی (یهعقوبی) بۆچوونی جیاوازی هەیه، (یاقوت الحموی) پیتی وایه له سالی (٢٨٤ ک/
٨٩٧ ز) مردووه^(٦). هەندئ کتیبی نوسراو و ئینسکلۆپیدیا و سەرچاوه میژووییه نوێهکان پشتییان پئی بەستووه^(٧).

کوردا له کتیبی (اليعقوبی) و (الطبري)دا

به لّام نه گهر بړوانينه کتیبی (مشاکلة الناس لزمانهم) نووسراوی یعقوبی، لیکنولر دهیینی، میژووی خوی به خهلیفه (المعتضد) کوری (احمد) کوری (المتوکل) کوتایی هیئاوه، که له (۲۴۷ک / ۸۶۱ز) کۆچی دواپی کردووه، نه مه به لگهیه کی یه کلاکهره وهیه، که (یهعقوبی) له نزیکه ی (۲۹۲ک / ۹۰۵ز) کۆچی دواپی کردووه. (یهعقوبی) پیشه ی نووسینی گرتنه نه ستۆ، به تایبه تی له ده فهری (طاهر) یه کان، ماوه یه کی زۆر له وی ماوه ته وه ^(۹)، (یهعقوبی) به گه شتیاریکی فره سه فهر له قه لّهم ده درئ، به چهند گه شتیک ی زۆردژوار زۆر هه لّساوه، له هیندستانه وه بۆ مه غریب و ولّاتانی تر رۆیشتووه.

له ماوه ی ئه وه گه شته زۆرانه دا، زانیاری میژوویی و جوگرافی ی زۆر کۆده کاته وه، ناتوانرئ مرۆف پتویستی پیاپان نه بیّت ^(۱۰).

زانراوه (یهعقوبی) مه زه به ی ئال و به یتی دوانزه ئیمامی هه لّده بژیرئ، باپیره گهره ی (واضح) مه زه به ی شیعه ی ئیمامی قبول کردووه و بۆ دلسۆز بووه، وه که له سه رچاوه میژوویییه کاندایا مازه ی بۆ کراوه ^(۱۱).

کورپه کان و نه وه کانیشی ئه وه بړوایه یان هه لگرتبوو، (یهعقوبی) ش، تا سه ر ئیسقان له پووچوو بوو، به لّام تاردا یه که مام ناوه ند بوو. ئه وه راستییانه له نووسراوه کانیدا ده گۆریتته وه، له میژووکه یدا زۆرتیرین په نگدانه وه ی هیه، له کاتی وه فاتی ئیمامه کاندایا، به درێژی باسی هه لّومهرجی ئه وانی کردووه.

له کاتی که دا باس له ئیمام عه لی ده کات (کرم الله وجهه)، که له و سئ که سانه ی داده نئ له سه ر ده ستی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) موسلمان ده بن ^(۱۲).

له کاتی که دا پووداوی (سه قیفه) ده گۆریتته وه، له گه لّ باسی ئه بو به کری سه دیق (په زای خوی له سه ر بیّت) دا باس ده کات، زۆری نه مابوو (عه لی) کاندید بکری، له به ر ئه وه ی له موسلمان بووندا له ریزی پیشه وه بوو، به نو هاشمه کان له خه لکی تر

له پېشتېر بوون^(۱۳). ئهم مهسه لانه و مهسه لهی تریش نهوه پيشان ددهن، نهو دهستی به رېبازی ئال و بهیته وه گرتبوو و شيعه بووه.

(یه عقوبی) ئاستیکي هزری بهرزی هه بووه، زانیاریه کی فراوان و هه مه لایه نی هه بووه، رۆشنیرییه کی گشتگیری هه بووه، توانیویه تی بههریه کی زانستی زۆر به لیکنۆله ران ببه خشی، بیته بهردی بناغهی هزری وه چه کانی داهاتوو^(۱۴).

ناودارترین نووسراوه زانیاریه کانی، به پیتی باسکردنی (یا قوت الحموی) نهوانه ن:

۱- کتیبی میژوویی گه وره ی ناسراو به (تاریخ اليعقوبی).

۲- کتاب البلدان.

۳- أسماء الامم السالفة.

۴- مشاکلة الناس لزمانهم.

کتیبی یه کجار زۆره و زۆربه شیان چاپکراون، ، ته نیا کتیبی (اسماء الأمم السالفة) نه بی، له ریزی کتیبه له دهست چووه کان داده نری، که تا ئیستا دۆزراوه ته وه.

دووهم: میژووی (یه عقوبی) له ناوه پرۆک و رېبازیدا

ئهم کتیبه ی به گرنگترین که له پوری (یه عقوبی) داده نری له نووسیندا، نووسراوه که پوخته یه کی به سوود و گشتگیری میژووی جیهانییه بهر له هاتنی ئیسلامدا، نه عجا میژووی ئیسلامی تا سالی (۸۷۲هـ/ ۲۵۹هـ) باسکردووه.

ئم کتیبه له بهشی یه که می چهند بابیه تیکی له خۆ گرتووه، به چیرۆکی (تهورات) دهستی پێ کردووه، دوا یی وه سفی چوار (ئینجیل) ه که ی کردووه، تیشکی خستۆته

كورد له كتيبي (اليعقوبي) و (الطبري) دا

سەر ميژووي عەرب بەر لە ئيسلامدا، ھاوکات ناچار بوو هەندى بابەتى
پۆشنبيرى گشتگر باس بکات، لەکاتیکدا لەبارەى ميژووي سياسيەوه ، شتى
کەمى لەبەر دەست دابوو، لە بارەى گريکيهکان و هينديەکان و عەرب و
هەندى بابەتى گشتى قسەى کردوو، غوونەى کتيبەکانى (ئەپستۆ) و (ئەبوقرات)
و شاعيرانى جاهيلي^(١٦).

بەپي پيژەندى زەمەنى کەسايەتيةکان پيکى خستون، وەکو پادشايان و
پيغەمبەران و کەسايەتيةکانى تر. بەمەش (يەعقوبى) ناسۆي پيگيا بو
ميژوونوسان دەکاتەوه بو فراوانکردنى زانبارى ميژووييان، چونکە خوێ بە هيچ
قەيد و بەنديکەوه نەبەستۆتەوه، ليڤه و لەوى کارى تى بکات. لە ناسۆيهکى
پۆشنبيرى فراوانى روانيوه، بۆيه تيبينى دەکري پاپورتىکى دريژى لەبارەى
دەستکەوتى گريکى زانستى و هزرى تايبەت کردوو^(١٧).

((يەعقوبى)) هەولئى داوھ شيوازى لە پيشتەر دانان هەلبژيڤي لەنوسينى ميژووي
ئيسلاميدا، دواى وردبوونەوه و لەبيژنگدانى گيڤانەوه و بەسەرھاتەکانى
هەلبژاردون، بينيوه ميژوونوس و ژياننامەنوسان لە گيڤانەوه و هەوالەکان و
سالەکان و تەمەنەکاندا يەکرانين، بۆيه هەوليداوھ ليکيان بدات و کۆي گيڤانەوهکان
وەرېگرئ.

لەبەر ئەوهى (مەرجليون) لەبارەيهوه گوتويهتى: (بەناديارى وەسفى
پرووداوهکانى کردوو)^(١٨). چونکە ئەو هەلەى نەبووھه پاقەى تەواوى ھۆيەکان
بکات، ئەو سەليقە گەورەيهى نەبووھه، کە ئەو کارە گەورانە هەلبژيڤي، کەسايەتى
ئەو لە گيڤانەوهدا بچەنە پروو.

(یہ عقوبی) رېبازيکي نوټی دږزيه وه بږ نووسينه وهی بابه ته میژوویه کان و پاداشتی راستیان، هه لسا خوی دوورگرت له رېبازی (الاسناد) واته: بلن فلان له فیساری گپراوه ته وه، چونکه بهر لهو، (الاسناد) له میژوودا له مه سه له گرنگه کانددا دامه زرابوو^(۱۹).

به کارهینانی نووسینی (المرسلی) به بی (الاسناد) وه کو رېبازيک که یه که مجار نه وانهی فهرمووده یان گپراوه ته وه به کاریان هیناوه، میژوونووسانیش له کۆتاییدا پشتیان پی به سبت^(۲۰).

(یہ عقوبی) رېبازی (سالیږه تی) به کار نه هیناوه، به پی رېزبه نندی ساله کان رووداوه کانی نه نویسه ته وه، نهو رېبازه ی به کاری هیناوه، که ده لته تان، یان چه رخی خه لیفه کان و کار به دهستان به رپوهی ده بن، واته: به پی بابه ت به نندی ده روات.

نوسینی رېبازه که به پی که سانه، به پیچه وانهی نهو رېبازه ی سال به نندی به کار دیتیت. نهو رېبازه ش له چاو رېبازی پيشوتر باشته و بی وینه یه^(۲۱)، چونکه رېزبه نندی کردوه و دیزاینی بږ داناوه، ((یہ عقوبی)) لهو پيشینانه یه نهو رېبازه یان کردوته بناغه بږ دیزاین کردن و رېکخستنی بابه ته میژوویه کان، بویه میژوی (یہ عقوبی) لهو باره وه له ته وای کتیه کانی تری میژووی ده لته تان و چاخه کان له پيشتره^(۲۲).

یه کټ لهو ره خانه ی ئاراسته ی (یہ عقوبی) ده کری نه وه یه، هه واول و باسه کانی له باره ی چاخى خوی به کورتی هیناون، زانیاریه کانی له باره ی نهو چاخه ی تیدا ژیاوه، که مو کورتی تیدایه وه که په یکه ریکی پروت لی گه پراوه. به لام له راست چه رخی نوموه ی (۱۳۲-۴۱ک) / (۶۶۱-۷۴۹ز) و چه رخی عه عباسی سه ره تایی (۱۳۲-۱۴۷ز / ۷۴۹-۸۶۱ز) پر زانیاری^(۲۳).

کورد له کتیبی (اليعقوبی) و (الطبري)دا

ديسان زۆر شهيدای (عهلی) بووه (سهلامی خوی لی بیت) و گرنگی زۆری به
وهچاغی نهو داوه له پيشهوايان و ههندی بهلای شيعه دا شکاوه تهوه، به تاييه تي
کاتی دهرياره ی خهليفه کانی راشيدین و ئومه وييه کان قسه ده کات، ديسان ههندی
پروپامایی له کاتی باسکردنی عهباسيه کاندای و سياسه تيان پيشان ده دات،
نهمهش سه رهنجیکی تری بو نه وه مان راده کيشی، که مهیلی رپيازی عهلی
کردووه ^(٢٤).

لیکۆلینهوهی دووهم

هه‌وال و باسی کورد و کوردستان له‌میژووی ئه‌ودا

(ی‌عقوبی) له‌ میژووه‌که‌یدا، ته‌نیا که‌میڤ باسی کوردی کردووه‌، زیاتر گرنگی به‌ باسی ده‌وله‌تان و کاربه‌ده‌ستان و ئه‌و مه‌سه‌لانه‌ی په‌یوه‌ستن به‌و شتانه‌وه‌ داوه‌، هه‌رچی گه‌ل و میله‌ته‌ی تره‌، که‌ ده‌وله‌تی تایبه‌تیان دانه‌مه‌زاندووه‌ وه‌کو (کورد) له‌به‌رئه‌وه‌ ناویان هاتووه‌، په‌یوه‌ندیان به‌ میژووی ده‌وله‌تی ناوه‌ندییه‌وه‌ بووه‌.

(ی‌عقوبی) له‌ راست ئه‌و مه‌سه‌لانه‌ی په‌یوه‌ستن به‌ کورد، هه‌ولێ خۆی چ‌ر کردۆته‌وه‌ له‌ باسکردنی ئه‌و هه‌والانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌ لایه‌نی به‌رپۆه‌بردنه‌وه‌ هه‌یه‌ له‌ هه‌ریمه‌کان و ویلایه‌ته‌کانی کورددا، وه‌کو دانان و لابردنی والیه‌کان و میرنشینه‌کان، پاشان دیاریکردنی بری سه‌رانه (الخارج) و زانستی تری په‌یوه‌ست به‌و هه‌ریمانه‌وه‌^(٢٥).

نابێ له‌ یادمان بچ‌ی ئاماژه‌ بۆ زۆریڤ له‌ بزوتنه‌وه‌کان و شو‌رشه‌کانی نه‌یاران و ئۆپۆزیسیۆنه‌کان ده‌کات، که‌ له‌ کوردستاندا له‌ دژی خه‌لافه‌تدا هه‌بوونه‌، به‌تایبه‌تی بزوتنه‌وه‌ی شو‌رپاته‌کان و (الخوارج) و بزوتنه‌وه‌ی (بابکی خو‌په‌می) و هتد، که‌ کوردستان ده‌که‌نه‌ مه‌ل‌به‌ند و په‌ناگای بزوتنه‌وه‌کانیان. (ی‌عقوبی) به‌ هه‌ندی نادیاریه‌وه‌ باسیان ده‌کات و ته‌واوی هه‌قی خۆیان پێ نادات، که‌ لیکۆله‌ر بتوانی له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ به‌ تێر و ته‌سه‌لی سودی لێوه‌ریگریت، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هیچ لیکۆله‌ریڤ نییه‌ پێوستی به‌ (میژووی (ی‌عقوبی)) نه‌بێ، گه‌ر بیه‌وی هه‌ندی

کورد له کتییی (الیعقوبی) و (الطبری)دا

لایه‌نی میژووی کورد له سهرده‌می ئیسلامیدا بزانی، ده‌بی بۆ (یه‌عقوبی)ش بگه‌رپێته‌وه، پێویسته ئاماژه به‌وه‌ش بکه‌ین، که (یه‌عقوبی) سۆزی بۆ کورد نه‌بووه، وه‌ک له کتییی (البلدان)دا نه‌و راستیی‌ه‌ی تیدا ده‌خوێنرێته‌وه، له‌م کتیبه‌دا به (عیراق) ده‌ستی پێکردوه، چونکه بیروپرای وایه عیراق: (ناوه‌پاستی دنیا‌یه و ناوکی زه‌وییه و خۆرئاوایه‌تی له فراوانی و گه‌وره‌ییدا،ئهو وه‌کو....کورد نییه، نه‌و چیا‌یه وێرانه به‌فراوییه، که خانه‌ی کورده دلێره‌که‌نه)^(٢٦).

یه‌که‌م: کورد و کوردستان له سهره‌تای ئیسلامدا

(یه‌عقوبی) هیچ زانیاریه‌کی ته‌واو له باره‌ی میژووی کوردستان نادات به‌ر له نایینی ئیسلامی پێرۆزدا، ته‌نیا نه‌وه‌نده‌ی له‌باره‌ی کورده‌وه باسکردوون په‌یوه‌ندی به‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتی (ئه‌رده‌شیری کوپی بابک)ه‌وه هه‌یه^(٢٧)، دامه‌زرێنه‌ری ده‌وله‌تی (ساسانی).

پاش نه‌وه‌ی لایه‌نی له داگیرکاری و جه‌نگه‌کانی باس ده‌کات له‌گه‌ڵ (ئه‌رده‌وان)دا، که دوا پادشای (ئه‌شکانیه‌کان)ه، ئاماژه به‌و نامه‌یه ده‌کات بۆ (ئه‌رده‌وان)ی په‌وانه ده‌کات و هه‌ره‌شه‌ی لێده‌کات و پیتی ده‌لێ: (تۆ سنووری خۆت به‌زاندووه ئه‌ی کوردی گه‌وره بوو له تاوڵ (خیه‌وت)ی کورده‌کاندا، کێ تاجی نایه سهرت و ولاته‌که‌ی دایه ده‌سته‌وه)^(٢٨)؟

پاشان به‌ درێژی باسی هه‌وله‌کانی (ئه‌رده‌شیر) ده‌کات بۆ به‌هێزکردنی پایه‌کانی ده‌وله‌ته‌ تازه‌که‌ی، که ده‌توانی له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا کوردستان داگیر بکات، به‌ تاییه‌تی هه‌ریمی (جه‌زیره)^(٢٩) و (ئه‌رمینیا) و (نازه‌ریجان)^(٣٠).

پاش نه‌وه‌ی (یه‌عقوبی) ئاماژه به‌ هێرشه‌کانی هۆزه‌کانی (خه‌زه‌ر) ده‌کات بۆ سه‌ر نازه‌ریجان له‌سه‌ر ده‌ستی پاشای ساسانی (به‌ه‌رام جور) کوپی یه‌زگورد)^(٣١).

دیسانه وه ململانی نیوان خودی ساسانیه کان و نیوان پږم له سهر کوردستان باس ده کات^(۳۲).

بینگومان نهو ململانییه، شوینه واریکی نیگه تیف و شوین یه خه ی له سهر ژیانی پامیاری و نابووری و کومه لایه تی و کلتوری کوردیدا پیدا کرد، باسیکی داگیرکاری (نهوشیروان) ی ساسانی کردوه، بو ده قهر و شاره کوردیه کان، نه خوازه لا ده قهری (جهزیره ی فوراتی)، که نهو کاته سهر به (پږمه بیژه نیتییه کان) بووه، به پیتی قسه کانی (یه عقوبی)، به چهند کاریکی کوشتن و تالان هه لده ستی له دژی دانیشتوندا^(۳۳).

له میژووی (یه عقوبی) دا، هیچی تر له راست کوردا باس نه کراوه بهر له هاتنی ئاینی ئیسلامدا. به لام ناماژه ی به مه سه له یه کی زور هه ستیار کردوه، نه ویش نه وه یه ده لی: کوردستان ده که ویتته نیوان ساسانیه کان و پږمه کانه وه. ناماژه به وه ده کات، که سنوری ولاتی (پږم) له تخوبی (فورات) وه یه، تا تخوبی نه سه که نده رییه.

گه وهره ترین شاریان لهو سه رده مه دا (ئه لره ها)^(۳۴) بووه له خاکی جهزیره دا، نهو ناوچانه ی له شانیشینی پږمدا نه بووه، له ئیسلامدا بووه، خاکی جهزیره ی گرتیه وه له (حمران)^(۳۵) و (ئه لره ها) و ته وای کوره کانی^(۳۶)، هه رچی پارچه کانی تری کوردستان بوو، سهر به ساسانیه کان بوو.

ديسان (یه عقوبی) باس ده کات: (نهو ده قهرانه ی فارسه کان بو خویان دایرپیوون و ده سه لاتیان به سه ردا ده شکا، له ناویدا له کوره ی (الجبل) بریتین له: {هه مه دان، نه ها وه ند، هه لوان، ماسبذن، مه رجانه قذف، شاره زور، سامغان، نازه ریجان، نه هواز و کوره که ی، و کوره ی عیراق، و چل و هه شت ناوچه ی هه بووه له سهر فورات و دیجله}^(۳۷).

کورد له کتیبی (اليعقوبی) و (الطبري)دا

(یہعقوبی) به کورتی ناماژهی بۆ خو به دهستهوه دانی کوردستان کردووه بۆ دهسهلاتی خهلافهتی ئیسلامی، له کاتیکدا ناماژه به پروداوی (جهلهولا) دهکات^(۳۸)، سالی (۱۹ک/ ۶۴۰ز) له رۆژانی عومهری کوپی خهتابدا (پهزای خوی لی بیّت) (۱۳-۲۳ک/ ۶۳۳-۶۴۳ز)^(۳۹) له نیوان لهشکری موسلماناندا به سه رکردایهتی سه عدی کوپی ئه بی وه قاص) و ساسانیهکاندا به سه رکردایهتی یه زگوردا^(۴۰).

ههروهها چۆن ئهم شه په به دۆرانی ساسانیهکان تهواو ده بی و موسلمانان دینه ناو کوردستانهوه، ئهم شه په به بهرژه وهندی موسلمانان تهواو نه بوو، تا سالی (۲۱ک/ ۶۴۱ز)، لهو سائه دا موسلمانان شاری (نهها وهند)^(۴۱) یان گرت، که به دهروازهی کورهی چیا (الجبال) داده نری، دواي ئه وه بۆ تهواوکردنی گرتنی کورهی چیا (الجبال)^(۴۲) موسلمانان له سالی (۲۲ک/ ۶۴۲ز) ههریمی نازه ریا یجانیان گرت، دوايی ههریمی (نههواز)^(۴۳) له سالی (۲۳ک/ ۶۴۳ز) دا ده گرن.

پاشان پرویان کرده (جهزیره) و (عیاض) توانیان (الرقه)^(۴۴) و (سرج)^(۴۵) و (الرها) و (نصیبین)^(۴۶) و تهواوی شاره کانی جهزیره بگرن.

له بارهی چۆنیهتی گرتنیان، (یہعقوبی) باسی کردووه: (ئه مه به ریککه و تن بوو، به زۆری یان، سه رانه له سه ر زهوی و گهردنی خه لکی داده نا، هه ر مرؤفیی، ده بوايه چوار پینج شهش دینار بدات).

له سه رده می خه لیفه عوسماندا (پهزای خوی لی بیّت) (۲۳-۳۵ک/ ۶۴۴-۶۵۶ز) موسلمانان توانیان ههریمی (نهرمینیا) و شاره کانی وه کو (البیلقان) و (برذعه)^(۴۷) و شاره کانی تری کوردستان بگرن^(۴۸).

دواي ئه وهی (یہعقوبی) هیچ شتیکی تری تاییهت به کورد و کوردستان باس نه کردووه، له چاخی خه لیفه کانی راشیدیندا (پهزای خویان لی بیّت)، ته نیا

هه‌ندئێ ئاماژە‌ی به‌و والییانه‌ کردووه‌، که‌ له‌ ناوچه‌کانی کوردستاندا ده‌ست نیشان کراون^(٥٢).

(یه‌عقوبی) له‌ پاست کورددا، له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی ئومه‌ویدا به‌ بزووتنه‌وه‌ی (فروة) کورپی (نوفل الاشجعی)^(٥٣) ده‌ستی پیکردووه‌، که‌ یه‌کێ بووه‌ له‌ شوپاته‌ خه‌وارپه‌که‌کان له‌ دژی پێشه‌وا عه‌لی میری برپاداران (سه‌لامی خوای لی بی‌ت) پاده‌په‌رن (٣٥-٤١/ك ٦٥٦-٦٦١ز)^(٥٤). پاشان (فروة بن نوفل) له‌ شاره‌زوردا لاده‌بات^(٥٥).

له‌ کاتێ هه‌وائی شه‌هیدبوونی ئیمام عه‌لی (کرم الله وجهه) پێ ده‌گات و ده‌زانی موعاوویه‌ی کورپی نه‌بو سو‌فیان (٤١-٦٠ ك ٦٦١-٨٧٩ز) هاتۆته‌ سه‌ر کورسی ده‌سه‌لات، پ‌وی کرده‌ خه‌لکی شاره‌زور و خه‌لکیکی زۆری کۆکرده‌وه‌، ویستی پ‌و له‌ (کوفه) بکات، به‌لام موعاوویه‌ توانی به‌ به‌کاره‌ینانی خه‌لکی کوفه‌ ئه‌م بزووتنه‌وه‌یه‌ تێک بشکێنێت، فروه‌ کوژرا و مه‌ترسی له‌سه‌ر موعاوویه‌ نه‌ما^(٥٦).

گرنگ‌ترین شت که‌ (یه‌عقوبی) باسی کوردستانی کردبێ له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی موعاوویه‌دا، ب‌پی نه‌و سه‌رانه‌ (الخراج) یه‌ به‌سه‌ر ناوچه‌ کوردنشینه‌کانی دا فه‌رز کردبوو، گومانێ تێدا نییه‌ ئه‌م زانیاریه‌ نابووریانه‌، گرنگیه‌کی گه‌وره‌یان هه‌یه‌ بۆ زانینی داها‌تی کوردستان و ده‌وله‌مه‌ندیه‌که‌ی له‌ سه‌رده‌می ئومه‌ویدا، که‌ هانی ده‌سه‌لاتدارانی ئومه‌وی داوه‌ بایه‌خی پێ بده‌ن، هه‌موو هه‌وله‌کان به‌ هه‌موو باره‌کان چ‌ر بکه‌نه‌وه‌ بۆ له‌ناو‌بردنی بزووتنه‌وه‌کانی نه‌یاران و ئۆپۆسیۆنه‌کان له‌ناو‌یاندان.

به‌پێی نووسراوی (یه‌عقوبی)^(٥٧) ب‌پی نه‌و سه‌رانه‌یه‌ی، که‌ له‌ سه‌رده‌می موعاوویه‌دا به‌سه‌ر ناوچه‌کانی کوردستاندا فه‌زده‌کرا، به‌م شێوه‌یه‌ی خواره‌وه‌ بووه‌:

- کوره‌ی دیجله‌ (١٠٠,٠٠٠) دره‌م.

کورد له کتیبی (اليعقوبی) و (الطبري)دا

- نه‌هاوهند و ماهی کوفه (ده‌ینور)، ماهی به‌سپه (هم‌مه‌دان) و ناوچه‌کانی تری خاکی چیاکه (أرض الجبل): (٤٠٠,٠٠٠) دره‌م بووه.
 - هه‌لوان: (٢٠٠,٠٠٠) دره‌م بووه.
 - نه‌ینه‌وا (موصل) و ناوچه‌کانی سه‌ر به‌ئهوئ: (٤٥٠,٠٠٠) دره‌م بووه.
 - ئازهریایجان: (٣٠٠,٠٠٠) دره‌م بووه.
 - (جه‌زیره): که بریتین له (دیارموزه‌پ) و (دیار په‌بیعه) و (دیار به‌کر): (٥٥٠,٠٠٠) دره‌م بووه.
- دوای ئه‌وه‌ی (یه‌عقوبی) هه‌وائی کورد و کوردستانی و زی‌دی ئه‌وانی له سه‌رده‌می ئومه‌ویدا پشت‌گۆی خستوه، چونکه له کتیبه‌که‌یدا به‌شیکی زۆری ئه‌مه باس کراوه، که په‌یه‌ندی به‌هه‌ندئ له بزووتنه‌وه و سه‌ره‌له‌دانه‌کانی خه‌واریمه‌کانه‌وه هه‌یه له ناوچه جیا جیاکانی کوردستاندا، له‌وانه بزووتنه‌وه‌ی (شبیپ) کۆری (یزید الشیبانی) له هه‌ریمی چیاکاندا سائی (٧٦ک/٦٩٥ز) ^(٥٨)دا، دیسان بزووتنه‌وه‌ی (ضحاک) کۆری (قیس الحوروی) له سائی (١٢٧ک/٧٤٤ز) دا له هه‌ریمی جه‌زیره‌ی فوراتیدا ^(٥٩) ده‌سه‌لاتدارانی ئومه‌وی توانیان ئه‌و بزووتنه‌وه سه‌ر هه‌له‌دانه‌ له‌ناو به‌رن. گومانی تیدا نه‌یه، هه‌ریمه‌ کوردیه‌کان، له‌وانه هه‌ریمی (جه‌زیره) و (شاره‌زور) ده‌بنه‌ په‌ناگه‌ی ئه‌و خه‌واریمه‌کانه‌ی چیا به‌ حاشیه‌کان و نه‌سته‌مه‌کان ئه‌و ناوچه‌کانه‌ ده‌که‌نه سه‌نگه‌ری قایم بۆ بزووتنه‌وه‌کانیان له‌ دژی خه‌لافه‌تی ئومه‌ویدا ^(٦٠)، که له سائی (١٣٢ک/٧٤٩ز) له‌سه‌ر ده‌ستی عه‌بباسیه‌کاندا به‌ره‌و پوو خان چوو ^(٦١).

دووهم: کورد له سهردهمی عه‌بباسیه‌کاندا

له چهرخی عه‌بباسی یه‌که‌مدا تا سالی (۸۷۲/ک/۲۵۱ز) له پوژانی خه‌لیفه (المستعین بالله)دا، که (یه‌عقوبی) تییدا وه‌ستاوه له نووسینه‌وه‌ی میژووی عه‌بباسیدا، به به‌راورد له‌گه‌ل گه‌لانی تری خۆره‌ه‌لاتی نی‌سلامیدا، وه‌کو فارس و تورک، کورد هیچ پو‌ل‌یک‌ی کاریگه‌ری نه‌بووه له ژیانی سیاسی ده‌وله‌تی عه‌بباسی و نه‌و گۆران‌کاریانه‌ی به‌خۆیه‌وه بینیه.

له‌و سات و کاته‌دا، گه‌لان توانیان سنووری ولاتیان به‌زینن و پوو له ناوجه‌رگه‌ی ده‌وله‌تی عه‌بباسی بکه‌ن، که خۆی له عی‌راقدا ده‌نواند، پاشان به‌شداری کرداری و راسته‌وخۆ بکه‌ن له‌و پووداوانه‌ی له دوو شاری گه‌وره‌ی ده‌وله‌تی نه‌و سهرده‌مه‌دا (به‌غداد — سامه‌را) پوو ده‌دن، کورده‌کان ده‌ستیان به ژیانی تاییه‌تی چیان‌شیننی خۆیا‌نه‌وه گرت، راسته‌وخۆ به‌شداریان له پووداوه‌کاندا نه‌کرد، سه‌رباری نزیک‌ی ولاتی نه‌وان له چه‌قی ده‌وله‌ته‌که، به به‌راورد له‌گه‌ل نه‌و گه‌لانه‌دا^(۶۲)، نه‌و هه‌لو‌یسته‌ش ده‌وری خۆی هه‌بووه، که (یه‌عقوبی) هه‌والی کورد کۆبکاته‌وه، به کورتی زۆرجاریش به‌نیوه چلی گپ‌راویه‌ته‌وه.

(یه‌عقوبی) گرنگی خۆی له‌سه‌ر لایه‌نی ئیداری له کوردستاندا، له سهرده‌می عه‌بباسیدا چ‌کردۆته‌وه، نه‌و والییانه له یاد ناکات، که له‌ویدا دیاری کراون، پاشان ئاماژه‌ی کردووه چۆن به‌رکه‌نار کراون، پاشان ئاماژه‌ی به‌ سیاسه‌تی خه‌لیفه‌کانی عه‌بباسی کردووه له راست نه‌و ده‌فه‌رانه‌دا، عه‌بباسیه‌کانیش گرنگی سه‌ره‌کیان به کوردستان داوه، چونکه له پوانگه‌ی ئابووری و سیاسیه‌وه بۆ خه‌لافه‌ت گرنگ بووه، دیارترین نمونه‌ش دامه‌زراندنی والیه به‌ تواناکانه له ناچه‌کانی کوردستاندا، راسته‌وخۆ هه‌لیان سو‌راندووه، بۆیه یه‌که‌م خه‌لیفه‌ی

کورد له کتیبی (اليعقوبي) و (الطبري)دا

عەبباسی (ابو العباس) (۱۳۲-۱۳۶ک / ۷۴۹-۷۵۳ز) ئەبو جەعفەری مەنسوری، براکەمی لەسەر زۆربەیی ناوچە کوردنشینەکاندا دەکاتە والی، بە تاییبەتی دەقەری (جەزیرە) و (نەینەوا) و (شغور) و (ئەرمینیا) و (نازەربێجان)^(۶۳).

گومانی تێدا نییە (أبو جعفر) شارەزاییەکی زۆری لەبارەیی کورد و کوردستان وەرەگرتی، چونکە لەگەڵ ئەواندا دەژیی و ژنیشیان لێ دەخواییت، وەك (الطبري) باسی کردووە^(۶۴).

دیارە (أبو جعفر المنصور) سەرەتا هەستی بە لاوازی سولتەیی عەبباسیەکان کرد لە کوردستاندا، بە تاییبەتی لە هەریمی (نازەربێجان)دا، لەبەر ئەوە تییینی دەکرێ لە ماوەی دەسەڵاتییدا و لە کاتی ویلایەتی (یزید بن حاتم المهلبی الازدی)دا (مردن: ۱۱۷۰ک/ ۷۸۶ز) بۆ نازەربێجان، ئەم والییە هەلسا زۆری لە هۆزەکانی (یەمانی) لە (بەسرە)دا بۆ نازەربێجان دەگوازیتهوه.

(یەعقوبی) بەردەوام قسە دەکات و لەم بارەوه دەڵێ: (بەکەم کەس کە ئەوانی گواستەوه (الرواد المشني الازدي) بوو بۆتە برێژ^(۶۵)، (مر بن علي الطائي) بۆ نریزی گواستەوه^(۶۶)، (الهمدانی) بۆ (المیابنح)ی گواستەوه^(۶۷-۶۸).

خەلیفە هارون رەشید (۱۷۰-۱۹۳ک/ ۷۸۶ - ۸۰۸ز) هەمان سیاسەتی لە راست ناوچەکانی ئەرمینیا بەکارهێنا، کە والیەکەمی (یوسف بن راشد السلمي) کۆمەڵی (النزاری) بۆ ئەرمینیا دەگوازیتهوه.

(زۆربەیی دانیشتوانی ئەرمینیا بوونە یەمانی، نەزاریەکان لە سەرەمی یوسفدا زۆربوون)^(۶۹) بەم شێوەیە عەبباسیەکان سەرەتا سیاسەتێکی تاییبەتیان لە راست کوردستاندا پەڕپەو کرد، بە مەبەستی قایمکردنی پکێفیان بە سەریدا، دیسان عەبباسیەکان سیاسەتی لەسەر کار لابردن (العزل) و دانانی والی تریان لەگەڵ والیەکاندا بەکار دەهێنا، بۆ پاراستنی (ولاء) و دڵسۆزیان بۆ خەلافەت، وەکو

(هارون رهشيد) که له ماوهيه کی کهمدا چوار والی لهسهر نهرمينيادا
داده نيئت^(٧٠).

سپيهم: رۆلی کورد له بزووتنهوې بهر و رېووننهوې له دژي دهولته عېباسيدا

أ - بزووتنهوې خهواريجهکان:

پيشتر باسکرا که له گهل ده رکهوتنی خهواريجدا بۆ سهر شانۆي پرووداوه کان له
دنيای ئيسلاميدا، کوردستان بووه به پهناگه و دالدهی ئهوان، به دريژايی مساوهی
حوکمی (نومهويه کان)، چياکانی کوردستان ده که نه سهنگر و پهناگهيه کی بی
ترس بۆ سهر و مالیان.

له چهرخی (عېباسی)دا، بزووتنهوې خهواريج له نیو کورددا کۆتایی پی
نه هات، به لکو کهسانی له ناو نه واند ده رکهوتن بۆ چوونی خهواريجهکانیان په سهند
بکه^(٧١).

په یوهندی کورد به خهواريجهوه، ههر به بلاوېوونهوې مهزه بیا نه وه ستا له و
نیوهندهدا، یان به دالدهدانی هه لاتوانیان، به لکو به کرداری به شداری زۆریک له
بزووتنهوه کانی نه وانیان کرد، به شداری جهنگهکانیان کرد له دژي سوختهی
مه رکهزیدا.

پتویسته ئاماژه به بایهخی (یهعقوبی) بکهین به بزووتنهوې خهواريجهکان له
ناوچهی (جهزیره فوراتی)دا، که ده بیته مه لبهندی سه ره کی چالاکیه

كورد له كتيبي (اليقوبي) و (الطبري)دا

دهره كيه كان، تا ده گاته ئاستيك، (الهمداني) به (ولّاتى شوپاته كان) ناويان ده بات^(٧٢).

ئەمەش بۆ بێ دەسلاتی و لاوازی نیداره‌ی ده‌لەت ده‌گه‌ڕێته‌وه له‌و ده‌قه‌رده‌دا، ده‌لەتی عەبباسی هێژیکى سەربازی ته‌واو و به‌هێزی نه‌بوو، په‌رچى نه‌و بزوتنه‌وانه‌ بداته‌وه، كه‌ لیڤه و له‌وئ كت و په‌ر سەریان هه‌ڵده‌دا، زۆریه‌ی نه‌و بزوتنه‌وانه، له‌ سه‌ره‌تا‌دا بزوتنه‌وه‌ی تاك لایه‌نه و به‌چوك بوون، پاشان ورد ورده‌ زیادیان كرد و پانتایی مه‌ترسییان بۆ سه‌ر ده‌لەتی عەبباسی فراوانتر كرد، دواى زۆربوونی لایه‌نگرانیان، لاوازی نه‌و ده‌لەته‌یان وه‌كو هه‌لێك بۆ خۆیان قۆسته‌وه، ده‌لەت له‌ توانایدا نه‌بوو دواى هه‌ولێكى زۆر نه‌بێ، له‌ناویان ببات، یان دایان مرکێتیه‌وه^(٧٣).

جێی تێبینیه، یه‌كه‌م بزوتنه‌وه‌ی خه‌وارچه‌كان، كه‌ (یه‌عقوبی) ئاماژه‌ی بۆ ده‌كات، بزوتنه‌وه‌ی (الولید بن طریف بن الصلت بن الطارق بن سلیمان بن عمرو بن مالك الحروري الشاري)یه له‌ (١٧٨ - ١٧٩ك/ ٧٩٤-٧٩٥ز) له‌ سه‌رده‌می (هارون ره‌شید)دا.

له‌ گێڕانه‌وه‌یه‌كى ته‌ودا هاتوه‌: هارون ره‌شید سوپایه‌كى گه‌وره‌ ده‌نێرتیه‌ سه‌ر جه‌زیره، تا نه‌و بزوتنه‌وانه‌ به‌ر له‌ گه‌وره‌ بوونیاندا له‌ناویان ببات، به‌لام هه‌موو نه‌و هه‌ولانه‌ی شكست خواردو بوون، بزوتنه‌وه‌ی خه‌وارچه‌كان فراوان بوو، كه‌ بوو به‌ هه‌ره‌شه‌ بۆ سه‌ر خه‌لافه‌تی عەبباسی له‌ مائى خۆیاندا^(٧٤)، له‌به‌ر نه‌وه‌ی هارون ره‌شید له‌شكرێكى بێ سه‌رو بنی ناره‌ده‌ سەریان، جله‌وى سه‌ر له‌شكریه‌كه‌ی به‌ (یزید بن فرید الشیبانی) سپارد، برازای (معن بن زائده الشیبانی) ده‌یئت^(٧٥)، نه‌و توانی به‌هۆی زیره‌كى سه‌ربازیه‌ی و راویژکردنی به‌ سه‌ركرده‌ سه‌ربازیه‌كانیه‌وه،

نهم بزووتنه وهیه له پره گهوه هه لېکهنی و (الولید بن طریف) ی سهرکرده یان بکوژیت، له بهر نه وه یاران ی بهره و جزیره کشانه وه و له (دیار ربیعیه) جیگیر بوون^(۷۶).

هاوکات له گه ل بزووتنه وه ی (ولید بن طریف) الشاری له (جزیره) دا، بزووتنه وه ی خه واریجی تر سهریان هه لدا، (ابو مسلم الشاری) له (نهرمینیا) پیوه ی هه لسا، به تایبه تی له شاری (بیلقان) و (بردعة). به لام به کۆچی دوا یی سهرکرده یان، بزووتنه وه که له پهل و پۆ کهوت و به ناما نجه کانی نه گه یشت^(۷۷).

به پیی گیرانه وه ی ((یه عقوبی)) له سهرده می خه لافه تی (الواثق) دا (۲۲۷- ۲۳۷ ک/ ۸۴۱- ۸۴۶ ز)، (محمد بن عمرو الشاری) به بزووتنه وه یه کی تر هه لسا له (دیار ربیعیه) دا، (۳۰۰- ۴۰۰) که سی شوینکه وته بوو له عه ره ب و کورد دا^(۷۸).

(محمد) و یاوه رانی به ره و (شهنگال- سنجار) پویشتن، دوا یی به ره و نه ینه و (موسل) که وتنه پو، دوا ی نه وه ی به دهستی هیزه کانی خه لافه تی عه بباسی شکستیان هیئا، دوا یی به دیل گیراو له پوژنکی گرنگدا به ره و (نصیبین) گواسترایه وه، زوری پو نه چوو دوا ی به دیل گیران به ره و خه لیفه (الواثق) برا، به و هوکاره کو تایی به بزووتنه وه که ی هات، که زور له میژ بوو شانی خه لافه تی عه بباسی قورس کرد بوو^(۷۹).

شایه د به هیژترین بزووتنه وه ی خه واریجه کان، نه و بزوتنه وه بوو، که (مساور بن عبدالله الحمید الشاری) (۲۵۲- ۲۸۳ ک/ ۸۶۶- ۸۹۶ ز) دا یه زران د، که ده توانی به گه و ره ترین بزووتنه وه ی خه واریج دابنری، که نه ینه و (موسل) و جه زیره ی فورات له سه ده ی (۳ ک/ ۹ ز) به خو یه وه ببینیت، ته مه نیک ی هره در یژی هه بوو، پهل و پو یه کی فراوانی هاویشتبوو، له هه موویان زیاتر چالا کانه زیانی به ده و له تی عه بباسی گه یاندو، خه ریک بوو بیته مه ترسییه کی راسته قینه بو سهری^(۸۰).

كورد له كتيبي (اليعقوبي) و (الطبري)دا

ليکۆلهران له راست بنه ماي (مساور) دا ناکۆکن، هه ندي له وانه به تاييه تي
ليکۆلهراني کورد پييان وايه: (مساور) به په چه له ک کورده^(۸۱)، به لام (يه عقوبي) به
شيوه ي په کلاکراوه ده لتي: سهر به (بنی شيبان)ه^(۸۲).

په نکه هه له ي ميژوونوساني کورد له مه دا له بهر شهوه ي بووي، که زۆريه ي
په پره ي (مساور) کورد بوون، زۆريه ي شه ناوچانه ي له ژير ده سه لاتي (مساور) دا
بوون، ناوچه کورد نشينه کان بوون^(۸۳).

(يه عقوبي) ده لتي: (مساور) تواني له پايته خي (سامه را) دا، خۆي بخزيني ته ناو
کۆشکي خه لافه تي عه بباسي، له بهر شهوه (موسته ز سه رکرده و سوپايه کي تر
هه لده بژيري، دواي سه رکرده و سوپايه کي تر، شه تيکيان ده شکي تي، تا ده گاته
ئاستي خه لکي پتر به هيتتر ده بيت)^(۸۴).

(يه عقوبي) ئاماژه ي به کۆتايي شه بزووتنه وه يه نه کردوه، که له سالي
(۲۸۳ک / ۸۹۶ز) کۆتايي پي دي ت.

چوارهم: بزووتنه وه ي کورد له سه رده مي عه بباسيدا

کورد ته نيا به به شداري کردني له گه ل بزووتنه وه ي خه واريچه کان پانه وه ستا،
به لکو خۆيشيان له ولاتي خۆياندا، دژ به ده ولت به چه ند بزووتنه وه يه کي
به ره له ستکارانه هه لسان، هه ولياندا له رکيفي راسته وخۆي ده ولته تي عه بباسي
برۆنه دهره وه، له گه ل دان هينان به خه ليفه ي عه بباسي، سه ربه خۆي زياتر بۆ خۆيان
به ده ست بيتن.

ديارترين نمونه مان بۆ شه پاستيه، رووداوي بزووتنه وه ي (خوپه مي) يه
(۸۵۹) بوو، يان (مه حمده)، که (بابکي خوره مي) (۲۰۱-۲۲۳ک / ۸۱۶-۸۳۷ز)

سەر له شکری کرد، نهو بزووتنه وهیه گه وره ترین کاردانه وه بوو، دژی ستم و چه وساندنه وه کان، به شداران خراپی و بیزاری خویان دژ به سیاسه تی میره کان و والیه کانی عه بباسیه کان تیدا گوزارشت کرد، سهرباری ئاراسته ی ناینی و سیاسیان، بزووتنه وه که ناینی و سیاسی بوو، له بزووتنه وه کانی ترله دهسه لات و ته شه نه کردندا جیاواز بوو، سهرباری لیته اتووی سهرله شکره که ی و، یه کریزی نه خشه ی سیاسی و سهریازی لیزانانه ی^(۸۶).

کوردا له ڕیزی پیشه وه ی گهلانی تر، به قورسای خویان به شداری نه م بزووتنه وه ده کات، نه م به شدارییه له گشتگیریه وه نزیک ده بیت^(۸۷).

(یه عقیبی) له کتیبی (البلدان) دا، کاتی باسی (رستاق القامدان) ده کات له (اصفهان)، باسی نه وه ش ده کات، که کوردی تیدا بووه له گهل عه جه مدا و، (الخرمیه) ی لیوه سهره لده دات^(۸۸).

ده رکه وتنی (خهره مییه)، وه ک (یه عقیبی) باسی کردووه بۆ سالی (۱۹۲/ک ۸۰۷ز) ده گه ڕیته وه، له م ساله دا، خهره مییه له (ارض الجبل) ده رده چن، نه مه یه که م ده رچوونه، خه لیفه (نه مین) عبدالله بن مالک (الخزاعی) وه کو سهرله شکر په وانه ده کاته سهریان، (قه سابخانه یه کی گه وره یان لی دروست ده کات، نه وانه ی ده میننه وه به ولاتاندا ناواره ده بن)^(۸۹).

له سهرده می مه ثمون دا (۱۹۸-۲۱۸/ک ۸۱۳-۸۳۳) بزووتنه وه که که له که ده بی، (خوره مییه) به سهرکردایه تی (بابکی خوره می) به راست و چه پدا ده ست به جو له ده کات.

(یه عقیبی) به درژیی باس له و شه ره له سهرده می مه ثمونها ده کات، که سوپای خه لافه ت له گهل (بابکی خوره می) دا نه نجامی ده دات، به زۆری

کورد له کتیبی (اليعقوبی) و (الطبري)دا

سهرکهوتنهکان له قازانجی بابکدا دهبی، تا والی خلیفه (محمد بن عبدالحمید الطوسی) سالی (۲۱۴ک/ ۸۲۹ز) دهکوژیت^(۹۰).

دوای گهوره بوونی پوټی ټهو بزووتنهوهیه و کاریگه‌ریی پهیډاکردنی بۆ سهر خوره‌لاتی ئیسلامی، خه‌لکه‌کی زۆر په‌یوه‌ندی پتوه کردن، (مه‌ئمون) ماوه‌یه‌کی زۆر بی‌ری له‌وان کرده‌وه، دوای ټه‌وه پلانیکی بۆ به‌ره‌و پروویونه‌وه‌ی خوره‌مییه دوزیه‌وه، ټهم بابه‌ته‌ی به (عبدالله بن طاهر) سپارد، که شه‌ریان له‌گه‌لدا بکات(کوره‌المجل) و (ئه‌رمینیا) و (نازه‌ریجان) ی پت سپارد، واته: زۆریه‌ی ناوچه کوردنشینه‌کان، (ابن) له (ده‌ینور)دا دانیشته، به مه‌به‌ستی به‌رگری کردن له بزووتنه‌وه‌که‌یان، زۆریه‌ی هه‌وله‌کانی مه‌ئمون شکستیان خوارد، ورده ورده بزووتنه‌وه‌ی خوره‌مییه، تا ده‌هات فراوانتر ده‌بوو، تا (المعتصم) هاته سهر کورسی له سالی (۲۱۸ - ۲۲۷ک/ ۸۲۳ - ۸۴۱ز)، که جگه له نه‌رم کیشی له‌گه‌ل به‌ره‌ه‌لستکارانیدا، هیچ پتگایه‌کی نه‌دوزیه‌وه^(۹۱).

جه‌نگی خوره‌مییه‌ی خسته‌ریزی پینشه‌وه‌ی کاره‌کانی، چونکه جه‌نگی بابک له قوناغی ترسناکی دابوو، له‌گه‌ل ده‌ست پتکردنی حوکی موخته‌سه‌مدا، خوره‌مییه له هه‌رمی چیا (اقلیم‌المجل)دا ده‌ستی به‌جولان کرد، (یه‌عقوبی) له‌و باره‌وه باسی کردووه: (المحمده) له چیاکه (المجل) ده‌رچوون، پتگاکانیان گرتن و مه‌ترسیان خسته‌پتگاپو بانه‌کانه‌وه‌و، چونه پتیش حاجیانی خوراسان، ټه‌وانیان شکاندو کو‌مه‌لتیکیان لیتیان کوشت^(۹۲).

له ټه‌نجامی ټهو باره‌ناهه‌مواره‌ی (اقلیم‌المجل)، خه‌لیفه موخته‌سه‌م خوی خسته‌ناو گه‌رمه‌ی جه‌نگه‌وه له دژی ټهو خوره‌میانه‌ی له (همدان)^(۹۳) گردبوو بوونه‌وه، خه‌لیفه رکیفی سه‌ره‌شکری سپارد به (اسحاق بن ابراهیم)، سوپای خه‌لافه‌ت و خوره‌مییه، چهند جه‌نگتکیان له نیتواندا قه‌وما، (اسحاق بن ابراهیم)

توانی شکست به (خوره مییه) بینئ، دواي نهو هی یه ده گی هیترشی و بهرگری به ناگادارییه به کار هیئا (قه ساجانه یه کی گه وری لی داخستن، دهوامی کرد تا ولات هاته وه باری ناسایی خۆی، دواي نهو هی به دهستی نهوان تووشی زیان هاتبو) (۹۴).

جیگای تییینیه، که دهسه لاتی (بابک) به تاییه تی کاتی زیادی کرد، یه کی له میرانی کورد، له نازه ریيجان ده پواته ژیر گوپرایه لی نهو وه، به ناوی میر (عیسمه تی کوردی) شاری مرند (۹۵).

ديسان ميره کی تر له نازه ریيجان دیته ژیر باری نهو، که له په گه زی عه رب ده بی، به ناوی (محمد بن البعیت)، له ده ریاجه ی (نورمییه) دوو قه لای ده بی، بابک دلی به ره و لای راده کیشی و خۆی هاوپه یانی له گه لدا دروست ده کات، خلیفه بیري کرده وه چۆن نهو هاوپه یانیه تیه یان تیک بدات، نهو بوو به په له هیزی خۆی په وانه کرد، تاوه کو زه بهر کی ده ستپیشخه به دوژمن بگه یینئ، جا سه ره لشکری دایه ده ست (طاهر بن ابراهیم)، هه رکه (ابن البعیت) هه وائی سوپای موخته سه می زانی، که به ره و باره گای نهو و بابک دین، دهستی له (بایک الخرمی) هه لگرت، نامه یه کی بو خلیفه نارد، داواي سۆز نواندنی لی کرد، په یانی دلسۆزی و گوپرایه لی دایه، ديسان په یانی دایه، که ئاماده یه شه ر له گه ل بابکدا بکات، نهو وه بوو ده وری خۆی ده رخست و فیلی له (عیسمه تی کوردی) کرد و ته له ی بو نایه وه، که کچی نهوی خواستبوو، بانگیشتی مائی خۆی ده کات، پاشان ده یگری و له سامه را، رادهستی موخته سه می ده کات، ئه م کاره قیزه ونه، زه بهر کی کوشنده بوو له دژی بزوتنه وه ی بابک، خلیفه توانی به پالپشتی تورکه کان له سالی (۲۲۳/ک/۸۳۷ز) دا کۆتایی به م بزوتنه وه یه بینئ، دواي نهو هی بابک ده گری و له لایه ن موخته سه مه وه له سامه را له سیداره ده دریت (۹۶).

كورد له كتيبي (اليقوبى) و (الطبرى) دا

(افشين حيدر بن كاوس الاوسروشنى) ى په وانه كړدو هم مو پيداويستيه كى بو
سهر كړد و سامان و كوگاي چه كى له گهلدا نارد، كاتى (افشين) گه شته (الجبل)
هر چى دهسه لاتدار و بى دهسه لات هه بوون گرتنى، چند شه پيكي له گهل بابكدا
ته بامدا، سه ربازگه كى له شويى بوو، به ناوى (برزند)، له
(۹/ره مه زان/۲۲۲ك/۸۳۶ز) دا (بابك) په يامني خوى ناره لاي، داواى لى
كرد بوو دانوستاندى له گهلدا بكات، نه ویش پازى ده بيت، پروباريكيان له نيواندا
ده بى، (افشين) نه مانى خستنه پروو، داواى ليكرد نهو پروه داواى بخت، پي گوت:
(تو ده ته وي شارت قايم بكى، گهر نه مانه ده وي دۆله كه بېره، نه بجا پويشت و
شه ر گهرم بوو، موسلمانان (البذ) يان گرت، بابك و شمش له يارانى پايان كړد،
موسلمانان، ديله موسلمانان رزگار كړد له (البذ) دا، كه (۷۶۰۰) كهس
ده بوون^(۹۷).

له گهل له سهر پويشتنى قسه كاندا، (يه يقوبى) زياتر گرنگى به بزوتنه وه كانى
كورد له هريمى (نهرمينيا) داوه، پهنكه له بهر نه وه بى، وه كو باسما كړد
ماوه يه كى زور له وي مابيتته وه.

(يه يقوبى) بايه خى زورى بهم هريمه داوه، كه ده كه وېته نه وسه رى باكورى
خاكى ده ولته تى نيسلاميه وه، هريمه كه به شى باكورى خوړه لاتی كوردستانى
گرتوته وه، كه به گوشه ي باشورى خوړئاواى نهرمينيا و ناوچه كانى ده وورى
ده رباچه ي (وان) خوى ده نوينيت^(۹۸)، كورد ميژويه كى دريژى ميژوويى له گهل نهو
ده قهره دا هيه، ده پواته چاخه كونه كانه وه^(۹۹)، به تايسته تى شارى (ارزن) (۱۰۰) و
(به دليس) (۱۰۱) و (وان) و ناوچه كانى تر، كه به شيك له كوردستانى نيستاي
توركيا پيك دېتن.

به لّام نهو ناوچانهی دهسه لّاتدارانی عه بباس حوکمیان کردووه، پرووه ریگی فراوانی جوگرافیایان ههیه، نهسته مه هه موو پروداوه کانی ناویان، هه لّویسته یان له سهر بکری، که له م بواره دا هه و لّیان نه داوه.

(یه عقیوبی) ناماژهی به بزوتنه وه به ره هه لّستکاره کانی دژ به ده و لّته تی کردووه، نه خوازه لّ کورد له دژی ده و لّته تا، له حوکمی هاپون په شیدا، سهریاری نه بجامدانی چاودتری ناسایشی و سهریازی، دانیش توانی ناوچهی نه رمینیا راده په رن، خه لّگی شاری (برذعة) له پیش هه موویانه وه، هه لّیان کوتایه سهر والی شار و کوشتیان، هاپون په شید هه موو هه و لّی خوی چر کرده وه نهو راپه رینه له ناو بیات، نه مهش به گۆرینی والیه کان و دانانی نهو والییانهی جیی متمانهی نهو بوو، تا نه میندار و نالقه له گوئی نهو بن له پاراستنی ناسایشدا و، خه لّگی نه رمینیا بینه ژیر رکیتی فرمانه کانی نهو و سیاسه ته کانی، نامرازه کانی گوئی له مشتی به ته وای له دهستی نهو دا بیت، له بهر نهو خه لّیفه کان هه و لّیان داوه نهو پیوانه به والی لهو شویتانه دابنن، که به توانا بن، به مه بهستی پاراستنی ناسایش، له گه لّ دانانی چاودتری ورد و سیخورپی له لایه ن سیخوره تاییه تییه کانیانه وه، تا نه وهی پرویداوه له شله ژان و ناژاوه کان دووباره نه بنه وه و جله وای ناسایش بگیری، به لّام خه لّیفه نهیتوانی به ته وای دهسه لّاتی ته وای به سهر نهو ناوچه یه دا به پینیت (۱۰۱).

له گه لّ هه و لّی چهند جاره ی پیشوی، نا تارامی درێزه ی کیشا، کاره کان له دهست نهو چوونه دهره وه، نمونه پروداوی (۲۲۷ ک/ ۸۴۱ ز) به له سهرده می (الواثق) دا، که سهرله نوئ خه لّگی نه رمینیا دهستیان به راپه رین کرده وه، پادشایانی چیاکان (الجبّال) و کورد لهو ناوچه دیارانه زالبوون و، دهسه لّاتی خه لّافهت له ناویاندا لاواز بوو، نه وهی دواویان هه و لّیدا دهسه لّاتی خوی قایم بکات له سهریان، دواي نه وهی یه کئی له والیه به هیزه کان به کار دینن به ناوی (محمد بن خالد)، که هه و لّی زۆر

کورد له کتیبی (اليعقوبي) و (الطبري) دا

دهدات به توند و تیژی له گهل ناوچه کهدا، به لیدان و زیندانی کردن و ناگردانی مال و حالیان، تاوه کو دهسهلات پهیدا بکات، وهک (یه عقوبی) باسی کردووه (۱۰۴).

سهربورده میژووییه کان باس له بزوتنه وهی کار به دهستانی نهرمینیا ده کهن، به تاییه تی دانیشتونانی (ارزن) و (بدلیس) له حوکمی (المتوکل) دا، که له ((۲۴۷/ک/۸۶۱ز) دا کۆچی دواپی ده کات (۱۰۵).

پاش نه وهی یاخی بوونی خویشان له راست خه لافه تدا ناشکرا کرد، به لام سهرکرده ی عه ببا سی (بغا) ی گه وره ی به ره گه ز تورکی، دوا ی شهر پکی گه وره ی له (ارزن) دا، توانی نهو بزوتنه وانه له ناو بیات، (موسا بن زراره) که له (بدلیس) دا دژرا، هات داوای نه مان و گیان پاراستنی لیکرد، نه ویش کۆت و بهندی کرد و راپیچی لای (المتوکل) ی کرد، دواپی بز (الباق) رۆیشت، (اشوط بن حمزة) ی لی بوو، نابلقهیدا و نه مانی دایی، پاشان به ره و سامه پای برد، له سهر ده روازه ی گشتیی له ملی داو به هه لیواسی (۱۰۶).

نهمه ش مانای وانیه دانیشتونانی کوردستان هه میشه له دژی خه لافه تدا وه ستاونه وه، به تاییه تی ناوچه ی (ثغریة)، که هه میشه (رۆم) و (نهر مهن) و (نهره ج) (۱۰۷) په لاماری نهوانیان داوه، له بهر نه وه له کاتی په لاماری نهواندا شان به شانی خه لافه ت به مهبهستی بهرگری له نیشتمان له دژی نهواندا جهنگاون، نمونهی نه وه له سهرده می خه لیفه (المستعین) دا (۲۴۸-۲۵۲/ک/۸۶۲-۸۶۶ز) دابوو.

نهو (علی بن یحیی بن الارمینی) سالی (۲۴۸/ک/۸۶۲ز) کرده سهرکرده، رۆمه کان هیرشیان هینا، ناوهندی ولاتی موسلمانانی گرت، کۆمه لئ خه لکی نهو شاره چوونه لای فهرمانده (علی بن یحیی) په یمانیکیان له گهلدا ساز کرد، له راست

شەڕکردن لە گەڵ ڕۆمدا کە (لە گەڵاندا ڕۆیشت، توشی سەربازی ڕۆم بوو، شەڕێکی سەختی لە گەڵدا کرد، لە ئەنجامدا کوژرا و ڕۆمهکان لاشە کەیان برد، ئەوەیان بە سەرکەوتنێکی گەوره دانا، چونکە ئەوانیان شەڕزە تێخست) (١٠٨).

بەو شێوەیە دەبینین خەڵکی ئەرمینیا باشتەین بەرگریان لە ولاتیان کردووە، پالێشتی خەلیفەی عەبباسیان کردووە لە دژی ڕۆمدا و هاوێشمانیان لە گەڵدا بەستووە.

پوخته و سەرەنجامەکانی لیکۆلینەوهکە

یەكەم: (یەعقوبی) زانیاریەکی تەواو لە بارەی کورد و کوردستان پیش ئیسلام نادات بە دەستەوه، ئەوەی لە بارەی کوردەوه باسی کردووە دەگەرێتەوه بۆ سەر دەمی حوكمی (نەردەشیری کوری بابك)، دامەزرێنەری دەولەتی (ساسانی)، باسی کردووە، کە کوردستان دەکەوێتە نێوان ئیمپراتۆریەتی ساسانی و ئیمپراتۆریەتی رۆمانییەوه.

دووەم: (یەعقوبی) سەر بە پێڕەوی ئیمام عەلی بوو (کرم الله وجهه)، قول بۆتەوه لە گەرنگی دان بە ئیمامەکان، (أمير المؤمنين) تەنیا بۆ ئیمامی عەلی و ئیمام حەسەن بە کاردێنێ (سەلامیان لێبێ) لەناو خەلیفەکانی راشیدین (رەزای خویان لێبێ) و خەلیفەکانی ئومەویی و عەباسیدا.

سێیەم: دواي ئەوەی موسلمانان چەندان ولات دەگرن، هیچ زانیاریەك دەربارەی کورد نادات تەنیا هەندێك ئاماژە بەو والییانە دەکات لە ناوچەکانی کوردستاندا و دەستیشانیان دەکات.

كورد له كتيبي (اليقوبی) و (الطبري)دا

چوارهم: (یه‌عقوبی) له چهرخی ئومه‌ویدا ئاماژه به بزووتنه‌وه‌ی (شییب بن یزید الشیبانی) له هه‌ریمی (المجل) سالی (٧٦ک/ ٦٩٥ز) و بزوتنه‌وه‌ی (ضحاك بن قيس الحروري) سالی (١٢٧ک/ ٧٤٤ز) ده‌كات له جه‌زیره‌ی فوراتدا، ئه‌و دوو هه‌ریمه ده‌بنه په‌ناگه‌ی خه‌وارمجه‌كان و مه‌لبه‌ندی بزووتنه‌وه‌كانیان له خه‌لافه‌تی ئومه‌ویدا و باسکردنی كورد پشت گوئی ده‌خات.

پینجه‌م: (یه‌عقوبی) گوئی به ده‌وری كورد نادات له چهرخی عه‌بباسیدا، تا ده‌گاته سالی (٢٥١ک/ ٧٨٢ز)، به به‌راورد له‌گه‌ڵ باسکردنی میلله‌تانی تری، وه‌كو فارس و تورك، ئه‌م هه‌لۆیسته له كاتی نوسینه‌وه‌ی هه‌وائی كورددا، چه‌ند سه‌ره په‌نجیه‌کی سه‌لبی په‌یدا كرد، كه كورتی بكیشتی، زۆربه‌ی جاریش ناته‌واوو نیوه‌چل بی‌ت، نمونه: بزووتنه‌وه‌ی (ولید) كورپی (طریف الشاري)یه (١٧٨ - ١٨٩ک/ ٧٩٤-٧٩٥ز) له حوكمی هاپون په‌شیددا، دیسان بزووتنه‌وه‌ی (بابك الخرمی) له (٢٠٠-٢٢٣ / ٨١٦ - ٨٣٧ز)، كه به ده‌ركه‌وتوترین و ترسناكترین بزووتنه‌وه داده‌نری له دژی خه‌لافه‌تی عه‌بباسیدا، كورد له‌و بزوتنه‌وه‌یه‌دا بی‌زاری خۆیان گوزارش ده‌كهن له‌و توندوتیژی و سته‌مه‌ی سه‌ركرده و والیه‌كانی عه‌بباسیه‌كان ته‌نجامیان داوه له‌كوردستاندا.

شه‌شم: ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی له‌به‌ر ده‌ستماندایه، زانیاری ته‌واو یه‌كلاكراوانه‌مان پێ نادهن له باره‌ی میژوی مردنی (یه‌عقوبی)، هه‌رچه‌نده زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌كان بۆ ئه‌وه ده‌چن مردنی (یه‌عقوبی) سالی (٢٨٤ک/ ٨٩٣ز) بووه، به‌لام ئاماژه‌یه‌ك هه‌یه له‌میژووه‌كه‌یدا مردنی بۆ دوا‌ی سالی (٢٩٢ک/ ٩٠٥ز) ده‌گه‌ڕێته‌وه. ده‌لێ:

(شه‌وی جه‌ژنی په‌مه‌زایم له یاده له سالی (٢٩٢ک) دا، له یادمه (ابن طولون) له جێدابوو له‌م شه‌وه‌دا، له‌ناو جل و به‌رگ و دروشی په‌نگا و په‌نگ و به‌رگی گرانبه‌ها‌دا بوو، له‌ناو ده‌نگی ته‌پل و زورپای تیژدا بوو، ئه‌و كاته فكریه‌كم بۆ

هات و دایگرتم، نهو شهوه خه وتم، گوتم له دهنگی بوو به نیلهام هاواری ده کرد له
خه ونمدا (گهر (ابن طولون) پویش، مولک و جوانیش ده پروات) (۱۰۹).
وهك ناشکرایه روخانی ده وله تی (الطولونية) له سالی (۲۹۲ك) دا پرووده دات،
نهمهش به لگه یه کی نوییه نهو پروایه مان بو پیدایه دات، که وه فاتی نهو له
ده وریه ری (۲۹۲ك / ۹۰۵ز) دا ده بیت (۱۱۰).

پهراویزه كان:

- ۱- ياقوت الحموي، معجم الأدباء، ج ۵، ل: ۱۵۳-۱۵۴
- ۲- ابن تغري بردي، النجوم الزاهرة، ج ۲، ل ۴۰
- ۳- كراتشوفسكى، تاريخ الأدب الجغرافي عند المسلمين، ج ۱، ل ۱۵۳
- ۴- نهرمينيا: ولاتيکه ده كه ويته (برذعة) وه تا دهر وازه دهر وازه كان له لايه كي تره وه بۆ ولاتي پۆم چيای (القبق) و (صاحب السري) له هه ريمى پينجه مدا. (ياقوت الحموي، معجم البلدان، مج ۱، ل ۱۳۲-۱۳۳)
- ۵- (الظاهر) يه كان: نيمارتيان له خوراسان و نارچه تری خوره لاتی نيسلاميدا دامه زراند، به سهر كر دايه تى (ظاهر بن الحسن) دا، له خه لافه تى (المأمون) دا سالى (۲۵۰ك/ ۸۲۰ز) دا، تا سالى (۲۵۹ك/ ۸۷۲ز) حوكميان به رده وام بسو، سه يری (ميسون هاشم مجيد، الخلافة العباسية بدويلات المشرق في قرن الثالث الهجري وحتى نهاية القرن الخامس الهجري، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية الآداب، جامعة الموصل، ۱۹۸۳) بکه.
- ۶- معجم الأدباء، ج ۵، ل ۱۵۴
- ۷- ياسين ابراهيم الجعفري، اليعقوبى المورخ والجغرافى، ل ۲۴
- ۸- اليعقوبى، مشاكلة الناس لزمانهم، ص ۳۵
- ۹- كراتشوفسكى، سهرچاوه رابردوو، ج ۱، ل: ۱۵۸
- ۱۰- اليعقوبى، البلدان، ل ۳
- ۱۱- الطبرى، تاريخ الطبرى، ج ۱۰، ل ۷۹
- ۱۲- اليعقوبى، تاريخ اليعقوبى، ج ۲، ل ۱۲۲-۱۲۴
- ۱۳- هه مان سهرچاوه، ج ۲، ل ۱۲۳-۱۲۴
- ۱۴- ياسين ابراهيم الجعفري، سهرچاوه رابردوو، ل: ۴۰
- ۱۵- معجم الادبا، ل: ۱۵۳-۱۵۴
- ۱۶- فرانس روزنتال، علم التأريخ عن المسلمين، ل ۱۸۶-۱۸۴
- ۱۷- سيد عبدالعزيز سالم، التأريخ العربى والمورخون، ل ۹۹
- ۱۸- اليعقوبى: تأريخ اليعقوبى، ج ۲، ل ۲

- ١٩-دراسات عن مورخين العرب، ل.١٣٩
- ٢٠-عبدالعزیز الدوری (بحث في نشأة علم التاريخ عند العرب، ل.٣٤)
- ٢١-روزنتال، سهراوهی رابردوو، ل.١٢٥
- ٢٢-مرجليوث، دراسات عن المؤرخين العرب، ل.١٣٩.
- ٢٣-سهراوهی رابردوو، ل.١٣٩
- ٢٤-عبدالعزیز الدوری، سهراوهی رابردوو، ل.٥٢-٥٣
- ٢٥-البلدان، ل.٧-١٠.
- ٢٦-هه مان سهراوه، ل.٧-١٠.
- ٢٧-(نهردهشیر)ی کورپی (بابک) کورپی (ساسان)ی (نهرسفر) کورپی (خک) کورپی (مهرس) کورپی ساسانی گه وره، کورپی (بههمهن) کورپی (نهرسفندیار) کورپی (بشتایق)، پادشایه کی ساسانی یه به سهر دوا سهرله شکری دوا پادشای (نهرشاقیه کان)دا (لطبانب)ی پیتنجه مدا له شاری (نهرهواز) دا له سالی (٢٢٤/٢٢٦) دا سهرکهوت.
- (ابو حنیفة الدینوری، الأخبار الطوال، ل.٨٤. (کرستن، ایران فی عهد ساسانیین، ت: یحیی الخشاب، بیروت ١٩٨٢م، ل.٤٨٦.
- (سامی سعید الاحمد) و (رضا جواد الهاشمی): (تأریخ الشرق الأدنى القديم ایران وانااضول، وزارة التعليم العالي والبحث العلمي، بغداد، د.ت، ل.١٥٢
- ٢٨-اليعقوبی، تاریخ اليعقوبی، ج ٢، ل. ١٥٨٠
- ٢٩-ولاتی جهزیره ی فوراتی: ده کهویته نیتوان دیجله و فوراته وه، له بهرزاییه کانی عیتراق و ده ورویه ری ولاتی شام، سهیری (ابن عبدالحق، مرصدا الإطلاع، ج ١، ل.٢٥٨)بکه.
- (سوا دی عبدمحمد، الأحوال الإجتماعية والإقتصادية في بلاد الجزيرة الفراتية، ل.٣٣-٣٨
- ٣٠-اذریجان: (ناذر) به په هلهوی ناگره، (بايجان) واته: خه زنده دار، به مانای خانهی ناگر یان ده رگه وانی ناگریت.
- نازه رییجان به به شیک له (برذعة) داده نری له خوره ه لاتی ده گاته خورشاوی (ناوزنجان سنووری ده گاته باکووری ولاتی (دیلم) و (الجبل) و (الطرم). شاره ناوداره کانی وه کو: (تبریز) و (مراغه) و (سه لاس) (مورمیه) و (نهرده بیل) و (خوی) و (مرند)هتد.
- (یاقوت، معجم البلدان، ج ١، ل.١٠٩).

کورد له کتیبی (اليعقوبی) و (الطبري) دا

ههروابروانه (حسام الدين على غالب، اذرييجان ٤٢٠-٦٥٤ك، ١٠٢٩-١٢٥٦ز، دراسة في احوالها السياسية والحضارية) نامه‌ی دکتۆرا، بلاونه‌کراوه‌ته‌وه پيشکەش، (کلیه‌ الآداب، جامعة بغداد) کراوه (بغداد / ١٩٨٤)، ل ٣٤-٣٧. (احمد عبدالعزيز محمود، الإمارة الهذليانية الكردية في اذرييجان واربييل والجزيرة الفراتية من ٢٩٣-٦٥٦هـ، ٩٠٥-١٢٥٨م) (ل ٣٣-٣٦).

٣١-اليعقوبی، تاریخ، ج ٢، ل ١٥٩.

٣٢-هه‌مان سه‌رچاوه، ج ٢، ل ١٦٧-١٦٨.

٣٣-هه‌مان سه‌رچاوه، ج ٢، ل ١٥٧.

٣٤- (الرها) شاریکه له جه‌زیره له نیوان نه‌ینه‌واو شامدايه، (ياقوت، البلدان، مج ٤، ل ٤٥٠).

٣٥- (حه‌ران) شاریکی ناوداره ده‌که‌ویته ده‌قه‌ری جه‌زیره، تا باکوری شاری (الرها)، له‌سه‌ر ریڭگای نه‌ینه‌وا و شام و رۆم، (ياقوت، البلدان، مج ٣، ل ١٣٠). (ابو الفداد: تقويم البلدان، ل ٣٧٧).

٣٦-اليعقوبی، تاریخ اليعقوبی، ج ٢، ل ١٥٧.

٣٧- (کور الاهواز) جندیسابوره، (سوس) شووشه، (تستر) بریتییه (شستر، ایذج)، هه‌مان سه‌رچاوه، ج ٢، ل ١٧١-١٧٧.

٣٨- جه‌له‌ولا: شاریکه ده‌که‌ویته پارێزگای دیاله، نیوان نه‌وی و دیاله (٧) فه‌رسه‌خه (٤٢کم)، تا ئیستا نیوه‌ی دانیشتوانی کورده، یه‌کی له ناوچه‌کانی نه‌و کوره (پارێزگا)یه (استان قباذ) ده‌قه‌ری (السواد). پینج گون‌دی به‌سه‌ره‌ویه، (٧) فه‌رسه‌خ (٤٢کم) له خانه‌قینه‌وه دووره، له‌سه‌ر ریڭگای خوراسانه. (ياقوت الحموی، البلدان، مج ٣، ل ٧٠-٧١). (ابو الفداء، تقويم، ل ٣٠٤، بۆ زانستی تر پروانه (حکیم احمد خۆشناو، الکورد وبلادهم عند البلدانیین والرحاله المسلمین، ل ١٨١).

٣٩-اليعقوبی، تاریخ اليعقوبی، ج ٢، ل ٩٥. (ابن الأثیر، الکامل فی التاریخ، ج ٣، ل ٧٩).

٤٠-یه‌زگورد کۆری شه‌ه‌ریار کۆری کیسرای کۆری په‌رویز: یه‌زگوردی سییه‌مه، دوا پادشای ساسانییه، سالی (٣١ک، ٦٥٢ز) له ده‌سه‌لاتی عوسمانی کۆری عه‌فاندا ده‌کوژری، میوێکه له نه‌زادی شاکیسرای په‌رویز، له‌به‌رامبه‌ر په‌لاماری موسلماندا له

شهری قادسیه و مهدائیندا، سویاکه‌ی شکستی هینا له (١٦ک / ٦٣٧ز)دا پاده‌کات له شاری (مرو) له‌ناو ده‌چی و نیم‌پراتۆری ساسانی داده‌پرمیت. (ابن سعد، طبقات، ج ١، ل ١٨٧). (الدينوري، الأخبار الطوال، ل ١١٤-١٣٣). (اليعقوبي، تأريخ، ج ١، ل ١٥١).

(الطبري، تأريخ، ج ٤، ل ١٨٠). (ابن خلکان، وفيات الأعيان، ج ٤، ل ٥٩). (نارتەر کریستین، ایران في عهد ساسانيين، ت: يحيى الخشاب، بيروت، ١٩٨٢ز، ل ٤٨٦-٤٨٩. ٤١- نه‌هاوه‌ند: شاریکی ناوداره (٨٤کم) له هه‌مه‌دان دووره، (یه‌عقوبی) له کتیبی (البلدان)دا، ل ٨٤). (الاصطخري، المسالك والممالك، ل ١١٨). (ياقوت: البلدان، مج ٨، ل ٤٠٩).

٤٣- هه‌ریمی (الجبال): مبه‌ست له هه‌ریمی چیا (اقلیم الجبال: ناوچه‌کانی ناوه‌پاست و باکوره له چپای زاگروسی نیستادا، زۆربه‌ی دانیشتوانی کورده، (الاصطخري: المسالك والممالك، ل ٥٨).

اليعقوبی، البلدان، ل ٣٩. (ابن رسته: الاعلاق النفیسه، ل ١٥٠. الادریسی: نزهه‌ المشتاق، ل ٢٢٣.

٤٣- (نه‌هواز) کوره‌یتکه یان پارێزگایێك به‌ ته‌واوی، هه‌رچی وشه‌ی شار (البلده)، كه‌ به‌ زۆری بۆ به‌كاردێ لای خه‌لكی مبه‌ست له (بازاری نه‌هوازه)، به‌لام هه‌ریمی (الاقليم) نه‌هواز له (٧) کوره (پارێزگا) پێك دێ، ده‌كه‌وێته‌ نیوان به‌سه‌ره و فارس، هه‌ر کوره‌یه‌ ناوی خۆی هه‌یه، (ياقوت، البلدان، مج ١، ل ٢٢٦-٢٢٧).

٤٤- (عیاض) کورێ (غنم الفهري): یه‌كێكه‌ له‌وانه‌ی پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)ی بینووه، به‌ر له‌ كۆچكردن به‌ (٤٠) ساڵ په‌یدا بووه (٨٣٥ز)، به‌ر له‌ (خوده‌یییه) موسلمان ده‌بن، له‌ گرتنی شام و عێراق به‌شدار ده‌بن، شاعیریکی باش و سه‌خی بووه، له‌ سالتی (٢٠ك / ٦٤٠ز) مردووه‌ له‌ شامدا، دوا‌ی نه‌وه‌ی (٦٠) ساڵه‌ ده‌برێت. (ابن سعد/ الطبقات الکبری، ج ٧، ل ٣٩٨.

٤٥- (الرقه): شاریکی ناوداره، ده‌كه‌وێته‌ سه‌ر كه‌ناری فورات، به‌شی خۆرئاوا له‌ سوریا‌دا، به‌رله‌ تێكه‌ڵ بوونی پروباری (بلیخ) به‌ پروباری (فورات). (ياقوت/ البلدان، مج ٤، ل ٤١٤.

کورد له کتیبی (اليعقوبي) و (الطبري)دا

- (القزويني) / آثار البلاد، ل. ۲۱۴
- ۴۱- (سروج): شارنکه له (هران) نزيکه له هدرتمی جهزيره. (ياقوت، سرچاوهی پابردوو، مج ۵، ل ۴۳).
- (السيوطي، تاريخ الخلفاء، ل ۱۳۲).
- ۴۷- (نصيبين): شارنکی ناوه دانه له جهزيره له سهر شه قامی کاروانه کانی نهينهوا و شام، نيتستا ده که ویتته بهشی کوردستانی تورکیا و سهر به ویلايه تی (ميردينه). (ياقوت، سرچاوهی پيشو، مج ۸، ل ۳۹۰). بز زانیاری پتر پروانه (ابن حوقل، صورة الأرض، ۱۹۳-۱۹۴)
- ۴۸- ابن قتيبة، الإمامة والسياسة، ج ۱، ل ۴۶. (اليعقوبي، تاريخ اليعقوبي، ج ۲، ل ۱۱۲-۱۲۳).
- ۴۶- (البيلقان: شارنکه ده که ویتته نهو ده ستا يهي له نيتوان (الکر) و (الرس) يان (ناراس) دا دريژه ده بيه تته وه، بهر له وهی به يدک ريژه ودا يهک بگرنه وه له هدرتمی (الران-ناران) ی هه نوکه له جورجيا. (خرذاذبة، المسالك و الممالك، ل ۱۲۰). (المقدسي، أحسن التقاسيم، ل ۱۵۹). (البکری، معجم ما استعجم، ج ۱، ل ۲۷۹). (ياقوت، البلدان، ج ۳، ل ۴۱۹).
- ۵۰- (البرذعة: نهو شاره ده که ویتته نيتوان هه ردوو شاری (باب الابواب) (الشماخيه): نزيکهی (۱۰۸ کم) له هی يه کم و (۸۴ کم) له هی دووهم دووره، له هدرتمی (الران-ناران) ی جورجيا ی هه نوکه.
- (ابن خرداذبة، المسالك و الممالك، ل ۱۲۲). (الاصطخري، المسالك و الممالك، ل ۱۹۲).
- (الادريسي، نزهة المشتاق، ل ۲۸۵-۳۸۶). (ياقوت، البلدان، ج ۲، ل ۳۰۰).
- ۵۱- اليعقوبي، تاريخ اليعقوبي، ج ۲، ل ۱۵۷-۱۵۸.
- ۵۲- هه مان سرچاوه، ج ۲، ل ۱۴۷-۱۸۹-۱۹۱.
- ۵۳- ابن سعد (الطبقات الكبرى، ج ۲، ل ۳۴۹، ج ۶، ل ۲۴۷).
- ۵۴- (محمد رضا الامام علی ابن ابي طالب (کرم الله وجهه)، پروانه (الخلفاء الراشدين، القاهرة، ۱۹۳۹ م، ل ۵).
- ۵۵- شاره زور: به کوره يه کی فراوانی وه سف کردوو له چيا (الجبل) دا، له نيتوان هه وليتر و هه راما ندا، چهند شارو ديها تیک ده گري تته خو، شارو چکه که (القصبه) شارنکی گه وره

- بووه به (نیم نه‌زرای) ناسراو بووه، ده‌که‌وێته نێوان پێگای (طیسفون) و (شیز)، ده‌که‌وێته پارێزگای (سلیمانی) له هه‌ریمی کوردستانی عێراقدا، نه‌و ده‌شته تا ئیستا هه‌مان ناوه میژووینه‌کی هه‌لگرتوووه.
- (یاقوت، البلدان، مج ٥، ل ١٦٥). (نیم ازرای) وشه‌یه‌کی کوردی لیک‌دراوه واته (نیه‌وی پێگا). (پروانه (حکیم احمد خوشناو، الكرد وبلادهم عند البابليين والرحاله المسلمين، ل ١٧٥٠، په‌راویز^(٢)).
- ٥٦- (اليعقوبي) تاريخ اليعقوبي، ج ٢، ل ٢٠٦، بۆ پاڤه‌ی بزوتنه‌وه‌که‌ پروانه (فائزه احمد عزت، الكرد في اقليم الجزيرة الشهبزور، رسالة ماجستير منشورة، كلية اداب، جامعة صلاح الدين، اربيل، ١٩٩٠ز، ل ١١٠ بۆ دواوه.
- ٥٧- اليعقوبي، تاريخ اليعقوبي، ج ٣، ل ٢٣٠.
- ٥٨- هه‌مان سه‌رچاوه، ج ٣، ل ٨٥.
- ٥٩- فائزه محمد عزت، سه‌رچاوه‌ی پا‌بردوو، ل ١١٥.
- ٦٠- السيوطي، تاريخ الخلفاء الراشدين، ل ٢٥٥. أحمد عبدالعزيز محمود، الأمن في بغداد خلال العصر العباسي الأول، ل ١٤٥-٢٤٧ك / ٧٦٢-٨٦١ز. مكتب التفسير للنشر والاعلان، اربيل، ٢٠٠٨م.
- ٦١- عبد الجبار الجومرد، هارون الرشيد، ج ٢، ل ١٨٥.
- ٦٢- اليعقوبي، سه‌رچاوه‌ی پا‌بردوو، ج ٣، ل ١٠٠.
- ٦٣- تاريخ الطبري، ج ٨، ل ١٠٢.
- ٦٤- ابن خلكان، وفيات الأحياء، ج ٦، ل.
- ٦٥- تبريز: شاريكه نزيكه‌ی (٥٥كم) له‌خۆره‌ه‌لاتی ده‌ریاچه‌ی ئورمی یه‌ (ورمی) دووره له‌به‌شی خۆرئاوای ده‌شتای ته‌به‌رزه‌وه‌یه. (یاقوت، البلدان، مج ٢، ل ٤٣). (احمد عبدالعزيز محمود، الإمارة الهذليّة الكرديّة، ل ٣٣-٣٤).
- ٦٦- (نرین): شاريكه ده‌که‌وێته باشوری ده‌ریاچه‌ی ئورمی (ورمی) وه، ئیستا شاری سیلدۆز پێکی دینیت.
- ٦٧- شوینیکه له‌ شام، یاقوت، سه‌رچاوه‌ی پا‌بردوو، مج ٨، ل ٣٥١.
- ٦٨- اليعقوبي، تاريخ اليعقوبي، ج ٣، ل ١١٧.

کورد له کتیبی (اليعقوبي) و (الطبري) دا

- ٦٩- سهرچاوهی پېښو، ج ٣، ل. ١٦٧
- ٧٠- سهرچاوهی پېښو، ج ٣، ل. ١٦٨
- ٧١- المسعودي، مروج الذهب، ج ٣، ل. ١٣٥
- ٧٢- شورات، گروپيښکی کوردی خه واريښ، ناويان له خويان ده نين شورات، به پشت به ستن
به م نايه ته ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَّهُمُ
الْجَنَّةُ﴾ (التوبة: ١١١).
- (الهمداني، صفه جزيره العرب، ل. ٢٤٧. پروانه (احمد عبدالعزيز عمود، علاقه الكرد
بالخوارج، خلال العصر الاموي، ٤١-٣٢ك/ ٧٤٩ز).
- باسيښکی بلاونه کراويه له گوڅاری (الاستاذ) دا، ابن رشد، جامعة بغداد، ژماره (٧٧) سالي
٢٥٠-٢٦١.
- ٧٣- الهمداني، صفه جزيرة العرب، ل. ٢٤٧. نايف معروف، الخوارج في عصر الاموي،
٢٥٠-٢٦١.
- ٧٤- معن بن زائدة الشيباني، (ابو الوليد معن) کوري (زائده) کوري (عبدالله) کوري
(مطر) کوري (شريك) کوري (الصلب) کوري (عمرو) کوري (قيس) کوري (شراحيل)
کوري (مره بن همام) کوري (عدنان). له لايه ن خه واريښه کانه وه له سبجستان سالي
(١٥٢ك/ ٧٦٩) يان (١٥٨ك/ ٧٧٤ز) تيروړ ده کړيت. (ابن خلکان، وفيات الاعيان،
ج ٥، ل. ٢٤٤-٢٤٨)
- ٧٥- محمد جاسم حمادي، الجزيره الفراتيه والموصل، ل. ٥٧٤
- ٧٦- (ديار رهبيعه): سهرچاوه کان بهو ناوچانه ی ده کهونه باکوري باشوري نهينهوا (موصل)
ده لئين ديار رهبيعه.
- (ياقوت، البلدان، مج ٤، ل. ٣٣٠). بو زانستی پتر پروانه (ابن خلکان، وفيات الاعيان، ج ٦،
ل. ٣٢٧).
- ٧٧- اليعقوبي، تاريخ اليعقوبي، ج ٣، ل. ١٦٩
- ٧٨- تاريخ اليعقوبي، ج ٣، ل. ٢٨٣ بو دواوه.
- ٧٩- هه مان سهرچاوه، ج ٣، ل. ٢٢١ بو دواوه.
- ٨٠- هه مان سهرچاوه، ج ٣، ل. ٢٢١-٢٢٢

- ۸۱- (حسین حوزنی موکری) ناوړتکی پاشهوه، ل. ۱۹۰
- ۸۲- زرار صديق توفيق الكرد في عصر العباسی حتى مجئ البوهيين، نامه‌ی ماجستير (بلاونه کراوه تهوه، جامعه صلاح الدين، اربيل، ۱۹۹۴، ل. ۱۰۰)
- ۸۳- اليعقوبی، سه‌چاوه‌ی پابردوو، ل. ۲۹۳
- ۸۴- توفيق، سه‌چاوه‌ی پابردوو، ل. ۱۰۰
- ۸۵- (الخرمیه): گرويتکی ثاينين، بۆ هندی له پروايه‌کی نیرانی کۆن ده‌گه‌رینه‌وه، وه‌کو ثاينی (مزه‌ده‌کی) و (زه‌رده‌شتی)، له سه‌ده‌ی دووه‌می کۆچیدا ده‌رکه‌وت، هه‌شته‌می زاینی، (بابک) پروای پښ بووه، نه‌یارانی عه‌بباسی له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی (۳/ک/ز) به‌ره‌وړووی بوونه‌وه، (بابک) الخرمی پښ ناسراوه.
- بۆ زانستی پتر پروانه (الاسفراينی) (التبصير في الدين وتمييز مزقه الناحيه في الهالكه، بلا ۱۹۴۰م، ل. ۸۰.
- (المسعودی، مروج الذهب، ج ۳، ل. ۲۹۴، (ياقوت، البلدان، مج ۳، ل. ۳۰۶. (حکيم خوشناو، الكرد وبلادهم، ل. ۱۴۲).
- ۸۶- بندلی جوزی، من تاريخ الحركات الفكرية، ل. ۷۹
- ۸۷- هه‌مان سه‌چاوه، ل. ۸۳
- ۸۸- البلدان، ل. ۴۴
- ۸۹- اليعقوبی، تاريخ اليعقوبی، ج ۳، ل. ۱۹۵
- ۹۰- هه‌مان سه‌چاوه، ج ۳، ل. ۲۰۳
- ۹۱- هه‌مان سه‌چاوه، ج ۳، ل. ۲۰۴
- ۹۲- هه‌مان سه‌چاوه، ج ۳، ل. ۲۱۱
- ۹۳- (هه‌مان) هه‌مان: شاریکه له نزیک کوره‌ی (روزراور)، سنی فهرسه‌خ (۹کم) دووره، نیم‌رۆ به (ماه البصره) ناوده‌برئ.
- (اليعقوبی، البلدان، ل. ۴۱، القزوينی، آثار البلاد، ل. ۳۷۴).
- ۹۵- (مرند) شاریکی ناوداره له (ازربيجان) ده‌که‌وێته باکوری ده‌ریاچه‌ی ئۆرمیه، (ياقوت، البلدان، مج ۷، ل. ۲۵۱).
- ۹۶- هه‌مان سه‌چاوه، ج ۳، ل. ۲۱۱-۲۲۲

کورد له کتیبی (اليعقوبي) و (الطبري) دا

- ۹۸- وان: شاریکی نهرمینیا، شارۆچکه ییکه له چادا قه لای ههیه، نیستا ده که ویتته کوردستانی تورکیا، (ابو الفداء، تقویم، ۳۹۸. (یاقوت، البلدان، مج، ل ۴۴۱).
- ۹۹- عبدالرقيب يوسف، الدولة الدوستکیة فی کردستان الوسطی، ج ۱، ل ۱۷.
- ۱۰۰- ارزن: شاریکی ناوداره، نزیک (خلاط)، قه لایه کی عاسی ههیه، ناوه دانترین ناوچه ی نهرمینیا، (ایاقوت، البلدان، مج، ل ۱۲۵.
- ۱۰۱- به دلیس: شاریکی دهوری نهرمینیا، ده که ویتته دۆلئی نزیک (خلاط)، باخچه و دارستانی زۆره، سیوه کانی نمونه ی پی ده هینریتته وه له چاکی و زۆری و هه رزانیدا، (ناصر خسرو، رحله ناصر خسرو، ل ۵۱، یاقوت، سه رچاوه ی رابردوو، مج ۲، ل ۲۸۴.
- ۱۰۲- (خیلاط): شارۆچکه یه که له نهرمینیا ی ناوه راست میوه و ناوی زۆره، (یاقوت، سه رچاوه ی رابردوو، مج ۳، ل ۲۴۱).
- ۱۰۳- اليعقوبي، تاریخ اليعقوبي، ج ۳، ل ۱۶۷-۱۶۸.
- ۱۰۴- هه مان سه رچاوه، ج ۳، ل ۲۲۰.
- ۱۰۵- هه مان سه رچاوه، طبعه بیروت، ۱۹۹۹، ج ۲، ل ۳۳۴.
- ۱۰۶- هه مان سه رچاوه، ج ۲، ل ۳۳۴.
- ۱۰۷- (الکرج): دانیشتوانی جۆرجیان، (یه عقوبی) ده لئی: (خه لکانیکی مه سیحین، له جیای (القبیق) و شاری (السریر) دانیشتون، به هیز و ده سه لات ده بن، شاری (تفلیس) ده خه نه ژیر پکیتی خۆیان، ویلایه تیکیان هه یه به ناوی خۆیان وه، معجم البلدان، مج ۷، ل ۱۲۶.
- ۱۰۸- اليعقوبي، تاریخ اليعقوبي، ج ۳، ل: ۲۲۷-۲۲۸.
- ۱۰۹- اليعقوبي، البلدان، الطبعه لایدن، ۱۳۷۲هـ، طبعه النجف، العاملی، اعیان الشیعه، ج ۱۰/ل ۳۳۵.
- ۱۱۰- السیوطی: حسن المحاضرة فی اخبار مصر والقاهره، ج ۲، ل ۱۳.

کورد له کتیبی میژووی (الطبري)دا

میژوونووس (٣١٠ك/٩٢٢ز) کوچی دواپی کردووه

کرداری نووسینه‌وی میژووی کورد، هر له سهره‌تای تۆمار کردنه‌وه به چه‌ند قۆناغی‌کدا ږت ده‌بی، له‌هه‌موو قۆناغه‌کاندا که‌سانئ هه‌لکه‌وتون میژوو بنووسنه‌وه، نه‌وه‌ی سهرنج ږاکیشه زۆربه‌ی نه‌وانه‌ی میژووی کوردیان نویسه‌وه ته‌وه کوردن نه‌بوون، چونکه کورد ده‌که‌وتته ژیر ده‌سه‌لاتی هیزی جیا جیاوه.

میژوونوسان به نویسه‌وه‌ی هه‌وال و ږوودای پچر پچر و، لیږه و له‌وئ هه‌لساون به چه‌ند ږه‌هه‌ندیکی جیاوازه‌وه، هه‌ندیکیان میژوویان هر له‌سهرده‌می خه‌لیفه‌وه نویسه‌وه، تا نه‌و سهرده‌می تییدا ژیاون، له‌ وانه‌ش (الطبري)، که نه‌م باسه‌مان بۆ ژیان و ږیازی له‌ کتیبه‌ ناوداره‌که‌ی دا (تأریخ الأمم والملوک)دا بۆ ته‌رخان کردووه، سهرباری باسی کورد له‌ناو نه‌و ږووداوانه‌ی تۆماری کردوون، له‌گه‌ل ده‌ره‌ینانی نه‌و سهره‌نجامانه‌ی له‌و گیرانه‌وانه‌دا هاتوون تایبه‌ت ده‌بن به‌ گه‌لی کورده‌وه.

میژوی (الطبري) له‌و کتیبانه‌ هه‌ژمار ده‌کړئ، که میژووی گشتییان نویسه‌وه، به‌لام ناماژه به‌و ږووداوه گشتییانه ده‌کات، که په‌یوه‌ندی راسته‌وخۆیان به‌ کورده‌وه هه‌یه، وه‌ک ناماژه‌مان بۆ کرد، له‌به‌ر نه‌وه به‌ کاریکی نایاب و مه‌زن هه‌لساوه بۆ خزمه‌تی میژووی ده‌وله‌تان و پادشایان و میلله‌تان و نه‌ته‌وه‌کان، وپړای خزمه‌تی به‌

كورد له كتيبي (اليقوبى) و (الطبري)دا

گهلى كورد لهو بوارهدا، كه ههوال و باسى نهوانيشى پشتگوى نهخستوه و تۆمارى كردوه.

ليزهده دهتوانين بلين گهر ميژووى (الطبري) و ههندي ميژووى تر نهبوويه، ههوال و باسى كورد لهناو كوگاي كتيبهكاندا بزر دهبوو.

ئهم باسه بابيهتيه مان بهسهر چوار تهوهردا دابهشكردوه:

تهوهري يه كههه: تاييهته به ژيانى (الطبري) كتيبهكهى (تاريخ الامم والملوك - تاريخ الطبري) و سهراوهكاني نوسيني و ريبازى له نووسينه وهى ميژوودا.
تهوهري دووهه: تهرخان كراوه بو ئهو ههوالانهى كه (الطبري) له باره كوردوه وه باسى كردوون بهر له هاتنى ئيسلامدا، سهربارى گرتنى ناوچه كوردنشينه كان له سهردهمى خليفه راشيدينه كاندا (رهزاي خويان لى بى) (١١-٤١ك / ٦٣٢-٦٦١ز).

تهوهري سييهه: تهرخانم كردوه بو ههوالى كورد له ژير بالى دهسهلاتى ئومهويداو ئهو بزوتنه وه و سهرهه لدانانهى كورد بهشدارى تيدا كردوون دژ به دهولتهتى خيلى ئومهوى دا (٤١-١٣٢ك / ٦٦١-٧٤٩ز).

تهوهري چوارهه: باسم له كورد كردوه له دهولتهتى عهبياسيدا و رۆليان له بلاوكرده وهى بانگهوازي عهبياسيدا و باسكردنى ههندي له كهسايهتیه كوردهكان له دهولتهدهدا، وپراى ئاماره كردن بهو بزوتنهوانهى كورد پيوه ههلساوه و بهشدارى تيدا كردوه له دژى دهولت و خهلافهتى عهبياسيدا.

ئهم پوختهيه ماويهكهى زورى له ژيان بردومه، تا نوسيوومه وه، له تاوتوتيهكى دريژدا پيشكهشى دهكهه به ميژوو نوسيك، شايان بهويه نازناوى سهردارى ميژوونووسانى پى بدرى له ميژووى ئيسلاميدا، تهواوى داواكارى من نهويه بهخت و شانس ياوهرم بى، كه وينهيهكى روون به پوالته جهوراوجورهكانى

جیهانی ئیسلامی بیهخشم، له سدهی (۱۳ی کۆچی / ۹زایینی)دا، ههروهها بهو میژوونوسه بهپێژه و لایهنه جۆراوجۆرهکانی، که خاوهنی زۆر باس و نووسینه، تا بکهوێته بهر دهستی لیکۆلهرانی کورد، که دهیانهوێ ههئۆیسته بکهن له سهه لایهنی سیاسی و ئیداری و شارستانی و ئابووری ژبانی کورد لهو چهرخهدا، بارودۆخی شارهکان و ههرێمه کوردیهکان لهناو بازنهی جیهانی ئیسلامی ئهو سهردهمهدا بزائن.

خودای گهورهش یارمهتیدهه و پێنموکاره.

باسی په کهم

ژياننامهی (الطبري)^(۱):

ناوی ته‌واوی (طبري): (ابو جعفر) کورې (جرير) کورې (يزيد) کورې (کثير)ه، (الطبري) له (ته‌بره‌ستان) چاوی به دنيا هه‌له‌پناوه و له کۆتایی (۲۲۴ک / ۸۳۸ز)دا له‌دایک بووه، هه‌ر له تافی مندالییه‌وه گه‌شتی خویندنی کردووه، وه‌کو زانا موسلمانه‌کانی سهرده‌می خۆی کردووه، ده‌پرواته (به‌غداد) پاشان به‌ره‌و (میسر) و شاری (که‌نانه) ده‌چیت، له‌ویوه به‌ره‌و شام و عیراق، سهری خۆی هه‌لده‌گریت، زۆر زانست و زانیاری کۆده‌کاته‌وه، له‌هه‌موو بواره زانستییه‌کاندا، خۆی پر زانیاری ده‌کات.

پاشان له شاری به‌غداد (دار السلام) داده‌نیشیت، ده‌ست به‌ خویندنی (فه‌رموده) و (فیه) ده‌کات و به‌ر دلّی ده‌که‌ون و کاری تیده‌که‌ن، سهرده‌می ئه‌و به‌ چاخى ده‌مه‌قالی و ده‌به‌ریک‌راچوونی (که‌لامی) ناسراوه له نیوان پی‌پری (ئه‌هلی سوننه) و (موعتزه‌یله)، که‌ خاوه‌نی مه‌زه‌به‌ی (فکری) بوون، له هه‌موو پی‌پره ئیسلامیه‌کاندا زیاتر که‌وتوونه‌ته ژیر کلتوری (یۆنانی)یه‌وه، (الطبري) زانیاری باشی له باره‌ی لۆژیک (المنطق)ه‌وه ده‌بیّت.

دیسان ناشنایه‌تی باشی له‌گه‌ژ ماتماتیک هه‌بووه، هاوکات ره‌وتی سوننه‌تی گه‌ری پارێزگاری به‌سه‌ردا زال ده‌بیّت^(۲).

رؤشنبری فراوانی له فیهو فرموده هه بووه، بهرهمه مهزنه کانی له ږینگای کتیبی (تاریخ الامم والملوک) دهست نیمه گه یشتووه، که میژوو په کی گشتگیره له راست مرؤفایه تییه وه، که به پتی سالة کان ږیکخواوه، له سهره تای میژوو وه دهست پی دهکات تا (۳۰۲ک / ۹۱۴ز)، له چند بهرگیک پیک دیت، (الطبري) له نووسراوه کېدا ږینگای (اسناد) به کار دینیت، روانینی نهو، تا راده په که وه کو فرموده زان و فقیهه توژینه وهی سهره تای و رؤشنبری په کهی کاری تی کردوه، بویه له و باز نه یه دا له کاتی تۆمار کردنی میژوودا جولاوه ته وه^(۳).

(الطبري) له رووی رؤشنبری په میژووی نیسلا مییه وه، جتی ږیزی زانایانه، چونکه له تاووتوئ کردنی بابه ته گرنګ و هه ستیاره کاندا ورده کار بووه، له سایه ی هه لسانی به کوکړدنه وهی که رهسته ی زانستی وهرگیراو له کتیبی فرموده و ته فسیرو زمان و نه ده ب و ژیان نامه و غه زانامه و، تا دهقی شیعر و وتار و په یانه کان و ټیکست و دهق و به لگه نامه میژووی په کان و نه ده بیه کان، (الطبري) جینگایه کی تایبه تی له نیو زانا موسلماننه کاندا به دهست ده یتیت.

۲- پیناسه ی کتیبی (تاریخ الامم والملوک):

نهو کتیبه گوره په (تاریخ الامم والملوک) میژووی گشتی پۆلین دهکات، به دروست بوونی جیهانی دهست پی دهکات و له (۳۰۲ک / ۹۱۴ز) کو تایی دیت، سنورتکی زه مه نی هیه، له چند بهرگیک دایه به (تاریخ الامم والملوک) ناسراوه، یان (تاریخ الرسل والملوک) یان (تاریخ الطبري).

له بهرگی په کهم و دووه مدا به پشت به ستن به قورثانی ږیروز، باسی میژووی مرؤفایه تی دهکات له یه کهم ږوژی دروست بوونیه وه، پاش نه وه تایبه تی کردوه به میژووی (ساسانیه کان) وه له (۲۲۶-۶۵۰) ز، له برواپیکراوترین سهرچاوه ی

کورد له کتیبی (اليعقوبی) و (الطبري) دا

بڼه پړه تيبه، که پشټی پټی ده به سترې بؤ زانینی میژوو و که سایه تيبه میژوو بیه کان^(۵).

همروه ها باس له سټی سه ده کانی کؤچی ده کات، به وردو درشتی ده به ری راچووه و زانیاری گشتی هیئاوه ته وه، پروودای سه رده می خوی پشټگوئ خستوه.

هه لی زه مانی و شوینی، لای (الطبري) به ستر او ته وه به گيړانه وه به ک تا چه ند گيړانه وه به ک، نه وه هندی پرووداو زیاتر له جاريک ده گيړیته وه، هیچ گيړانه وه به ک به چاکتر دانانې له گيړانه وه تر، نه وه، هه لویستی بی لایه نی ده گريټ^(۶)، له بواری هه نوکه دوور ده که ویتته وه، وه ک ثاماره مان بؤ کرد.

ديسان (الطبري) له کتیبه کهیدا نه وه میژوونووسان پیوهی هه لساون ته و او ده کات، وه کو (الواقدي) (ت ۲۰۷ ک / ۸۲۲ ز)، (ابن سعد) (ت ۲۱۰ ک / ۸۴۴ ز) و (البلاذري) (ت ۲۷۹ ک / ۸۹۲ ز)، (اليعقوبی) (ت ۲۹۲ ک / ۹۰۵ ز)، زه مینه ش بؤ میژوونووسانی دوی خوی خوش ده کات وه کو: (المسعودی: ۳۴۶ ک - ۹۵۷ ز) و (ابن مسکويه) (ت ۴۲۱ ک / ۱۰۳۰ ز) و (ابن الاثير) (ت ۶۳۰ ک / ۱۲۳۲ ز)، (ابن خلدون) (ت ۸۰۸ ک / ۱۴۰۵ ز). دیار نییه به وردی له کام کاته وه میژووی (الطبري) ده سټی پیکردوه، به لام پټی ده چی له دوی نووسینی ((تفسير الطبري) ده سټی پیکردیت.

(الطبري) له میژوو کهیدا به به لگه ثاماره ی به پروودانی زه مهنی کردوه، ثاماره ی کردوه دوی نه وهی خوا خامه (قه لعم) ی دروست کردوه، دوی نه وه شتی تری ورده ورد به دیه پناه وه، وه ک له گيړانه وه کانداهاتوه، پاشان باسی (ثادهم) ده کات (سه لامی خوی لی بی)، دواپی وه کو ریزه بندی ته وپرات، پیغه مبه ران و په وانه کراون به دوی په کتردا باس ده کات، نه وه پرووداونه ی له چاخی نه وانداه پرویداه ده خاته پروو، نه وه پروودانه ی له وه سه رده مه دا پروو ده دن پیشانیان ده دات،

ئەوێ له قورئاندا هاتوو ئەدەربارەیان، بەپێی زانیاری هەوایی پادشایان سەردەمی ئەوان باسیان دەکات. بە تایبەتی هەوایی ئەو گەلانی دواي پیغەمبەران هاتوون، تا دەگاتە کاتی هاتنی پیغەمبەری خودا (موحەممەد) (صلی اللہ علیہ وسلم).

هەرچی بەشی ئیسلامییە، بەپێی پروژەکان پێشبینی کردوو، له سالی کۆچییەوه، تا سالی (٣٠٢هـ / ٩١٤ز)، لەهەریەک لەو سالانەدا ئەو پروژەوانەیی باسکراون و ئەو پڕۆژانەی ناویان دەکرێدوو بەسی کردوون، ئەگەر ئەو هەواییانە درێژ بن، بەپێی پێشبینی سالی کان کورتیان دەکاتەوه، یاخود بە پوختی ئامازەیان بۆ دەکات، دواي له شۆننیککی گونجاودا باسیان دەکات^(٧).

زۆر توکمەکاری و کورتکردنەوه و نووسراو بۆ ئەم کتیبە دانراوه، دوور نییە (الطبري) خۆشی زیادهی خستبێتە سەر، هەرچەندە هیچی ئەومان له بارەیهوه بەدەست نەگەشتوو.

دیسان (عبدالله)ی کورپی (احمد) کورپی (جعفر الفرغاني)، خۆشی بەپێی گێڕانەوهی (یاقوت) ئەم کارە کردوو.

له کتیبخانەی میللی له پاریس، دەستنوسی هەیه له بەشی یەکەمی کتیبی (محمد بن عبدالمک) (الهمذاني) (ت ٥٢١هـ / ١١٢٨ز)، که کردوویەتی بە تەواوەری ئەو، له پڕۆژانی خەلیفە (المقتدر ابو فضل جعفر بن المعتضد) دەست پێ دەکات، که گروپی (مؤنس) / مردن ٣٢٠هـ / ٩٣٢ز^(٨) لەسەر دەستی ئەودا دەکوژرێن، تا دەگاتە سەرەتای خەلافەتی (المستظهر بالله ابو العباس احمد المقتدي) (مردن ٥١٢هـ / ١١١٨ز)^(٩)، پاشاوەی تری کتیبەکه بە هەوایی (عضد الدولة) کۆتایی دێ، واتە له سەرەتای سالی (٣٦٠هـ / ٩٧٠ز) دا.

کورده له کتیبی (اليعقوبی) و (الطبري)دا

نهم کتیبه زؤر کهس کورتی ده کاته وه، له وانه (ابن النديم - ابو الفرج محمد بن يعقوب اسحاق (مردن ۳۸۳ک / ۹۹۳ز) و (محمد بن سليمان الهاشمی) و (ابو الحسن الشمشاطي) له نهینه وادا، که به (سلیل بن احمد) ده ناسرئ.

ديسان (عريب بن سعد القرطبي (مردن ۳۶۶ک / ۹۷۷ز) کورتی ده کاته وه له گهڼ زیاد کردندا. (ابن عذاري المراكشي) ابو عبدالله (مردن ۷۱۲ک / ۱۳۱۲ز) نهو میژووه ده گوازیته وه، که تایبته به میژوی نه فریقیا و نه نده لوس، کتیبه کهی باسی (المغرب)ی نه کردووه، ههرچی ده نگوباسی عیراقه، وه کو پاشکویه کی میژوو به ناوی (صلة تأریخ الطبري) له سالی (۲۹۱ک / ۹۰۳ز) تا (۳۲۰ک / ۹۳۲ز) چاپ ده کریت^(۱۱).

(تأریخ الامم والملوک) یه کتیکه لهو کتیبانهی، که لیکنوله ری میژووی ئیسلامی سه ده کانی سییه می کۆچی، ناتوانی پیویستی پیی نه بی، گێرانه وه کانی درێژو جۆراو جۆره، هه موو هه ل و مهرجه کان ده گێریتسه وه، به فراوانی پروداوه سیاسیه کان دینیتته گۆرئ و زانیاری تهواو ده داته دهسته وه.

۳- سه رچاوه کانی کتیبه کان:

نه وهی په یوه ندی به سه رچاوه کانی (تاریخ الامم والملوک) وه ههیه، له گهڼ بوونی به های خودی گێرانه وه کان، پشتی به هیزی ئیسناده کانی به ستووه، تا ئیسناده که له پروداوه که نزیکتر بی، زیاتر ده بیته جیتی متمانه، نهو، کامه یان دروست تره، نه وه هه لده بژیرئ له ناو نهو وتانهی لهو کاته دا بلاو بووینه، (الطبري) له م کاره دا به هه مان کاری (مسلم) و (البخاری)، له راست فهرموده کاند هه لده ستئ.

له بهر نه وه (الطبري) زانستی خۆی زؤر باس نه کردووه، پروداوه کانی سه رده می خۆی به تهواوی پشتگوئ خستووه، وه ک نه وهی شایانی نویسنه وه نه بن، یان له بهر

نډه بډوه ترساوه تۆمه تی لایه نگیری بډنه پال، زۆر به کورتی به سه ریاندا رډه ت بډوه، بۆیه به شاهید حالی سه رډه می خۆی ډاډه نړی، زۆر گومانی له شاهیدی خۆی کړدووه، ویننه ی پروډاوه کانی سه رډه می نډه به کزی هاتووه، به نه نقه ست بی، یان به نه زانییوه بوو بیت، گرنگی بهو بواره نه داوه ^(۱۲).

نډه، هه موو زانستیکی له پیاوی پسپوړی خۆی وه رگرتووه، (ته فسیر) ی له پیاوani وه کو: (مجاهد) و (عکرمه)، یان له که سانی تر وه رډه گری، که له (ابن عباس) هوه گیراویانه وه، سیره و ژياننامه ی له (ابان ابن عثمان) (مردن ۸۵ک / ۷۴) و (عروة ابن الزبیر) و (شرحییل بن سعد) و (موسی بن عقبه) و (ابن اسحاق) وه رگرتووه. هه وائی هه لگه رانه وه و گرتنی ولاتانی له (سیف بن عمر الاسدی) وه رډه گری ^(*)، پروډاوه کانی (الجمل) و (الصفین) له (ابن منخنف) و (المدائنی) (مردن ۲۴۴ک / ۸۳۸ز) ^(۱۳) وه رډه گریت.

میژووی تومه وییه کان له (عوانة بن الحکم) و هه وائی (عه بیاسیه کان) له نووسراوه کانی (احمد بن ابی الخثیمة) (محمد بن کعب القرظی) و (وهب بن منبه) وه رډه گری، هه وائی فارسه کان لهو کتیبانه وه رډه گری، که له زمانی فارسییه وه بۆ عه ره بی وه رگیتډراون، به تاییه تی نو سراوانی (ابن المقفع) و (ابن الکلبی) (مردن ۲۰۴ک / ۸۱۹ز) ^(۱۴).

ديسان سوودی له (الواقدي) و که سانی تر وه رگرتووه، وهک له باسه زۆره کانی مه واده کانی (الطبري) دا ده که ونه بهرچاوت.

* (سیف بن عمر): (ابن حجر) له (التهدیب) دا ده لئ: (ضعیف الحدیث) ه (ابن حبان) ده لئ:

(زه ندیق) بډوه. (وه رگیډ)

بیرۆكهی میژوو لای (الطبري):-

درووست بوونی (میژووزانی) لای موسلمانان له پرووی بابتهی باس و ریبازه کهی تیکه له به (فهرموده زانی) کراوه، به لام بابته که له راست هه وال و فهرموده کانی پیغه مبه (صلی الله علیه وسلم) غه زا و ژیاننامه ی موسلمانان ده دوی، ریبازه کهش بریتیه له گرنگیدان به باس کردنی سه نه ده کان و سه لماندنی گیرانه وه و ئیسناده، له راست چه مکی تایهت به میژووه وه، میژووی میژوونوسان له ماوه ی سی سه ده ی سه ره تایی کۆچی بلاوبۆوه^(۱۶).

ره چه ی (الطبري) بۆ له سه ره رۆیشتن، ره چه ی فهرموده زانان بووه، نه و پرووداوه کان به نه ندازه ی رینگاکانی خۆی ده گیریتسه وه، سه نه ده که تا ده گاته وه خاوه نه کهی ده گیریتسه وه، زۆریه ی جار هیه راپه ک ده رناخت، له زۆریه ی کتیه که دا نه م ریبازه پهیره ده کات، جگه له وه له کتیه کان شت وهرده گری و، جار هیه ناوی نه و کتیه ده دات، که هه واله کهی لیوه رگرتوه.

(الطبري) رۆشن بیریه کی ئایینی دیرین و قوولی هه بووه، له ئاستی زۆری له هاوچه رخانه ی خۆیدا، ریبازی فهرموده زانانان کاری تیده کات، برپای وانه بوو له نووسینی میژوودا، بۆ میژوونوس درووست بیئت، په نا بباته بهر به کارهینانی لۆژیک (المنطق) و پیک گرتن (القياس) و هه لئینجان (الاستنباط)، له کاتی نه وه ی بۆ درووست ده بی نه نجامی بدات، که له بواری فیه زانیدا موجه هید بی و پشت به تیکست و ده قه برپا پیکراوه کان به ستیت، میژووی به م ناوه، ته نیا ریکه ستنی گیرانه وه کان و سه لماندنی تیکسته کانه و لیکۆلینه وهیه که له سه نه ده کان و قه واله کان، بهر له وه ی سهیر کردنیکی ناوه رۆکی گواسته نه وه کان بی، یان پامانه کی فه لسه فی بی، له ناوه رۆکدا مه نه هجی بیئت^(۱۷).

پشت به ستن بهو مه نه هج و ړیځایه، ده بېته جیځای په خنه و سرکونه هندی له لیځواله ران و وتوویانه: (گیځپانه وهی هه واله کان، بی له بیژنگدان مه سه له یه که شایانی میژوونووسیځی په خنه گری دووربین نییه، گهر ړیځای گیځپانه وهی هه وال به سه نه د و پیاوه ناسراوه کانه وه بی، لای زانایانی (المجرح والتعديل)، راستی هه واله کان و له بیژنگدانی نهو پرووداوانه له خو بگری، که له نیسلام پروویان داوه، نهو کات نهو ړیځایه مه به سستی دروستی نهو ړیځایه یه، بهر له نیسلامدا پروویانداوه، به تاییه تی که زور هه والی ناپاست له میژووه دا پروویداوه و، زور چیروکی دروی تیدا باس کراوه، دیسان زور فهرموده ی هه لبه ستراره ی هیناوه، که فهرموده زانان پیان پازی نین، که لای (الطبري)، هاتوه، به لام فهرموده زانان خوین لی پاراستون، فهرموده کانیا به ړیځاکانی خوین و پیاوانیا نه وه باس کردوون، به مه به سستی پاراستنی زانست و دوورخستنه وهی له نژیالی خوین بریاری نهو هیان بو خوینهر لیځگه راوه) ^(۱۸) (*).

(الطبري) له پېشه کی میژووه که ی نه خشه ی خو ی له راست بوچوونی خو ی له باره ی بریو که ی میژو و ړیبازه که ی له ده قه یه دا ده خاته پروو: (نهو که سه ی له کتیبی نیمه ده روانی، بابزانی پشت به ستنی من به هه مو نهو شتانه ی له ناومدا باسکردون و به پیتی نهو گیځپانه وهیانه به سه نه د گیځپاوغه وه بو راوییه کانیا، بی نهو هی بگه مه به لگه ی زانایان و بیان دوزمه وه، ته نیا که میځ نه بی له وانه. گهر زانیاری بوون به هه والی رابردوان و به هه والی تازه کان نه گه یشتوه و، نه یان بینیه و به ړوژگاری نهوان نه گه یشتوون، ته نیا به هه والی هه وال ده ران و

(*) به لام من پیموایه (الطبري) فهرموده زان بووه، هم موفه سیرو هم میژوونووسیځی کم وینه، هم قسانه زیاده رویه له باره ی میژووه که ی گوتراوه (وهرگیر).

کورد له کتیبی (اليعقوبی) و (الطبري)دا

گيرهرهوان نهبي، بئ پړهچاوکردنی سؤراغ کردنی کهسان، شهوی له کتیبی مندا هاتوو له پراست هندی له پیشینان، که پړهنگه خویندر به دلی نهبن، یان گوینگر به دزیو سهیریان بکات و به راستیان نهزانی، با بزانی شهوه نیمه باسان نه کردوو، به لکو له پړنگای هندی هوالی دهرهوه بزمان گوازاوه شهوه، چون به نیمه گه یشتوو، ناوا گیراومانه شهوه^(۱۳).

(الطبري) په یوه ست بوو، به پاسپاردهی پړیازی عهره بی نیسلامی له پرووی دادگری و پړکی و وردی نیسناده کان، شهوی به گشتی له کتیبه کهیدا پراکتیک کردوو، دهینین جار هیه له بهرامبر زوریک له گیرانه وه کانی، ههلویستی سله بی نواندوو، ههولی نه داوه پړه خنه له هندی لهو ناوه پړوکانه بگری، پیچه وانهی هزر و لوژیکن، مادام سهنده کان درووستن، له گهل شهو شدا (الطبري) گواستنه وه و پاسپاردهی به چاک و راستی داناوه، راستی لیږدها بؤ سرچاوه ده گهریته وه، نهک ناوه پړوک، شهوه بناغیه که له بناغه کانی پړیازی نیسلامی عهره بی له گیرانه ودا^(۲۰).

(الطبري) هه والته کان به پیتی گیره پړه وه کان دهینتی، به بی لایه نی بابته یانه ده یاغخته پروو، هر گیرانه وه یهک، که ده گیریتته وه بؤ سر خاوه نه کهی، نهک هر شهو شتانه ی گیرانه وه له گهل رای شهو دا دیننه وه، کهم وایه په یوه ست ده بی به به پراست دانان و به دروختنه وه، به لکو جیا کردنه وه له نیوان گیرانه وه کانداه سر خویندره، دیسان فرموده زانان ناوړ له گه یشتنی سهنده کهو نزیکی له بنه مای پرووداوه که ده دهنه وه، دیسان (الطبري) گوی به گیرانه وه ده دات، گهر سهنده که به پیاو پکی نزیک له پروودای میژوویه که ده ست پی بکات.

(مارجلیوت) له بهر شهویه ده لئ: (کاری فرموده زاننه کانی هاوچه رخی (الطبري)، له ناو فرمایشته باوه کانداه لسان پراست و دروسته کانیان

هه لېږاردووه، مه رجه کانيان جيابووه، به لام هه موويان کۆک بوون له سهر به پراست دانانی ژماره يه کي مامناوه ند له وانه، گه پانه وه بۆيان له ته شريعدا، پيمان وايه (الطبري) له ميژوودا، هه مان پيچکهي هه لېږاردووه، که بوخاري و موسليم له فهرموده دا په چاويان کردووه، که هه لېږاردني مادده ي ميژووي دروسته له کۆمه لئ له و ماددانه ي (المداثني) و که ساني تر له نووسراوه کانيدا پيشکه شيان کردووه، نه مهش تا پاده ي دژوار و ترسناک بووه، تا چاخي شه، به رده وام نووسين شه نجام دراوه^(۲۱)

(الطبري) و زۆر له وانه ي له باره ي ميژووي کۆن شتيان نووسيوه له سهر سيستمه مي سالانه، پويشتوون له گيړانه وه ي رووداوه کاندا و سال له دواي سال باس ده کات، بي گويدان به رووداوه که وه کو رووداويکي سه ره خو، با زياتر له ساليکيشي خايانديت، له سه ره تاي کۆچيه وه ده ست پي ده کات، ده بينين نووسه ر رووداوه که ته واو ناگيړي ته وه و به کۆتايي سال، رووداوه که ته واو ده کات و باسي ته واوي رووداوه که ناکات^(۲۲).

(الطبري) و هاوچه ر خه کاني شه گرنگيان به تاووتويي سه نه د و په خنه گرتن له پياوان داوه، بي ناوړدانه وه له ناوه رۆکي ده قه گوازاوه که، وه که له فهرموده زانيدا هه يه، به مشيه يه له پوانگهي (الطبري) و که ساني پيش شه، که شه پي بازه هه لده گرن و (المأثورات) په چاو ده که ن له تاووتويي ميژووييدا هيچ پامانيکي فه لسه فيمان له پراست بيرۆکه ي ميژوو به رچاو ناکه وي، به لکو ده بينين (الطبري) بزووتنه وه ي ميژوويي له پيگاي پاماني فيقه ي و که لاميه وه سه ير ده کات و، گرنگي به ده رختني واتاي چاو دي ري خوايي ده دات، گوي به بيرۆکه ي ته واو کاري په يامه خوايه کان له ميژوودا و، يه که بووني جه وهه رييان ده داتن و ميژوو به و چه مکيه، ويستیکي په هاي خوداييه.

کورد له کتیبی (اليعقوبي) و (الطبري) دا

میژووی (الأمم والملوک) هاوشانی تهفسیره کهیه تی (جامع البیان عن تأویل القرآن)، چۆن میژووه کهی لوتکه یه له میژووی گوازاوه دا، تهفسیره کهشی له تهفسیری فهرموده ییی له لوتکه دایه^(۲۳).

نمونه ی شهو ریپازه میژووییه ی، تهنیا له سهر گپړانه وه و به سهرهات داده مه زری له راست سهرچاوه کانی باسه که دا، زۆر کیښه ی دپته ریځپایه وه، گهر (الطبري) له سهر دامه زانندی سهنده کانی له هه موو باره کاندایه رده وام بووی، شهو ناتوانی هه موو راستییه میژووه کانی هیناوینه وه به زنجیره ی سهندی بیانیه یتیه وه، که له زۆر کۆنه وه پرویانداوه، له وانه شهو پروداوانه ی بهر له هاتنی ئیسلام قهوماون و گپړاوینه وه، جگه له قورپان و سوننه ت، هیچ سهرچاوه یه کی پروا پینکراوی به دهسته وه نییه، له کاتیکدا ئاماژه بو شهو دهقانه دهکات، په نا بو شهو تهفسیراتانه دهبات، که گپړانه وه ی ئیسرائیلیاتیان گپړاوه ته وه، له میژووی فارسدا سوودی لهو سهرچاوه عهره بیانه وه رگرتوه، که بو سهر زمانی عهره بی وه رنه گپړدراون، بو میژووی رۆم، سوودی له کتیبی مهسیحیه کانی شام وه رگرتوه، که هندی زانیاریان له باره ی میژوی دهوله تی رۆمانی شتی تر هه بووه^(۲۴).

کورد له کتیبی (اليعقوبی) و (الطبري) دا

مشتومرپکی دريژ پرووده دات، (به هرام) به (پهرویز) ده لئ: (نه ی کور ی سۆزانی گه وره بو له چادری کورده کاند) (۲۸).

(به هرام) خوشکیکی هه بو به ناوی (کوردیه)، ژنه که ی ته واو و ژیر هه لکه وتبو، به هرام ده یواز ی، به هرام ده بوغزین ی، چونکه خراپ مامه له له گه ل کيسر ادا ده کات، ده یه و ی بجیته ژیر پکیفی شه ووه، به لام قایل نابیت.

(پهرویز) پیاوان و ژنان ی کۆده کاته وه له گروپکی که مدا، (به ندویه) و (به ستام) و (کوردی) برای به هرامیان له گه لدا ده بن، ... پهرویز شه ری به هرامی کرد به ته نیایی له سه ر یاز گه دا (۱۴) که سی له گه لدا بسون، له وانه (کوردی) برای به هرام و خاله کانی، به ناوی (به ندویه) و (به ستام)، به هرام به ره و لای تور که کان رایکرد، پهرویز توانی دیارییه کی زۆر بو تورک بنیر ی، تا خاتونی ژنی پادشا به و گه واهیرانه رازی بکات و پلان بو کوشتنی به هرام بکیشیت، گوتراویشه (خاقان) کوشتنی نه ی ره چاو کردو هه والی بو کوردیه ی خوشکی و هم خیزانی نارد، تا هه والی پی بدات و داوای هاوسه رگیری لی بکات، نه ویش قبولی کرد و به نه رمی وه لامی دایه وه و لییبورا.

نه وانه ی له شه ردا له گه ل برا که ی دابوون، چون له گه لی، نه ویش له سنوری تورک به ره و سنوری فارسی له گه ل خۆیدا بردن، (نه زه را) ی تورکی شوینیان که وت، به لام کوردیه به دهستی خۆی کوشتی، نامه ی بو کوردی برای نارد و لای پهرویز داوای پاراستنی گیانی کرد، پاشان میردی به پهرویز کرد (۲۹).

گرتنی کوردستان:

له گهڼ گرتنی ئیسلامی بۆ کوردستان، په‌رپه‌کی تازه کرایه‌وه، سه‌رده‌میکی تازه ده‌ستی پێکرد، هه‌موو لایه‌نه‌کانی ژيانی و ئایینی و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیی و شارستانی گرتوه، ئایینی ئیسلام له‌ناو پێره‌کانی کۆمه‌لگادا ته‌شه‌نه‌ی کرد.

به‌ر له ئیسلام، خه‌لکی کوردستان له‌سه‌ر ئایینی زه‌رده‌شت پیغه‌مبه‌ر بوون، له‌ رووی ئیداره و هه‌لسوپان، کوردستان له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی ساسانییه‌کاندا بوو، به‌شیکي که‌می خو‌رئاوا له‌ژێر ڤکیتی پ‌ۆمانیدا ده‌ژيان.

۱-گرتنی (هه‌لوان) (۱۶ک/ ۶۳۷ن):

دوای گرتنی بوهرسیر^(۳۰)، (یه‌زگورد) خێزانه‌که‌ی برده هه‌لوان^(۳۱)، پاشان ویستی پێیان بگات و (مه‌ران الرازی) له (نه‌ه‌ره‌وان)^(۳۲) له شوینی خۆی دانا، به‌لام خۆی پانه‌گرت و به‌ره‌و (جه‌له‌ولا)^(۳۳) پای کرد، له‌به‌ر شه‌وه‌ی ئامانجی دواتری موسلمانان گرتنی جه‌له‌ولا بوو، چونکه (مه‌ران) و له‌شک‌ره‌که‌ی چاک خۆی قایم کردبوو، له ده‌وریداو سه‌نگه‌رو خه‌نده‌کیان لێدابه‌و، خێزانیان به‌ره‌و چیاکان په‌وانه کرد، ساسانیان تاودایه، ده‌رده‌که‌وی، که چیان‌شینه‌کان له‌گه‌ڤ له‌شک‌ری شه‌ودا به‌شدارییان کردووه بۆ به‌رگریکردن له‌ شاره‌که و به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی موسلمانان، به‌لام ئه‌م به‌رگرییه‌ بێ هوده بوو، که‌وته ژێر ده‌ستی موسلمانان و سالی (۱۶ک/ ۶۳۷ن) گیرا^(۳۴).

کورد له کتیبی (اليعقوبی) و (الطبري)دا

له سهروی نه مه شهوه، ږټکه وتنیکی ته واو هه یه له میژوونووساندا له راست گرتنی (جهله ولا) دا، له سهرده می خهلیفه عومهدا (ږه زای خوای له سهر بیټ) (۱۳-۲۳ ک / ۶۳۴-۶۴۳ ز) گپراوه، به لām ناکوکی له وه دا یه: نایا سهر له شکره که ی ناوی چی بووه؟ له کام سالدا گپراوه؟ نایا به ږټکه وتن و ناشتی گپراوه، یان به زور؟

(الطبري) باسی کردووه، نهو سهرکرده دلیره ی پرووی کردوته هه لوان (هاشم بن عتبه) بووه، به لām (جریر بن عبدالله البجلي) له (ت ۵۱ ک / ۶۷۱ ز) دا دهیگریټ. هه یه پییوایه سهرکرده که (سعد بن وقاص) بووه. (جریر بن عبدالله البجلي) له (۱۶ ک / ۶۳۷) دا ږه وانه ده کات و به ناچارکردن دهیگریټ^(۳۶).

گروپی سییه می میژوونووسان پییان وایه، نهو که سه ی سهرله شکرې گرتنی هه لوانی کردووه، دواي جهله ولا و به فهرمانی (هاشم بن عتبه) بریتی ده بیټ له (القعقاع بن عمرو) له سالی (۱۶ ک / ۶۳۷) دا دهیگریټ^(۳۷).

به لām هم رایه به راستر ده زانین، که ده لئ: گرتنی هه لوان له سهر دهستی (القعقاع بن عمرو) پرووده دات، له سالی (۱۶ ک / ۶۳۷ ز) دا. چونکه هم گپړانه وه یه که (الطبري) باسی ده کات، باسی هم له شکرکېشی یه کراوه له خهلیفه عومهر (ږه زای خوای لی بیټ)، که (القعقاع) بو سهر له شکرې هه لده بږیږی، گپړانه وه ی تریش هه یه به نیسانده وه نیسپاتی نه مه ده کات. به دواي گرتنی هه لواندا، یه که م په یوه ندی له نیوان موسلمانان و کورده دا سهرینه لدا^(۳۸).

پاشان (القعقاع) هه لسا عه جه مه کانی له ناودا نیشته جیټ کردن به ناوی (الحمداء) (قباذی) له سهر هه لوان کرده والی خوی، که خه لکی خوراسان بوو^(۳۹).

۲- گرتنی (ماسبذان) (١٦٨ / ٣٧٦ز) ^(٤٠).

له کاتیکدا (سعد) له (المذائن) دا نیشته جی ببوو، (هاشم بن عتبه) ههوالی دایه دهست (اذین بن الهرمزان) یه کیکه له کهله پیاوانی فارسی، سوپایه کی گه وړه ی گرد کردو ته ووه و بهره و دهشتایی (ماسبذان) ی کیشاوه، ههواله که گه یشته ووه عومهری کورپی خه تتاب، کاتی بهو ههواله ی زانی، گورج (ضرار بن الخطاب) ی نارده سهریان بهره و (ماسبذان)، که وته پینگا، جهنگی کی خهست له (بهندف) دا له دهشتایی (ماسبذان) دا پوویدا، موسلمانان تییدا سهرکه وتن، (اذین) گیراو بههوی موسلمان نه بوون ده کوژریت و سوپاکه شی راده کات و به چیاو دۆل و نشیوه کاندایا بلاو ده بنه ووه موسلمانان شوین نه وانه که وتن، که رایان کردبوو له جهنگ پرزگاریان بوو، تا ده گه نه شاری (سیروان) ^(٤٢). (ماسبذان) به زوری ده گرن و خه لکی شار به ده وری چیا و کیوان ده بن، نینجا بانگه شه یان ده کات، نه وانیش وه لایمی ده ده نه ووه، (ضرار) هه لدهستی (ابن الهذیل) ده کاته جینشین و (ماسبذان) ده بیته بنک یه کی گرنک بو بهرگری کردن له (کوفه) ^(٤٣).

(الطبري) بهو بره ههواله کوژتایی به گرتنی (ماسبذان) دینیت.

۳- گرتنی (جهزیره) (١٧٨ / ٣٨٨ز):

زۆرینه ی کورد له جهزیره موسلمان بوون، نه وانیش وه کو گه لانی نه و ناوچه یه له پینگای گرتنی نیسلا می بو ناوچه که موسلمان ده بن، له سهر دهستی سهر له شکر (عیاض بن غنم) ^(٤٤) له سهرده می خه لیفه عومهری کورپی خه تتابدا (رهزای خوای له سهر بیته) دیته دی ^(٤٥).

کورده له کتیبی (اليعقوبي) و (الطبري)دا

(الطبري) پېښوايه گرتنی جهزیره بههژی سوپای ئیسلامیهوه له عیراق پرووده دات و گرتنی بهشیکه له بهشهکانی تری گرتنی عیراق، بهلام میژوونووسی تر گرتنی جهزیره دهخه نه بازنه ی لهشکرکیشیهکان بۆ سهه شام^(٤٦).

(الطبري) گېراویهتییهوه، که هوکاری گرتنی (جهزیره) بۆ شهوه دهگهړیتهوه کوردهکان داوا له شای (پۆم) دهکهن، لهشکر پهوانه ی (شام) بکات، پهیمانی پئی دهدهن، شهگهه مارۆی (ئهبو عوبهیده ی کورپی جهراح) و لهشکری موسلمانان بدهن له شامدا، نهوان یاریده و کوومهکیان پيشکەش دهکهن^(٤٧).

(عومهری کورپی خهتتاب) به ههلوستی خه لکی (جهزیره) ی زانی، نامه ی بۆ (سهعد) نارد و فهرمانی پیکرد لهگه ل (عبدالله بن عتاب) بههرو (نصیبین)^(٤٨) بپروات، کاتی ههوالی گهشبینی لهشکری ئیسلامی گهیشته جهزیرهیهکان بۆ ولاتی خویمان گهپانهوه، (عیاض بن غنم) ئاگر بهست و ناشتی لهگه ل نواندن، شهوانه خویمان خسته عوده ی موسلمانانهوه، پاشان (عیاض بن سهیل بن عدی) و (عبدالله بن عتبان) پروویان له (الرها)^(٤٩) و (ئورفه) کرد، خه لکه که به سههرا نه (الجزیه)^(٥٠) رازی بوون، دوا ی جهزیره (ابو موسی الاشعری) نارد (نصیبین) و خو ی گه یانده (دارا)^(٥١) توانای دوا ی گرتنی (نصیبین) نهویش کوئترۆل بکات.

(الطبري) له باره ی گرتنی جهزیره دوو گېراپانهوه له (سیف بن عمر) (١٧٠/ك/٦٣٩ز) دهگېرېتهوه، دیسان له (ابن اسحاق) سالی (١٩٠/ك/٦٤٠ز) (ابو اسحاق) باس دهکات: (جهزیره) له لایه ن یه کئی لهو سئی یانه گپراوه: (خالد بن عرفطه) یان (هاشم بن عتبه) یان (عیاض بن غنم)، له کاتی کدا (عومهر) نامه بۆ (سعد بن ابی وقاص) دهنوسی، (عیاض) دهپراوته (الرها)، له سهه سههرا نه دانوساندن لهگه ل دانیشتهوانیدا شه نجام ده دات، دوا یی (ابی موسی الاشعری) بۆ (نصیبین) پهوانه دهکات.

به لآم له گټرانه وهی (سیف) دا (عیاض بن غنم) به شوین (الققعاع) دا ده پوات، له کاتیځدا عومهری فاروق نامه بو سهد کوری وه قاص دهنیږی، تاوه کو کومه کی (ابن عبیده الجراح) بکات، له (حصص)^(۵۲) وه بو (الروم) بپوات. نه وان پټگای (جهزیره)^(۵۳) ده گرنه بهر، (الطبري) پړوی وایه (جزیره) له هه موو ولاتان ناسانتر خوږه دهسته وه ددهات، له کاتیځدا شام و عیراق چوونه ناو نیسلامه وه^(۵۴).

۴- گرتنی (مهرجان قذف)^(۵۵).

میږووی (مهرجان قذف) و گرتنی په یوه نډیسه کی توندی به که سایه تی (هورمزان) وه هه یه، چونکه خه لکی نه وی بووه، کاتی له شهرې (قادسیه) سهرنه کهوت له سالی (۱۴/۶۳۵ز) دا بوژی دی خو ی گه پرایه وه و پادشایه تی (مهرجان قذف) ی کرد^(۵۶).

(الطبري) باس ده کات کاتی موسلمانان گه یشتنه (نه هواز - خوزستان)، هه پره شیان بو بنکه ی (هورمزان) پیدا کرد، دوا جار زانی له توانایدا نییه به رهن گاریان بیته وه، بویه داوای دانوستاندنې کرد، چونکه (هورمزان) لای خه لکی پایه بهرز و به شکو بوو، له سهر داخوای نهو هاوده نگ بوون، له سهر (مهرجان قذف) و (کوری نه هواز برپاریاندا)^(۵۷).

پیډه چی هورمزان له پروونکردنه وهی هه لویسته کانی (عتبه) به هه له چووی و، به نیشانه ی لاوای هه لویستی موسلمانانې دانابې، بویه به په له په یانه که ی شکاندو په نای برده بهر کورده کان، سوپایه که ی چر و قهره بالغتري کرد، بویه خه لیفه عومهر داوای له (عتبه) کرد به ره و هورمزان له شکر کیشی بکات، به سوپایه ک کومه کی کرد (حرقوص بن زهیر السعدی) سهر له شکرې بکات، نهو هاوړتی پیغه مبر (صلی الله علیه وسلم) بوو، کاتی به ره و هورمزان چوو،

کورد له کتیبی (اليعقوبی) و (الطبري)دا

هورمزان شکا، نه نجا به رهو (پامهرمز) پوښت^(۵۹). (حرقوص) کورپي نه هوازي گرت له ويدا مایه وه، چووه (الجبل)، ديسان هورمزان داوای دانوستاندنې کرده وه، له سهر نهو دهسه لاتيه مایه وه، که له ژير دهستی دابوو، له وانه (مهرجان قذف) له ژير کونترولې دابوو، نهو جاره هورمزان له سهر نهو ناشته واييه دهواميدا، به مهرجه کانی ناگرېسته که پازی سوو، سهرانه ی ددها، نه گهرچی کوردانی فارس ناپاکيان له گه لدا کرد، يارمه تيان داو بهرگرييان ليکرد.

دواي مردنی (عتبه بن غزوان) جه نابی (اباسيره بن ابی زهم) کرا به سهرله شکري موسلمانان، فه رمانبه رانی (عتبه) له شويني خوياندا مانه وه، به لام زوري نه خياند (هورمزان) په يمانه که ی هه لوه شانده وه، (يه زگورد)^(۶۰) هانی دا، که هه ميشه خه لکی زيدي نهو ی هانده دا، له هه ريمه که وه کومه کی سهربازي گه يشت^(۶۱). سهربازي فارس له شاری (توستر)^(۶۲) دابه زين، بويه موسلمانان له گه ليدا که وتنه شهر له خه لکی فارس و خه لکی (الجبال)، هورمزان جه نکه که ی نه برده وه و به رهو (تستر) راپيکرد، نهو ی بووه پينگه ی دواي لايه نگراني و کومه ک و يارمه تي تری سهربازي پي گه يشت، به لام بي سوود بوو، (تستر) گيرا و نهو يش خو ی به دهسته وه داو، به رهو لای عومهری کورپي خه تتاب (په زای خواي لی بي) برا له مه دينه دا.

۵- گرنتی (نه هاوه ند):

سهرباري نهو زه برانه ی له جه نکه کانی رابردوودا بهر (کيسرا) که وتن، هيوا برپاو نه بوو له گيړانه وه ی دهسه لاتيدا، بويه ده ستیکرد به نامه ناردن و گردبوونه وه ی خه لک، له نه نجامدا خه لکيکی زوري به ده نکه وه چوو لهو شارو شاره کانی ترو کوره کانی ترده، سووربوونی خويان ده رخست بو بهر ه نگاربوونه وه، (يه زگورد) هانی ده دان، زوريه ی خه لکی فارس نامه يان بو يه کتري نووسی، نهو ولاتانه ی موسلمانان

گرتبوونیان، دهستیان به راپه‌پین و شو‌پش کرد، وه‌کو (قرماسین)^(٦٥) (کرمانشاه) و (ماسبدان). ژوانگهی نه‌وان له (نه‌هاوه‌ند) بوو سووریوون له‌سه‌ر شاریه‌رده‌ر کردنی موسلمانان له ولاتدا^(٦٦).

له‌به‌ر نه‌وه موسلمانان ناماده‌ییان ده‌ری‌پی و که‌وتنه‌خۆ، عومهری کوری خه‌تتاب (په‌زای خوی لی بی) هه‌لسا (النعمان بن مقرن)ی کاندید کرد بو سهرله‌شکری، عومهر پێکی سوپای له یاد نه‌خست، بۆیه نامهی بو (النعمان) نارد، گهر تو تووشی ههر کاره‌ساتیک هاتی (حذیفه بن یمان) هه‌لبژیره، گهر نه‌و تووشی ههر رووداوێک بوو با (نعیم بن مقرن)^(٦٧). له‌لایه‌ن خه‌لکه‌وه بکریته‌سه‌ر له‌شکر.

دانانی نه‌و ژماره‌ زۆره‌ی سه‌حابه‌ و سهرله‌شکره‌کان بو نه‌وه‌یه، گهر یه‌کێ له‌وانه‌ کوژرا، کیشه‌ نه‌که‌وێته‌ ناو سوپا له‌ هه‌لبژاردنی سوپا سالاریدا^(٦٨).

موسلمانان توانیان زیان و شکاندن تووشی فارسه‌کان بکه‌ن و به‌سه‌ریاندا سه‌ربکه‌ون، بۆیه پاشماوه‌ی فارسه‌کان بو (هه‌مه‌دان) رایان کرد و موسلمانانیش چوونه‌ ناو شاری (نه‌هاوه‌ند)ه‌وه‌.

ده‌سه‌لاتی گرتنی موسلمانان به‌سه‌ر (نه‌هاوه‌ند)دا، خالێکی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ بوو له‌ پێپه‌وی کرداری فراواخ‌خواییدا له‌لایه‌که‌وه‌وه‌، له‌لایه‌کی تره‌وه‌ ده‌وله‌تی (ساسانی) له‌به‌ر نه‌وه نامۆ نییه‌ که‌ به‌ سه‌رچاوه‌ی گرتنه‌کان ناو‌به‌ریت^(٦٩).

کلیلی سه‌رکه‌وتنی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ بوو به‌سه‌ر سوپای (ساسانی) دا، چونکه‌ برپه‌ری پشته‌ی شکاند و نه‌یتوانی جاره‌کی تر هه‌لبسێته‌وه‌ به‌ به‌رگریه‌کی پێک به‌ره‌هه‌ستی موسلمانان بکات، نه‌یتوانی خۆی پێک بخاته‌وه‌، دیسان سوپای ساسانی سه‌رکرده‌یی یه‌که‌گرتوو و پلانی کیش‌راوی له‌ده‌ست دا به‌ مه‌به‌ستی به‌ره‌نگاری‌بوونه‌وه‌ی موسلمانان، نه‌م جه‌نگه‌ به‌ مۆرکی کۆتایی میژووی موسلمانان داده‌ری بو ولاتی

زۆرینه بووېت، چونکه سهرکرده (فيروزان) له گه لیاندا دهیټ، که له ویدا ده کوژریت، به لām دهشی موسلمانان هلی ئاوا نه قۆزنه وه له دهستی بدن؟ پیده چی خه لکی شار له سهر به لیښه که یان نه مابنه وه، بویه عومهری کوری خه تتاب (رهزای خوی لیټی) (نعیم بن مقرن) ده نیرئ و ده ستور ده دات، تا دواوهی (همدان) بگری، نه وان گه ماروژی شاره که یانداو به ته وای گرتییان، بویه دانیش توان داوای ناگر به ستیان کرده وه به (سهرانه) دان قایل بوون^(۷۴).

پیده چی له بهر نه وه په یمانیان شکاندبی تازه موسلمان بوون و به دهنگ چوونیان بۆ یاخی بوون و تی هه لچونه وه یان زیاتر بووی، دوور نییه له بهر نه وه بووی ده وله تی نه وان ده پراته ناو باز نه ی سنووری ولاتی ئیسلامیه وه و، هه والی کۆبوونه وه ی ساسانییه کان له ناوچه ی (الری) یان پیگه یشتبیت^(۷۵).

به لām نه و گێرانه وانه ی سالانی (۱۷ ک/ ۶۳۸ز) و (۱۸ ک/ ۶۳۹ز) و (۱۹ ک/ ۶۴۰ز)^(۷۶) دیاری ده که ن لاوازن، چونکه (همدان) دوا ی گرتنی (نه هاوه ند) ده گری، ریتی ناچی موسلمانان (همدانیان) گرتی، که ده که ویتته دواوه ی (نه هاوه ند) وه، مه سه له ی گردبوونه وه ی سوپای ساسانی له (نه هاوه ند) پشت گوی بجه ن، له کاتی کدا گرتنی نه هاوه ند له سالی (۲۱ ک/ ۶۴۱م) بووه.

لیره دا گێرانه وه هیه گرتنی (همه دان) بۆ سالانی (۲۲ ک/ ۶۴۳ز)^(۷۷) و (۲۳ ک/ ۶۴۳ز)^(۷۸) و (۲۴ ک/ ۶۴۴ز) دوا ده خات، که به راست دانانرین، چونکه (همه دان) نزیک (نه هاوه ند) ه، دیسان سوپای ساسانی له شه پری (نه هاوه ند) دا براوه نابن به سهرکر دایه تی (فه یروزان) بۆ (همه دان) ده کشینه وه.

۷-گرتنی (دهینور).

دواي(هممه‌دان)و گرتنی (حلوان) سالی (١٦ک / ٦٣٧ز) هیرش کرایه سه‌ر (الدینور)، به‌لام سه‌رنه‌که‌وت، دوورنییه له‌به‌رنه‌وه بوویی، له‌لایه‌که‌وه قایم کرابی، موسلمانان سه‌رقالی گرتنی شوینی تریووبن، له‌لایه‌کی تره‌وه کی سه‌رله‌شکری شه‌م کرداره بووه، میژوونوسان رای جیاوازیان هه‌یه.

(البلاذري) باس ده‌کات (ابا موسی الاشعری) بووه، ده‌ینور ده‌گری، پاش شه‌وه‌ی (نهماوند)^(٨٠) ده‌گریت، هه‌رچی (ابو الفداء)ه، پیی وایه (حذیفه بن الیمان) شاری (الدینور) به‌تۆبزی ده‌گریت^(٨١) به‌لام رای یه‌که‌م راستره، چونکه (البلاذري) له‌و میژوونوسانه‌یه، که پسه‌پۆر بی له گرتنی ئیسلامیدا، له (ابو الفداء) کۆنتره، دیسان کۆمه‌لی میژوونوس له‌م بۆچوونه‌دا پشتی ده‌گرن.

باسی سییه‌م

کورد له سییه‌ری حوکمی ئومه‌ویدا (٤١-١٣٢ ک / ٦٦١-٧٤٩ز):

ئو بزوتنه‌وانه‌ی کورد به‌شداری تیدا ده‌کات دژ به ده‌وله‌تی ئومه‌وی:

١- بزوتنه‌وی خه‌واریجه‌کان:

کورد به‌شداریه‌کی گه‌وره‌ی تیدا کرد، شکۆیان له‌پاست شه‌وه‌دا به‌رز بۆوه،
حاله‌تی نه‌وانیش هه‌مان حاله‌تی شه‌و گهل و گروپانه بوو له‌ده‌وله‌تی ئومه‌ویدا
له‌دژی شه‌و ده‌وله‌ته‌دا ناره‌زایی پشان ده‌دن و راده‌په‌رن، به‌شداری خه‌واریجه‌کان
ده‌که‌ن دژ به‌ده‌وله‌تی ئومه‌ویه‌کان، (المسعودی، باس ده‌کات (هه‌بوو له کورده‌کان
بیرو بروای خه‌واریجی قبوول کردبوو خۆیان له عوسمان و عه‌لی به‌ری کردبوو).

ئهم ده‌قه‌ش ده‌ریده‌خات چه‌نده بی‌ری خه‌واریج له‌ناو کوردا دا ته‌شه‌نه‌ی کردبوو.
په‌یه‌ندی هه‌ندی له کورده‌کان به خه‌واریجه‌کانه‌وه بۆ سه‌ره‌تای سه‌ره‌له‌دانیه‌یان
ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، کاتی پیزی سوپای ئیمام عه‌لی (علیه السلام) به‌جی دیتلن و (عبدالله
بن وهب الراسی) پێیان ده‌لی: (له‌م شاره‌ بچه‌ ده‌ر، که سته‌مکاری تیدا ده‌کری
له‌گه‌ل خه‌لکیدا بۆناو کورده‌کانی چیاکان و هه‌ندی له‌وشارانه^(٨٣)).

چونکه چیاکان به‌سه‌نگه‌رو په‌ناگایه‌کی بی ترس داده‌نیتن بۆ پاراستنی شه‌وان له
زۆرداری ئومه‌ویه‌کاندا^(٨٤).

کورد له کتیبی (اليعقوبي) و (الطبري)دا

به شيکی تر له بزووتنه وهی خه واریجه کان، که کورد به شداری تیدا کردووه، به و مانایه ی ته وانیان کردوته په ناگای بزووتنه وه کانیان، ثم بزووتنه وانن:

أ- بزووتنه وهی (نوفل بن فروه الاشجعی):

(فروه) هر له سه ره تاوه یه کی بوو له سه رکړده کانی خه واریج، دواي ته وهی وشه ی خه واریج بلاوه ی کرد، (فروه) له (عبدالله بن وهب الراسی) جیا بووه، به سه رکړدایه تی (۵۰۰) خه واریج پرووی له ناوچه ی (به ندغین-مهنده لی)^(۸۵) کرد، (فروه) تاده گاته سالی (۴۱ ک / ۶۶۵ ز) سه رکړده ی پیږی خه واریجی کردن، ته و له هه ریمه کانی (ثقیلمی جیبال)^(۸۶) و (شاره زوور)^(۸۷) دا هاتووچوی ده کرد، کاتی (موعاویسه ی کوری ته بوسوفیان ده سه لاتی و هرگرت له سالی (۴۱ ک / ۶۶۱ ز)، (فروه) و یارانی ریځگای شاری (کوفه) یان گرته بهر، دواي ته وهی په ونه کانیان نیشته جی بوون له ده وری ته وی، له چوونه ناو شاره که دا سه رکړه وتن، دواي ته وهی زنجیره یه که جهنگی خه ستیان له گه ل سوپای ئومه وی دا ته نجامدا، به لام (فروه) سه ره نجام کوژرا، دواي ته وهی به شيکی له شانی ده ولته تی ئومه وی شه که ت کرد، کوژیی به شه په که هات)^(۸۸).

ب- بزووتنه وهی (حیان بن ضبیان السلمی) له (۵۸ ک / ۶۷۷ ز)دا:

(حیان) دژی ده سه لاتی (معاویه) ده رچوو، پرووی کرده چه قی شاری (حلوان)، که چی ده سه لاتی ئومه وی توانی ثم بزووتنه وهیه له ناوی ببات و بیږنیته وه، له کاتیدا تازه سه ری هه لده دا، ثم ده ولته به ونه نه گیرسایه وه، به لکو سه ری له شکره که ی له شاری (کوفه) دا کوشت و جهنگه که کوژیی هات، بزووتنه وه که برپایه وه و تاقه واری نه ما، بو زانین (الطبري) تا که لایه نه ئاماژه ی به سه ره لاندانی ثم بزووتنه وهیه کردووه^(۸۹).

ج- بزووتنه وهی (شبيب بن یزید الخارجی) له (٧٦ ک / ٦٩٥ ز):

(شبيب) یه کئی بوو له لایه نگرانی (صالح بن مسرح التیمی) دواي کورزانی (صالح) له سالی (٧٦ ک / ٦٩٥ ز) دا لایه نگرانی سووربوون له دریژهدان به خهباتی نه پساوهی نهو بز هینانه دی ئامانجه کان، له بهرته وه (شبيب) به سهرله شکر کاندید ده کهن^(٩٠)، نهویش وه کو سهرله شکری تری خه واریج (ثیقلمی جیبال) ده کاته پیگهی چالاکییه کانی خوی و بزووتنه وه کهی، کاتی کاره کانی جیگیربوون دهستی کرده په لاماردانی مه لبه نده کانی سوولتهی ئومهوی و داموده زگا کانیان، به مه بهستی گوت کردنی بزووتنه وه کهی و زه فەر پیردنی، به پیتی گیرانه وهی (ابن الاثیر) که به راست داده ندري، نهو ده توانی دلی که سانیکي زوری (ثیقلمی جبهل) رابکیشی، نه خوازه لا له شاری (حلوان) و ده ورره وری و بیانغزینیتسه ناو بزووتنه وه کهی، به لام (حجاج بن یوسف) والی عیراق له وکاته دا به پیتی پلانی تایبه تی خوی، توانی بهر له گه وره بوونی نه م بزووتنه وهیه و دژواربوونی له دهسه لات به سه ردا شکانی له ناوی ببات و بیان تاوینیتسه وه، کاتی هیشتا چه که ره یان نه کردبوو، هه ره له بيشکه دابوون و رووناکی یان نه که وتبووه بهرچاوان^(٩١).

د- (بزووتنه وهی (مطرف بن مغیره بن شعبه) (٧٧ ک / ٦٩٦ ز):

(مطرف بن مغیره) له دژی (حجاج) و (عبدالملك بن مروان) (ت ٨٦ ک / ٧٠٥ ز) راپه ری، بزووتنه وه کهی په ره ی سهندو پالی دایه چیاکان، له ماوه یه کی که مدا دهسه لاتي به سه ر زور ناوچه دا فراوانکرد، چونکه دهسه لاتي ئومهوی یه کان لهو ناوچانه دا پته و نه بووه، سه رباری گیروگرفیتی باری سیاسی و ناوخو له لایه که وه، بی سه رویه ری و نه بوونی یاساو ئاژاوه ی ئیره و نه ویتی داگرتبوو، له لایه کی تریش بزووتنه وهی بهر هه لستکاران و ئۆپۆزیسیونه کان سه ربان هه لداوو.

کورد له کتیبی (اليعقوبي) و (الطبري)دا

(مطرف) سهره تا خۆی والی (حه ججاج) بوو له (المدائن)، به لām روانینی (مطرف) و (شبيب بن يزيد الخارجی) دژی سیاسه تی توندوتیژی هه ججاج له پاست خه لکی و مه والیه کاندای، که لئی بیزار بوو بوون، لیک نزیك ده بیته وه^(۹۲).

دۆست و لایه نگرانی بانگه شه ده کات خه لیفه (عبدالمکک) و (حه ججاج) ی والی له عیراقدا له سهر کار لابیهن، بانگه شه بو پیاده کردنی قورشان و سوننه تی پیغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم) بکری، کاروباره کان به (راویژ و شورا) ی موسلمانان به پرتوه بچی، وه که له ده قی قورئاندا هاتوه: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنِهِمْ﴾^(۹۳).

چهند پوژتیک پوژیشته (مطرف) و ده ست و په یوه ندییه کانی پرویان له (حلوان) و (چیاکان) کرد، ئەمهش نه ریتی هه موو سه رکرده کانی خه واریمه کان بوو له چاخی ئومه وی دا، ده یزانی کاتی سه رکه وتن یاوه ری ده بی، که (المدائن) به جی بیلی و پرو له هه ریمه کی بی ترس و بی باک بکات، سه نگه رو په ناگه و شوینی خۆحه شارسانی سروشتی زۆر بی، دوژمن به ئاسانی ده ستی پیان نه کات و پیی نه گیریت، جگه له مهش ئەو ناوچه یه دوور بوو له ده ستی ده سه لاتدارانی ئومه وی، بۆیه به ره و (هه لوان) که وته ری، سه رکاری ئەو ناوچه یه ی هه ججاج (سويد بن عبدالرحمان) بوو، (سويد) هه ولیدا پیشی پی بگری و بیته ناو شاره وه، ژماره یه که له هه لوان و ده رووبه ری یارمه تییان بو ئەوه دا، بۆیه (مطرف) ناچار بوو شه ر له گه ل کورد بکات و زیانه کی زۆریان پی بگه یه نیته و ژماره یه کی زۆریان لی بکوژیت، رویشته تا گه یشتنه (همدان)، (همزه بن مغیره) ی برای والی بوو به سهر (همدان) دا، پاشان، (مطرف) پرپه وی سوپا گه وره که ی به ره و (ماه دینار- دهینور) گۆری، نامه ی بو (هه مزه) ی برای نووسی، بارودۆخی خۆی تیدا باسکرد، داوای یارمه تی و کۆمه کی لیکرد، ئەویش دوا ی چهند پوژتیک کی که م، چکه و تفاق ی شه رو دارایی به نه یییه وه

بۆ ئاودیو کرد، زۆری نهبرد (مطرف) کاربه دهست و جیگرهوانی خۆی بۆ نهو ناوچانه نارد، (الری) و (اصفهان)^(۹۴) و (قوم)^(۹۵).

خه لکی دهسته دهسته دههاتن و دهخزانه بزووتنه وه که یه وه، له وانهش (بکر بن ماهان) له (الری)، به لām (حه جاج) توانی (همزه) دهستگیر بکات و راپیچی زیندانی بکات، دهست به جی (قیس بن سعد)ی له شوینی نه ودانا، که سه رۆک پۆلیسی (همدان) بوو، (حه جاج) به وکاره شادی خۆی پیشاندا، تا دهست به تال ببی بۆ شه پرکردن له گه ل (مطرف) دا به ته نیا^(۹۶).

سهیر نییه، (حه جاج) له سه رکوتکردنی بزووتنه وه به رهه لستکاره کان سنووری به زاند به نواندنی نهو هیرو توندو تیژییه وه، ههر له سه ره تاوه سه رباری وه لانی و دلسۆزی ره های بۆ خه لیفه (عبدالمک بن مروان) ، له گه ل سووربوونی پیشینه ی له سه ر تیک شکاندنی ههر بزووتنه وه یه کی دژ به سولته ی ئومه وی لیرو له ویدا، له بهر بوونی شوینی عاسی و چیای سه رکه ش، دوور نییه بزووتنه وه ی (مطرف) و خۆی، ماوه یه کی درێژ دهوام بکه ن، چونکه دژواره، سوپای ئومه وی بیانبریت، نابی له یادمان بجی ده بی ئاماژه به بوونی نوینه رانی هۆزو خیزانه عه ره ییه کان بکه یین له (همدان) ، که سه ربه حه جاج و ئومه وی یه کان بوون، که له ویدا جیگیر بوون رۆلێکی بالاده یین له دامرکاندنه وه ی بزووتنه وه که دا، له گه ل نه وه شدا هه ندی کورد له ده وروبهری (حلو) دا پشتگیریان ده که ن، هاوهه لۆیستییان پیشان ده دن، له گه ل (سوید بن عبدالرحمن) والی (حلو) دا بۆ په رچ دانیه وه ی له شکرو په لاماره کانی (مطرف)، دیسان (عدی بن وتاد)، که بۆ شه پرکردن دی له گه ل (مطرف) دا به (۱۰۰۰) جهنگاوه ر و خه لکی نه صفه هان و کورد پشتیگری لی ده که ن^(۹۷).

کورد له کتیبی (اليعقوبی) و (الطبري)دا

زانباریه کی تهواوو پۆغان نییه تا کام ئاسته کوردو کهسانی تر له دانیشتهوانی چیاکان به شدارییان له بزوتنهوهی (مطرف)دا کردووه، چونکه سهرحاوه میژووویه کان و نه ده بییه کان به تهواوی له وبارهوه بی دهنگ بوون و له لایه ن نووسه ره کانیا نه وه هیچ شتی باس نه کراوه.

گومانی تیدا نییه نه وان به شدارییه کی چالاکییان تیدا کرد، شاهیدی ده وریان بدات، تواناو هیژی جهنگییان چهند بوویت، بیگومان نه وانه جهنگاوه رو پیشمه رگهی به هیژ بوون و له مردن سلیمان نه کردووه و له ناو دله په قه که یاندا مردن رینگاپیه کی نه بووه پرواته ناویانه وه، له بهر نه وه نه و بزوتنه وانه له ناو جه رگهی کوردستاندا سهریان هه لداوه، به مه بهستی به ره نگار بوونه وهی ده سه لاتی ئومه وهی و دوژمنایه تی کردنی.

ديسان تیبینی ده کری کورده کان و خه واریجه کان له ماوه کانی داهاتوودا به ره و هیویری و ئارامیی چوون، ماوه یه ک چاوه پتی هه لۆیسته کان و په ره سه ندنه کانیان کردووه، به تاییه تی له سه رده می عومه ری کوری عه بدولعه زیز (٩٩ ک / ١٠١ ک - ٧١٧ز / ٧١٩ز) - ره زای خوی لیبت - دا، چونکه په یوه ندی نیوان کوردو نه و خوش ده بی، به لام بارودوخه که به م شیویه نامیتیتیه وه، سیاسه تی خه لیفه کانی ئومه وهی که دواي خه لیفه عومه ری کوری عه بدولعه زیز دینه سه رکار، ده گۆریت^(٩٨).

ه- (سعید بن بحدل الشیبانی):

نهم بزوتنه وهیه له (شاره زور) سه ری هه لدا، به لام ده سه لاتی ئومه وهی به زوویی دایم رکانه وه، سه رله شکرانی بزوتنه وه که هه رگیز له خه یالییان نه ده گه را، نهم بزوتنه وهیه ئاوا خه را سه ره له بدات و خه را دامرکیتیه وه و له یه ک کاتدا پرووبده ن، بۆیه زانیاری زۆرمان له راست نهم بزوتنه وهیه دا نییه.

و- بزووتنه وهی (الضحاک الخارجی):

زوحاکی خهواريج، (شاره زوور) ده کاته مه لېه ندى بزووتنه وه کهي، ده گوځي ژماره ی یاران و لایه نگرانی ورده ورده به شیوه یه کی بهرچاو پروو له زوړبووندا بیت، کاتي به خاکی (جهزیره) دا رت ده بی، (۳۰۰۰) کس له دانیشتونانی جهنگاوه ری ده خزینه ناو سوپاکه یه وه^(۹۹).

لیړه دا درده که وی خهواريجه کان سوود له هه لویستی خه لکی (جزیره) وه رده گرن، به تاییه تی دانیشتونانی (نهینه وا) یان (موسل)، (الطبري) ناماژه ده کات زوو به ده نگ جاردانه کهي (الضحاک) و خهواريجه کانه وه ده چن و ده رگای شار بو کوشتنی نومووی یه کان ده خنه سهر گازی پشت (۱۰۰) له بهر نه وه (مهروان) داوا له (عبدالله) ی کوری ده کات په له له رویشتن بکات به ره و (نصیبین) تا (الضحاک) سهرقال بکات له جهزیره دا چهق بیهستی، دیاره ژماره ی نه وانه ی دینه گهل خهواريجه کان له وانه کورد دوا ی گرتنی (نهینه وا) و (کورده کانی) زیاتر ده بی، چونکه ده گاته نزیکه ی (۴۰۰) جهنگاوه ر(۱۰۱).

له موه ناشکرا ده بی خزانی کورد بو ناو بزووتنه وه کهي زوحاک، هیزو بازویه کی گوره ی ده داتی، (عبدالله بن مروان) هیژیکی جهنگاوه ری نابی، که به ره له لستی (الضحاک) بکات، چونکه نه و، توانایه کی ته وای به ده سته وه بو، له گهل نه وه شدا که ناتوانی زه فوری پی ببات، زوحاک ناچار ده بی به ره و چیاکان پاشه کشه بکات، به لام نومووی یه کان مهیدانی بو چول ناکن، به ثاره زووی خو ی و به ره و باکوور و باشوور ته راتی نی تیدا بکات، جهنگ هه ولی بنه پرکردنی بزووتنه وه کهي ده دن، له بهر نه وه ی هندی هه ل و مهرج دیته پی شه وه، یارمه تی ناماځه کیهان ده دات، له سایه یدا بزووتنه وه ی (الضحاک) کوتایی دیت.

ز- بزووتنه وهی (الشيبان بن عبدالعزيز الحروري الخارجی):

(شهيبان) سەرله شكري بزووتنه وهیه کی خهواريجی فراوانی کرد له کوتایي چاخى ئومه ویدا، کاتی شهيبان سهره تا له یاوه رانی (الضحاک الخارجی) بوو، کاتی کوژرا (الخیرى) جی گرتوه، زۆری نه برد نه ویش کوژرا، دواى نهو (الشيبان) ههلبژێزار که سەرله شكري بزووتنه وه که بکات.

نیشتمانی بزووتنه وهی (الشيبان) دهووبه رى نهینه وا (موسل) بوو، دواى شکانى به دهستی خلیفه (مروان بن محمد) و نه بونی شانسی سهرکه وتنى پرووی له باشووری شاری (کوفه) کرد، زۆری پى نه چوو (شيبان) گهيشته ولاتی (فارس و سجستان) (۱۰۲)، تا له سالی (۱۲۹) یان (۱۳۰ک) بهرامبه ر (۷۴۶-۷۴۷ز) کۆچى دوايی کرد (۱۰۳).

سهیر نییه، کهیه کی له سهر کرده ناوداره کانی خهواريجه کان ناوی (منصور بن جمهور) بوخۆی له بزووتنه وهی (شيبان) دا بری و پرووی له ههریمی (الجبال) کرد، کاتی گهيشته جی (الدینور) و (نهاوند) و تهواوی ناوچه کانی (الجبال) ی کۆنترۆل کردن.

(منصور بن جمهور) به ستمان و چهك له ههریمی (الجبال) وه کۆمه کی بو (الشيبان) ده نارد بو یارمه تیدانی بزووتنه وهی (۱۰۴)، به لām لیڤه دا ده قیکی میژوویی نییه کورد به شداری له بزووتنه وه که ی (الشيبان) دا کردبی، به لām ناساییه ژماره یهك پیاو خویان خزانده بیته ناو بزووتنه وه که ی نهو، چونکه وه کو باسمان کرد ناوچه کوردنشینه کان ده که نه مهلبه ندی چالاکییه دوژمنکارییه کانیاں دژ به خهلافه تی ئومه وى.

۲- کوردو به رهه لستکارو ئۆپۆزیسیۆنه کان دژ به ده ولته تی ئومه وى هه ر خهواريجه کان پیوه ی هه لته ستان، که ژماره یه کی زۆر کورد ده چنه ریزه کانیا نه وه

وه كو ئیستا باسماں كرد، به لكو بزوتنه وهی تریش له لایه نی تره وه دهركه وتبوون، بۆ
پیشه کیش کردنی دهولته تی ئومه وی کاریان ده کرد، له گه ل بوونی نه وانه ی
پاڤشتییان بوون بۆ هینانه دی مه به سته کان.

کورداستان کهوته ژیر کاریگه ری نه و بزوتنه وانه ی که دژ به خه لافه تی ئومه وی
سه ریان هه لدا، له وانه :

أ- بزوتنه وهی (عبدالله بن الزبير) (٦٤-٧٣هـ / ٦٨٣-٦٩٢ز):

هه ندی سه رچاوه ی میژوویی ئاماژه ده که ن (ابن الزبير) له ته وای مینه ره کانی
جه زیره و شارو ولاته ئیسلامیه کانه وه جاری بۆ دراوه و بانگه شه ی بۆ کراوه (١٠٥).
سولته ی (ابن الزبير) له هه ریتمه کانی خۆره لاتی ده ولته تی ئیسلامی تیده په ری و
هه ریتمی (چیا) له خۆ ده گری، والیه کانی بۆ شاره کانی هه ریتمه کان ده نیتری بۆ
هه لسه وپاندنیان، هاوکات (مصعب بن الزبير) ی براکه ی، بزوتنه وه ی (المختار الثقفي)
له ناو ده بات، که ده سه لاتی گرتبوو به سه ر ته وای هه ریتمی (الجبال) دا (١٠٦).
به لام (الطبري) له دوورو نزیکه وه ئاماژه بۆ نه و ناوچانه ناکات، که (عبدالله بن
الزبير) ده سته ی به سه ردا شکاون، یان گه یشته یته هه ریتمی (الجبال).

ب- بزوتنه وهی (مختار بن يوسف الثقفي):

پاش سه رکه وتنی (المختار) به سه ر له شکری ئومه وی دا به سه ر کردایه تی (ابراهیم
بن الاشتر) دا له ناوچه ی (الحازر) دا، له ماوه یه کی کورتدا، توانی ده سه لات به سه ر
ناوچه کانی (ئه رمینیا) و (نازه ریجان) و جه زیره دا بگری، والیه کانی له و
ناوچانه دا دیاری کردن.

فه رمانبه ری نه و له سه ر (حلوان) بریتی بوو له (سعید بن حذیفه بن الیمان) بۆ
جه نگه ی نه و کوردانه ی په وانه ده کات کۆنترۆلیان کردبوو (١٠٧).

کورد له کتیبی (اليعقوبي) و (الطبري) دا

ليړه دا دهرده كهوئ كورده كان نهم هه له ده قوزنه وه ده سلاّت به سهر ناوچه كانى ژير ده سلاّتى خوياندا ده گرن، (المختار)، نامه بؤ فرمانبه رانى دهنيرى بؤ (الجبّال) سامانى (كوره كانيان) بؤ (سعيد بن حذيفة بن اليمان) په وانه بكن، (ابن الاشر) ده كاته والى به سهر (نهينه وا) دا، ديسان فرمانبه رانى بؤ شاره كانى جزيره ش په وانه ده كات (۱۰۸).

ج- بزووتنه وهى (ابراهيم بن مالك الاشر):

ثيراهيم يه كئ بوو له گه وړه پياوانى شارى (كوفه)، زور شهيداو دلسوژى (نال و بهيت) بووه، بويه به مبه سستى توله سندنه وه بؤ نيمام (حوسين) سه لامى خواى لىبى ده چپته ناو بزووتنه وه كه، پاشان خوى جيا ده كاته وه و بزووتنه وه يه كى سياسى بؤخوى دروست ده كات و پيشه وايه تى ده كات، كه ناوچه كانى (نهينه وا) ده گريته وه (۱۰۹).

د- بزووتنه وهى (عبدالله بن الحر):

(عبدالله بن الحر) له دژى (عبيدالله بن زياد) والى (كوفه) دهرچوو، چونكه له لايهن (عبدالله) وه تاوانبار ده كرى، كه نه وه په يوه ندى به نيمام (حوسين) كورى نيمام عه ليه وه كردوه) سه لامى خوايان لى بيت، له هه ريمى (الجبّال) وه و پرووده كاته خه ليفه و ديارى خوى ليوه ده گرى، شان و شكوى (الحر) ورده ورده بهرز ده بيتنه وه، (المختار) ده يه وئ بؤلاى خوى سهرنجى پابكيشى، به لام (ابن حر) وه لامى ناداته وه، بويه (المختار) خانوه كه ي له (كوفه) ده روخيئى و ژنه كه ي زيندانى ده كات، به لام (ابن الحر) توانى پرواته ناو (كوفه) و ژنه كه ي له زيندان پرگار بكات، له گوئ نه دان به فرمانبه ران و يارانى (موختار)، ديسان هه لسا به ده سلاّت گرتن به سهر كه لويه لى (عبدالرحمن بن سعيد) داو تالانى كرد، بؤ زانين (عبدالرحمن) سهر به لايه نگرانى (المختار الثقفي) بوو (۱۱۰).

نه دگاری بزووتنه وهی (الحر) له وه دابوو چالاک و به جوته بوو، که ده هاته شاره کان سامانه کانی له دهستی والیه کان و فرمانبه ران دهرده هیئاو بو (الجبل) یان چیا ده گه پرایه وه، به لام دیار نییه چهنده به شداری کردووه له م بزووتنه وهیه دا، به لام دوور نییه نه خزایته ناویه وه، چونکه ولاتی نه مه لینه چالاکی بزووتنه وه که بووه، نه م بزووتنه وهیه، تا سالی (۶۸ک / ۶۸۷ز) دهوام ده کات، تا له لایهن نومه وییه کانه وه له بهین ده بریت (۱۱۱).

ه- بزووتنه وهی (یزید بن المهلب) (۱۰۱ک / ۷۱۹ز):

(یزید) له سرده می (یزید بن عبدالملک) دا (۱۰۱-۱۰۵ک / ۷۱۹-۷۲۳ز) ده ست به سر (به صره) داده گری و خلیفه (یزید) له سرکار لاده بات، (مروان بن المهلب) ی برای له شویندا دیاری ده کات، نه نجا پرووده کاته شاری (واسط) (۱۱۲). دواپی راویژ به براده رانی ده کات، کوی پیویسته بوی پروات و کوی بو بکات، به مه بهستی پشت گیری کردن و بلاو کردنه وهی بزووتنه وه که ی، پیان وت: پیمان باشه برویه ولاتی فارس، دۆل و شیوه کان و کۆسپه کان بگری، بجیه (خوراسان) قسه له گه ل خه لکیدا بکه ی، خه لکی (الجبال) به ره و پروت دین، تو قه لاو حسارت له به رده ستدا ده بیت، به لام (یزید) به قسه ی نه کردن، له (واسط) مایه وه، له وی له کاتی به ره و پرووونه وهی له گه ل والیه کانی نومه وییه کاند له سالی (۱۰۲ک / ۷۲۰ز) دا کوژرا (۱۱۳).

ده رده که وی وه کو (الطبري) باسی کردووه، خه لکی (الجبال) پروو ده که نه بزووتنه وهی (یزید) و باشرین پالپشتی ده که ن (۱۱۴).

و-شۆرشى (زید بن علی) له (١٢٢ك/ ٧٣٩ز):

(زید) نهوهی نیمام عهلی یه (رهزای خویان لی بیت) جارى شۆرشیدا له دژی دهولهتی ئومهوىدا (١٢٢ك/ ٧٣٩) لهشارى كوفه‌دا، كه خهلافهت لهدهست (هشام بن عبدالملك) و (١٠٥-١٢٥ك/ ٧٢٣-٧٤٣) بوو، ئهم بزووتنه‌وهیه‌ش وه‌كو بزووتنه‌وه‌كانی تر، (الجبالي) و (الجزيره) ده‌كه‌نه په‌ناگه‌و مه‌لبه‌ندی بزوتنه‌وه‌كه‌یان ، (زید) له‌سهرده‌ستی والیه‌كانی خه‌لیفه (هشام) له‌سالی (١٢٢ك/ ٧٣٩ز) له‌كوفه‌دا شه‌هید ده‌كریت(١١٥).

ز-بزووتنه‌وهی (عبدالله بن معاویه) (١٢٧-١٢٩ك/ ٧٤٤-٧٤٦ز):

(عبدالله بن معاویه) له‌سهر شانزی سیاسى (١٢٧ك/ ٧٤٤ز) له‌كوفه ده‌ركه‌وت، بانگه‌شەى بۆخۆی كرد، چووه (المداخن) و له‌وتیه به‌ره‌و هه‌ریمی (الجبالي) كه‌سانىكى كوفه یاوه‌رى بوون، توانی ده‌سه‌لات به‌سهر شارى (حلاوان) و (همدان) و (اصبه‌هان) و (الری) و (الجبالي)دا بگرێ، توانی بارودۆخى ناهه‌موارى خه‌لافه‌تی ئومهوى بقۆزیته‌وه، به‌لام بزووتنه‌وه‌كه‌ سه‌رى نه‌گرت و له‌سالی (١٢٩ك/ ٧٤٦ز)دا تێكشكاو سه‌ركه‌وتن یاوه‌رى نه‌بوو(١١٦).

له‌م گێڕانه‌وانه‌دا و ژماره‌یه‌كى زۆر ده‌قی میژوویدا، كه (الطبري) ناماژه‌ی بۆ كردوون، ده‌توانین به‌و ئاكامه‌ بگه‌ین، كه كورده‌كان له‌ زۆربه‌ی ئهو بزووتنه‌وانه‌دا به‌شداریان كردوه، كه له‌دژی ده‌وله‌تی ئومهوىدا به‌ریا كراون، چونكه ئهم بزووتنه‌وانه بۆ چالاكى نه‌یاره‌كه‌یاندا، كوردستان ده‌كه‌نه مه‌لبه‌ندو له‌بواری سه‌ربازى و سیاسیدا به‌كار ده‌هێنن، سه‌ربارى بێزارى كورد و مه‌والیه‌كان به‌گشتى له‌سیاسه‌تی ئومهوىیه‌كان و ره‌گه‌زه‌پرستییان له‌سهر حیسابى ئهو گه‌ل و نه‌ته‌وانه‌ی هاترونه ناو ئیسلامه‌وه.

باسی چوارهم

کوردو بانگه‌وازی عه‌بباسی:

هه‌ریمی خوراسان و ده‌قهره‌کانی خۆره‌لآت، که سه‌ریه خه‌لافه‌تی ئومه‌وی بوون، له‌سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی دووه‌می کۆچی - هه‌شتی زاینیدا، چه‌ندان بانگه‌وازی نه‌تییان به‌خۆوه‌ بینی، که‌مۆرکیکی ئاینی سیاسییان وه‌رگرتبوو، یه‌کی له‌وانه بانگه‌وازی (عه‌بباسی) بوو، که‌ چند ئامانجیکی زۆر و مه‌به‌ست و مه‌رامیکی بی سنووریان هه‌بوو، کوده‌تایه‌کی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی گشت گری ده‌گرته‌ خۆیه‌وه، له‌وانه‌ رووخاندنی ده‌وله‌تی ئومه‌وی و دانانی به‌نو هاشم له‌ شو‌تیاندا وه‌کو جیگره‌وه‌یه‌کی سیاسی (۱۱۷).

بۆ هه‌تانه‌دی ئه‌و ئامانجه‌ به‌رزانه، بانگخوازو کادی‌رانی، سه‌ره‌تا هه‌لسان به‌ بلاو‌کردنه‌وه‌و بیرو‌رایه‌ سیاسی و ئاینیه‌کانی ئه‌م بانگه‌وازییه، هه‌لسان له‌ته‌واوی خه‌لافه‌تی ئومه‌وی‌دا، به‌تایبه‌تی ناوچه‌کانی خۆره‌لآتی پایته‌ختی ئومه‌وی (دیمشق) (۱۱۸)، چونکه‌ به‌شی زۆری دانیشه‌توانی (مه‌والی) بوون، وه‌کو (نیقلمی جیبال) و ئه‌هواز (خوزستان) و فارس و سجستان تبه‌ره‌ستان (۱۱۹) و شو‌ینی تر، دیسان په‌یمانیه‌کان به‌وانه‌دا چاره‌سه‌ری گونجاو بۆ کیشه‌که‌له‌که‌ بووه‌کانیان ده‌دۆزینه‌وه، شایانی باسه‌ کوردستانیش وه‌کو مه‌والیه‌یه‌کانی تر، ده‌که‌ونه‌ ژێر کاریگه‌ری بانگخوازانی عه‌بباسیه‌کان و پروپاگه‌نده‌کانیان، له‌پرووی ناردنی هه‌یزی

کورد له کتیبی (اليعقوبی) و (الطبري)دا

سهربازيشه وه لهشکری عه‌بباسیه‌کان له خوراسانه وه به‌ره وه هه‌ریمی ته‌بره‌ستان و جورجان (گورگان) هه‌رشیان بردو له‌ویوه به‌ره وه عه‌ی‌راق له‌شکر کیشیان کرد (۱۲۰).

له‌راست ناوچه‌ی خۆ‌ئاوای هه‌ریمی (جیبال) پێشه‌نگی سوپای عه‌بباسی له‌سه‌ره‌تای (۱۳۱ک / ۷۴۸ز) ده‌گاته ئه‌وی، سه‌رکرده‌ی عه‌بباسی (قحطبة بن شبيب الطائي) له (الری) دابه‌زی و (حسن)ی کورپی، په‌وانه‌ی شاری (هه‌مه‌دان) کرد، به‌مه‌به‌ستی راه‌ه‌دوونانی سوپای ته‌شکاوای ئومه‌وی‌یه‌کان (۱۲۱).

(حسن) له‌دووری چوار فه‌رسه‌خ (۲۴ کم) له‌شاری (نه‌هاوه‌ند) ئۆردوی سه‌ربازی داکوتا، باوکیشی به‌هه‌زی سه‌ربازی تر کۆمه‌کی کرد (۱۲۲).

(مالك بن ادهم) که فه‌رمانه‌ری ئومه‌وی‌یه‌کان، خۆی به‌ته‌واوی قایم کرد، به‌لام سوپای عه‌بباسی (مالك)یان ناچار کرد خۆی و شامیه‌کان به‌ده‌سته‌وه بدات و داوای ئه‌مان بکات، ئه‌وانیش ئه‌مانیان دایه‌و شمشیری خسته سه‌رگه‌ردنی خوراسانییه‌کان و که‌مێک نه‌بی ده‌رنه‌چوو (۱۲۳)، پاشان سوپای عه‌بباسی توانییان (حلوان) و (قرماسین) یان کرماشان و خانه‌قین (۱۲۴) و گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری بگرن (۱۲۵)، به‌لام خه‌یرایی هاته‌نپێشی سوپای عه‌بباسی به‌شاره‌کانی خۆ‌ئاوای هه‌ریمی (الجبال)دا ده‌کړی به‌وه مانابه‌کړی که دانیشه‌توانیان مه‌یلیان بۆ بانگه‌وازی عه‌بباسی هه‌بووه، که ئاسانه‌کاریان بۆ نه‌وان کردووه و یارمه‌تییان داو.

له‌شکری عه‌بباسی به‌ره وه (شاره‌زوور) ملی پێگای گرت و له‌ته‌شکاندنی سوپای ئومه‌وی‌دا سه‌رکه‌وت، سه‌رکرده‌ی ئومه‌وی‌یان به‌ناوی (عثمان بن سفیان) و زۆریه‌ی یارانیه‌وه کوشت (۱۲۶).

به‌لام (الطبري) له‌گه‌ی‌رانه‌وه‌ی تر دا باس ده‌کات (عثمان) ناکوژری، به‌لکو به‌ره وه لای (مروان بن محمد) (۱۲۷) راه‌ه‌کات.

لیره دا دهرده که وی کوردا چنده پۆلی گێرانه وه به شداری کردوه له له شکری عهباسیدا، (ابو الفداء) ئاماژه به دهوری کوردا دهکات له (شاره زوور) (۱۲۸) دا، پاشان زۆری پێ نهچوو سوپای عهباسی له شاره زوره وه پرووی کرده زتی گه وه، (الازدی) باس دهکات زۆریه ی سوپای عهباسی له جهنگی (زی) دا، کورده کان و شاره زوریه کان بوون (۱۲۹).

به شداری کوردا شاره زورو کهسانی تر له سوپای عهباسی و خزانی کوردا بۆ لایه نی دووهم، به مه بهستی ململانێکردنی ئومه وی به کان ده می نیت ته وه، هه رچه نده دایکی (مهروان) کوری (محمد) له په چه له کدا کوردا بووه (۱۳۰).

راسته ته وه نا بۆ خا لۆکانی ده بات، نابێ له یادمان بجی (مهروان) فه رمان به ری (هشام بن عبدالملك) ی ده سه لاتدار ته و حو کمی خه لافه ت ده ست بخت (۱۳۱). زانراوه که زۆریه ی جهنگا وه رانی ته و له جهنگی زی (الزباب) دا خه لکی جه زی ره و شام بوو (۱۳۲).

پۆلی که سایه تییه کور دیه کان له داموده زگای سه ربازی و ئیداری ده ول ته تی عه باسی دا:

که سایه تییه کور دیه کان، که (الطبري) له می ژووی (الرسول والملوك) دا باسی کردوون ته وانن:

۱- (حرب) کوری (عبدالله) ی را وه ندی:

(الحرب) بووه پاسه وان و فیدائی (به غداد) دوا ی (نهینه وا)، ته مه ش له کاتی دابوو (ابی العباس) ی خوین پێژ خه لیفه بوو، (ابو جعفر المنصور) والی بوو به سه ر نهینه وادا و دوا یی بووه خه لیفه ی عه باسی، (الحرب) له پایه ی خو ی دانه به زیه خوا ره وه (۱۳۳).

کوردا له کتیبی (اليعقوبی) و (الطبري)دا

(ابو جعفر) رۆلئیکى تری دایه دهست (الحرب)هوه، ئه‌ویش جهنگى خه‌وارىجه‌کان بوو، که خه‌ریکی سه‌ربزى‌وى و جوڵه‌بوون له‌ده‌ه‌وریه‌رى نه‌ینه‌واو جه‌زیره‌دا، نزیکه‌ی (٢٠٠٠) جه‌نگاوه‌رى له‌به‌رده‌ستدا‌بوو (١٣٤).

کاتى شۆرشى سه‌ید (محمد) ناسراو به (نفس الزکیه) (ره‌زای خ‌واى لى‌ بى‌ت) له‌مه‌دینه‌دا ده‌ستى پێ‌کرد، برا‌که‌ی سه‌ید (ابراهیم) (ره‌زای خ‌واى لى‌ بى‌ت) له‌ به‌سه‌رده‌دا (١٤٥ ک/ ٧٦٢ ز) که‌له‌بنه‌ماله‌ی پێغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم خه‌لیفه مه‌نسور فه‌رمانى ده‌رکرد به (حرب بن عبدالله الرواندى) به‌ره‌و روویان به‌پ‌وات تا هه‌ردوو شۆرشه‌که دامرکێنێته‌وه، له‌یه‌ك کاتدا، به‌لام نه‌یتوانى سه‌ربه‌که‌وى چونکه خه‌لکى گوندى (باحشما) پێ‌گایان پێ‌گرت و بواریان نه‌دا به‌پ‌وات، چونکه خه‌لکه‌ که زۆر رقیان له‌ خه‌لیفه مه‌نسور بوو (١٣٥).

(الطبري) باسى (حرب بن عبدالله) ده‌کات، کاتى له (١٤٧ ک/ ٧٦٤ ز)دا له‌لایه‌ن (استرخان الخ‌وارزمى) ئه‌رمینیا تووشى سامانى مو‌سلمانان و دیل گرتنى ژن و مندالتى (اهل الذمه) ده‌بن، هه‌ل‌ده‌ستن ده‌چه‌ شارى (تفلیس)هوه (١٣٦)، کاتى هه‌واڵ ده‌گاته خه‌لیفه مه‌نسور، سه‌رله‌شکر (جبریل بن یحیی) په‌وانه ده‌کات، فه‌رمان ده‌کات بنێرن (حرب بن عبدالله) له‌گه‌ڵیدا به‌پ‌وات، ئه‌وانیش شان به‌شانى یه‌کترى چ‌وونه (تفلیس)، به‌لام (استرخان) جه‌نگه‌کى خه‌ستى به‌پ‌یا‌کرد، (الحرب)یش له‌شه‌په‌که‌دا کوژراو (جبریل) شکست خ‌وارد‌بوو (١٣٧).

لێ‌ره‌دا ده‌رده‌که‌وى کوردا رۆلێ تاییه‌تى یان هه‌بوو، له‌ پاراستنى ئاسایشى ده‌وله‌تى ئیسلامى داو پاراستنى به‌رژه‌وه‌ندى خه‌لافه‌تى عه‌بباسیدا، هه‌روه‌ها به‌شداری کردنیان له‌به‌رنگاری‌بوونه‌وى زۆربه‌ی شه‌و په‌لاماران‌ه‌ی خه‌لافه‌تى عه‌بباسى تووشیان هات‌وه، له‌ناوه‌وه‌دا وه‌كو له‌گه‌ڵ خه‌وارىجه‌کان و سوێند

خواره کانیان، یان له دهروهی ولاتی خه لافه تدا له لایهن رۆم و ئهرمه ن و که ره ج و پوس و خزردا.

ب- (محمد بن الحسن بن جلیویه کردی): (۱۳۸)

کۆمه کی (عوکبرا) (۱۳۹) له سالتی (۲۵۱ ک / ۸۶۵ ز) دا به ده ست (علی الرزان) هوه بوو، پیاوێکی (المغاربة) بوو بپه مائه کهی کهوته به رده ستی و له سهرده می خه لیفه (المستعین) دا (۲۴۵-۲۵۲ ک / ۸۵۹-۸۶۶ ز) سامانه کهی بو ره وانه نه کرد، له لایهن (المعتز) هوه هاندرا (۱۴۰)، کاتێ (محمد) سه ربه (المستعین) بوو له به ره ی ئه ودا بوو، بۆیه به ره و (علی الرزان المغربی) چوو، داوای لیکرد ئه و سامانه ی کۆی کردو ته وه ره وانه ی بکات، به لام یاخی بوو له ته سلیم کردنی سامانه که به نوینه ری خه لیفه و پڕوایی کراوه که ی و ناماده ی شه پرکردن بوو، پاشان شه پری له گه لدا کردو به دیلی گرت و بر دییه لای (محمد بن عبدالله) و، ئه و سامانه شی برد، که ده گه یشته (۱۲) هه زار دینار و (۳۰) هه زار دره هم له لایهن ، (محمد بن عبدالله) به (۱۰) هه زار دره هم خه لات کرا (۱۴۱).

ج- (احمد بن الليث کردی):

(الطبري) له پرو داوی (۲۵۶ ک / ۸۹۶ ز) دا باس ده کات، که له ماوه ی خه لافه تی (المعتمد علی الله) دا سه رکرده یه کی کوردی به ناوی (احمد بن الليث الكردي) سه ره له ده ات، خه لکی فارس ده بی، به سوپا کوردیه که ی ده وریکی بالا ده بی نی له به ره نگاری بونه وه ی (الصفارين) دا (۱۴۲) له هه ری می فارس و کرماندا (۱۴۳). له کاتی دا (يعقوب بن ليث الصفار) ویستی ده سه لاتی خو ی به سه پی نی به سه ر کرمان و فارسدا (۱۴۴).

کورد له کتیب (اليعقوبی) و (الطبري)دا

کاتى خليفه (حارث بن سيماء الشرايى) کرده فرمانبر به سهر فارسدا (٢٥٦ک / ٨٩٦ز)دا، (احمد بن الليث) و (محمد بن واصل) ريککوتن شهر له گهڻ والى تازه دا بکهن، توانييان (الحارث) پاونين و پاشان بيکوژن و ناوچهى فارس ژير دهسته بکهن (١٤٥).

دهسه لاتی (محمد) و (احمد) به سهر هه ريمه که دا تا سالى (٢٥٨ک / ٨٧١ز) دهوامى کرد، له م ماوه يه دا (موسا بن مهران الکردى) کو مه کى کردن، که خاوه نى يه کى له يه که نيداريه نيمچه سهر يه خوکان بوو، که به (الزم) ناسراوه له فارسدا، هه مان سالى (محمد بن واصل) ملکه چى بو دهولته تى عه بياسى راگه ياندو داهاتوو سهرانه و باجى ولاتى فارسى ته تسليم به (محمد بن الحسين الفياض) (١٤٧) کرد، هه رچى (موسى بن مهران) ي کوردى بوو تا سالى (٢٦١ک / ٨٧٤ز) له سهر دهسه لات مايه وه، تا (يعقوب بن الصفار) له گه ليدا ده که ويته شهر، چونکه يارمه تى (ابن واصل) داوه و تى کى ده شکينيت (١٤٨).

سهرچاوه ميژوويه کان باس له که سايه تى يه کى ترى کوردى ده کهن به ناوى (على بن داود رهازد الکردى) (١٤٩)، (الطبري) به ته واوى ثاماره به ناوه که سى ناکات و ته نيا (على بن داود) ناوى ده بات، نه مهش ده بيته له که و ره خن يه که بو (الطبري) که ناوى سهر له شکرو سهر کرده کورد يه کان به ته واوى باس ناکات و نازناوى کورد يه تى، يان وه کو ميژوونو سهر کانى تر ده قرتينيت.

وادياره نه م (على) يه قسه له گهڻ (اسحاق بن کنداج) دا ده کات به سهر خه لکى نه ينه وادا له سالى (٢٢٦ک / ٨٧٩ز) دا له وکاته دا نا کو کى که وته نيوان (اسحاق بن کنداج) و (احمد بن موسى بن بغاء) له ناوچهى (الريعه)، (اسحاق) زور له (احمد) توپه بوو، وازى له سوپاکه هيناو خو و دهسته کى پرويان له (بلد) کرد، دياره په يوه ندى نيوان (اسحاق) و (على بن داود) چوه قوناغي کى خراپه وه، که له توانا

به ده رده بې (۱۵۱)، له بهر نه وه (علی) هه لیکوتایه سهر کورده کانی (اليعقوبیه) و تیکی شکاندن و تالانی کردن، به مەش به هیتر بوو، (علی) به رهو (نیساپور) (۱۵۳) پای کرد، (حمدان بن حمدون) ی له گه لدا بوو، به لām (اسحاق بن ایبو) داوای په نابهری له (عیسی بن الشیخ) کرد، گه وره ی (نامیدی) بوو، له گروپ و پارانی (علی بن داود) بوو (۱۵۴).

به لām له پاست بوونی کورد له پیزه کانی سوپای یاسایی ده ولته تی عه بباسیدا زانیاری زور له ئارادا نییه، جگه له دوو دهق نه بې، یه که م: بوونی سوپای (بدر الغلام) لای خه لیفه (المعتضد) (۲۷۹-۲۸۹ك / ۸۹۲-۹۰۱ز) (الطبري) ئامازه به هه بوونی سوپایه کی زوری کوردو خه لکی (الجل) دا ده کات، له گه ل (بدر) دا له کاتی مهیداندار کردنیدا له گه ل خه لیفه (المکتفی) دا (۲۸۹-۲۹۵ك / ۹۰۱-۹۰۷ز) و وه زیر (قاسم بن عبیدالله) (۱۵۵) دا.

دهقی دووهم (ابن ابی الحدید) باس ده کات، کاتی (الموفق) برای خه لیفه (المعتد) (۲۵۶-۲۷۹ك / ۸۶۹-۸۹۲ز) گه مارۆی شاری (المختاره) ده دات له سالی (۲۶۷ك / ۸۸۰ز) دا، له سوپای مه ولا که ییدا (راشد بن غلمان) هه بووه له کورده کان (۱۵۶).

ههرچی (الطبري) یه پشتگیری له مه ناکات، که باسی نه وه ده کات (غلمان بن راشد) له په گه زی (تورك) و خه زهر (۱۵۷) و رۆم و دیالمه (۱۵۸) و مه غاریه (۲۵۹) و زنج (۱۶۰) و ته به ریه بووه! نه و بزوتنه وانده ی کورد له دژی خه لافه تی عه بباسیدا، به شداری به ره له سستی یه کانی کردووه:

أ- کوردو خه واریج: په یوه ندی کوردو خه واریج و ولاتی نه وان بو سهره تای سهره لدانییان ده گه پیتیه وه، کاتی خه واریجه کان سوپای پیتیه وه عه لی کوپی نه بو

کورد له کتیبی (اليعقوبي) و (الطبري) دا

تالیب (سهلامی خوی لیبی) به جی دیتلن له پرووداوی (صیفین) دا (۱۶۱) له سالتی (۳۷ک / ۶۵۸ز) دا سهرله شکری نهوان به ناوی (عبدالله بن وهب الراسبی) وتووژیان له گه لدا ده کات: نیمة لهو ولاته سته مکاره دهر بچوینن به رهو هه ندی کوره کانی (الجبال)، یان هه ندی لهو شارانه، نهو بیدعه گومرایه نکولتی لیبکه، نهوان چیاکانیان به په ناگهو قه لایه کی بی ترس داناوه بو پاراستنیان له هیرشی سوپای نومه وییه کاند (۱۶۲)، خه واریمه کان ناوچه ی (شه ره زور) و (جه زیره) ده که نه مه لبه ندی جو لهو سهر بزیویه کانیان، له مهر نهوه کورد لهو ناوچانه دا به شداری بزووتنه وهی خه واریمه کانیان کردووه، له وانه:

۱- بزووتنه وهی (الولید بن طریف الشاری) (۱۷۸-۱۷۹ک / ۷۹۴-)

۷۹۵ز):

(الطبري) ناماژه ده کات که (الولید بن طریف الشاری) له سالتی (۱۷۸ک / ۷۹۴ز) به جه زیره وه دهر ده چی و سهرله شکریان ده کات له (نصیین) داو (ابراهیم بن خازم بن خزیمه) له ناو ده بات، دواپی به رهو (ارمینیا) (۱۶۳) که وته ری، له ناو پرووداوی (۱۷۹ک / ۷۹۵ز) دا ناماژه بو گه پانه وهی (طریف) ده کات به رهو (الجزیره) و به هیزبوونی توانا کانی و زۆربوونی په پره وانی، نه مهش به لگه یه که له سهر به شداری ده قهره که له بزووتنه وه که دا، چونکه زۆربه ی دانیشتوانه که ی کورد بوون، له بهر نه وه (خه لیفه هارون ره شید (۱۷۰-۱۹۳ک / ۷۸۶-۸۰۸ز) دا (یزید بن مزید الشیبانی) ده نیرته سهریان و ده سته و دائیره که ی له ناو ده بات و پهرته وازه یان ده کات (۱۶۴).

۲- بزوتنه وهی (جراشه بن شيبان الازردی): (۱۶۵)

(الطبري) زانیاری ته واو له باره یی ئەم بزوتنه وهیه نابه خشی، ته نیا له ناو رووداوه کانی (۱۸۰ ک / ۷۹۶ ز) دا ئاماژه یان بۆ ده کات که (جراشة الشيبانی کمشری) حوکمی تیدا ده کات له جه زیره داو (مسلم بن بکار) ده یکوژیت (۱۶۶). لیره دا ده رده که وێ جه زیره ده بیته مهیدانی چالاکیه کانی (جراشه) و به شداری کردنی له ناو ناوه نده دا.

۳- بزوتنه وهی (ابی عزمورد الشاری) (۱۸۴ ک / ۸۰۰ ز):

ديسان ده بینین (الطبري) له راست ئەم بزوتنه وهیه قسه ی نه کرووه و زانیاری ته واوی نه به خشیوه، ته نیا له ناو رووداوه کانی (۱۸۴ ک / ۸۰۰ ز) دا باسی کردووه و ده لێ: (ابو عمر الشاری) هه لگه پرایه وه و سه ری هه لدا، (زهیر القصاب) به ره و پرووی بۆوه له شاره زوور (۱۶۷) دا کوشتی، ئەم سی بزوتنه وهیه لی ره و له وێ له یه کتره وه پالېشتی یه کتری بوون و درێژه یان به یه کتری داوه.

۴- بزوتنه وهی (عبدالسلام) له (ئامید): (۱۸۷ ک / ۸۰۲ ز):

ده بینری (الطبري) ته نیا باسی ئەم بزوتنه وهیه ی کردووه و (ابن الاثیر) له وێ وه رگرتووه، پیده چی ئەم بزوتنه وهیه خیرا ده رکه وتبێ و ته مه نی کورت بوی و نه ندامانی که م بوین، (الطبري) ده لێ: (عبدالسلام) ده رچوو له (ئامید) له سالی (۱۸۷ ک / ۸۰۲ ز) دا و حوکمی تیدا گێرا، دوا یی (یحیی بن سعید العقیلی) ده یکوژیت (۱۶۸).

۵- بزوتنه وهی (ابی العمود الثعلبی) له (۸۶۲ز/ ۲۴۸ک) دا:

به پیتی گیرانه وهی (الطبري) (ابا العمود) له سولتهی عه عباسی یاخی ده بی (۸۶۲ز/ ۲۴۸ک) بویه خلیفه (نهوجوی تورکی) ده نیرتیه سهر، به پلان و فیله کانی زه فهری پی ده بات و له (کفرتوئا) دا ده یکوژیت. (۱۶۹)

ناوی ثم دتیه پی ده چی له کوردستان بوبی، که دتیه کی گه وره بووه له گهل چالاکیه کانی جهزیره دا باسکراوه و له نیتوان (دارا) و (رأس العين) دابووه (۱۷۰).

لیره دا زور پای جیاواز له سهر بنه چهی (مساور) گوتراوه، ههرچی (اليعقوبی) یه ده لی: (بنی شیبان) ییه (۱۷۱)، به لام (ابن الاثیر) به (مساور البجلی) ناوی ده بات، (الطبري) به گه وره پیایکی (البوازیج) ی ده یناسینی (۱۷۳) به لام لیکنوله ریکی کوردی نوی به کوردیکی ره سهن ناوی ده بات (۱۷۴).

(ابن خلکان) جهخت ده کاته وه، (مساور) له (بنو شیبان) ی عه ره بییه (۱۷۵). (مساور) ههر ره گه زمانه یه کی هه لگرتبی، سهر له شکری بزوتنه وه یه کی خه واریچی فراوان و ته من دریژی کردو وه، هه ره شه ی گه وره بو سهر ده سه لاتی عه عباسی پهیدا ده کات و زیانیکی زه به لاح له هیزه کانی عه عباسی ده دات (۱۷۶)، زوریه ی پهیره وانی کورد بووه، ثم هیزه ناوچه کوردنشینه کان ده که نه چه قی ده رچوون و هه وانه ویهان (۱۷۷).

سهر نییه کاتی گوتمان رووداوه کانی (مساور) زورو زه به ندو دریژخایه ن بووه، نه وهی تیمه مه به ستمانه باسی بکه یین پوژی کورده له ناویدا، (الطبري) له ناو رووداوه کانی (۲۶۰ک/ ۸۷۳ز) دا باسی ده کات.

یه کی له پیاهه کورده کانی (مساور) ده توانی له کاتی چوونیدا به ره و سامه را، (محمد بن هارون بن المعمر) بکوژی، که لله سهره که ی بو (مساور) بیاته وه، (حمدون) سهر به هوژی (ربیع) بوو، داوای خوینه که ی کرد، خه لیه ی عه عباسی (مسرور

البلخي) به به شداري فرماندهي سهربازي تر ناردده سهر (مساور الشاري) و، ريځپاڼو بانه کاني ليځرتن، له ګوشه يه کدا ګه ماروږيدان، تا به ته وای کاري خوی ته و او ده کات (۱۷۹)، (الطبري) زانياري تر نادات، ته نيا له پرووداوه کاني سالي (۲۶۳ک/ ۸۷۶ز) دا ټماړه بهم پرووداوه مردني (مساور الشاري) ده کات (۱۸۰).

۷- بزوتنه وهی (هارون بن عبدالله الشاري):

نهم بزوتنه وهی دريژه پيډه ری (مساور الشاري) به، به لām (الطبري) زانياري ته و او مان پيښادات له راست نهم بزوتنه وهی به داو ته نيا له ناو رووداوه کاني (۲۷۲ک/ ۸۸۵ز) دا ټماړه ی پي ده کات، که (هارون الشاري) يارمه تي (حمدان بن حمدون) ده دات بچوونه ناو نه ينه و (موسل) هوه، هه وāl به خه ليفه ی به غدا نه گه يشت تا هه ردو و کيان له (هارون) و (حمدان) بوونه ده سه لاتداری ته و او به سه رشاري نه ينه وادا (۱۸۱).

جاره کی تر (الطبري) نهم پرووداوه له ناو پرووداوه کاني سالي (۲۸۱ک/ ۸۹۴ز) دا باس ده کات، له سه رده می خه ليفه (المعتضد) (۲۷۹-۲۸۹ک/ ۸۹۲-۹۰۱ز) دا، نهم هه وālهی نيوان کورده کان و عه ره به کان که په يمانيان به ستووه، دلای خه ليفه نارپه حت ده کات، بویه بريار ده دات به ره و نه ينه وا درېچي، داوا له (حمدان بن حمدون) بکات نهم هاوپه يمانيه گومانای و هه تيوه له کرداردا هه لوه شيني ته وه، به لām کاتي په پره وانی (هارون) و (حمدان) له کورده کان و عه ره به کان نهم ده نگه يان بيسته وه، بريارياندا هيژه کانيان ټما ده و يه ک بخه ن و سويند بخون له سه ري ه ک خوین بجه نګن، به لām سوپای خه ليفه له ريځپاڼا به ره و نه ينه وا له (کرخ جدان) زيانه کی زور به ريزه کانيان خست و ژماره يه کی ليځوشتن و، هه ندي له سوپاکه ی له زيډا (۱۸۲) خنکاندن، دواي کومه لای سه رکه وتن خه ليفه به سه ر سوپاکه دا، نامه ی (کرخ جدان)

كورد له كتيبي (اليعقوبي) و (الطبري)دا

گەيشت، كەچى خزمەتكارو كاسەليسهكى خەليفە بەناوى (الحرمى الخادم) ئاماژەى سەرگەوتن دەداتە خەليفە، بۆيە خەليفە بپياريدا كاروانەكە دەنگ بدات بۆ تەواوکردنى كاروانەكەى و بەرەو قەلاى (ماردين) پڕۆن (١٨٣)، دواى ئەوەى نەينهوا دەبرى، كە بە دەست (حمدان) ەو دەبى و پادەكات و كۆرەكەى لەشويىنى خۆيدا دادەنى، خەليفە هيچ بەرھەلستىيەك لەھيژەكانى قەلاكەو نايىنى، بۆيە زۆر بەئاسانى دەستى بەسەردا دەگرى، سامان و تفاق و كەرەستەكان دەگرى، پاشان فەرمان بەرووخاندنى دەكات، دواجار زەفەر بە (حمدان) دەبات و زىندانى دەكات، بەمەش كاروانەكە نەگىرسايەو، بەلكو سەرى نايە دوو، يەكى لەپياوانى (حمدان) بەناوى (شداد) كە سوپايەكى زۆرى لەگەلدا بوو، پيكدادانىكى زۆر لەنيوان سوپاي ئەو و خەليفەدا روويدا، بەلام خەليفە توانى سوپاي شەداد بشكيىنى و قەلاكە بروخيىنى، كە ئاسايشى ناوچەكەو خەلافەتى خستبوو مەترسييەو (١٨٤).

ليژەدا بەپيى ئەم دەنگ و دۆيانەى كە بۆمان ئاشكرا دەبى، ئەم بزووتنەو يەش لەناوچە كوردنشينەكاندا سەرھەلەدات و كورد پۆلى بەرچاوى تيدا دەبيىنى و ژمارەيەكى زۆرى كورد بەشداری تيدا دەكات، ديسان دەبينىن ئەم ھاوپەيمانييەى نيوان كوردو عەرەب بۆ لاگردنى ئەم ستم و چەوسانەويە بوو، كە لەلایەن خەليفەو واليەكانىو توشيان ھاتوو.

٨- بزووتنەو (بابكى خزمى / ٢٠١-٢٢٣ك / ٨١٦-٨٣٧ز):

بزووتنەو بىبەك گەورەترين كاردانەو مەوالىەكان بوو لەدژى حوكمى عەرەبى ئىسلامى عەبباسيدا،

(الطبري) ئاماژە، بەچەند پروداويكى بزووتنەو (الحزميە - الحمرة) دەكات، لەنيوان سالانى (٦٦٢ك / ٧٧٨ز) و (١٨٠ك / ٧٩٦ز)دا، لە (الجرجان - گورگان)دا، و لەسالى (١٩٢ك / ٨٠٧ز)دا لەھەريى ئازەرييجان دا بەر لە

دهرکهوتنی (بابک الخرمی) دا، به لّام ته مهنی کورت بوو له گه لّ سهره له دانیدا سهرکوت کړا (۱۸۶).

به لّام بزووتنه وه یه کی تایبه ته به (بابک الخرمی) یه وه، (الطبري) له ناو رووداوه کانی سالی (۲۰۱ ک / ۸۱۶ ز) دا باسی ده کات، تا (بابک) له (جاویدانیه) وه ده ست ده کاته جولان، نه وانه یارانې (جاویدان بن سهل) ده بن، سهرداري (البذ) و بانگه شه ده کات، که گیانی (جاویدان) چو ته له شیه وه، بویه دهستی کرده خراپه کاری و تیگدان (۱۸۷).

(الطبري) ثامازه ده کات سالی (۲۰۴ ک / ۸۱۹ ز) خه لیفه (مهثمون) ی عه بیاسی (۱۹۸ ک - ۲۱۸ ک / ۸۱۳ - ۸۳۳ ز) له ژیر سهر له شکری (یحیی بن معاذ) له شکری ره وانه ده کات، به مه بهستی شهر کردن له گه لّ (بابک) دا، که س نه یتوانی زه فهری پیببات (۱۸۸).

(الطبري) قسه کانی له راست نه م بزووتنه وه یه دریژه پی ده دات له ناو رووداوه کانی (۲۰۹ ک / ۸۲۴ ز) دا باسی ده کات، که (المأمون) سوپایه کی زه به لّاح ثاماده ده کات، به سهر له شکری (صدقه بن علي بن زريق) که ده یکاته والی به سهر (نهرمینیا) و (نازه ریجان) بو شهر کردن له گه لّ (بابک) دا (۱۸۹).

(مأمون) ثاماده کاری ناسایشی دژی (بابک) سازنه دات، به لّکو له سالی (۲۱۲ ک / ۸۲۷ ز) دا (محمد بن حمید الطوسي) ره وانه ده کاته سهر بو شهر له گه لّ کردن و بهر ه نگار بوونه وهی و له ناو بردنی، توانی له سهر نه و ریگایه ی بو نه ینه وا دریژ بو ته وه خزی دابکو تیت، کاتی (محمد بن حمید الطوسي) له گه لّ (بابک) دا به ره و پرو ده بیته وه له (بهشتادیسر) دا ده کوژری، ژماره یه کی چاکیش خه لّکی له گه لّ دا ده کوژرین.

کورد له کتیبی (الیعقوبی) و (الطبري)دا

مه‌ئمون سالی ۲۱۴ک / ۸۲۹ز)دا (عبدالله بن طاهر) ناگادار ده‌کاته‌وه، که‌بۆ (الدینور) ده‌رچووه، سه‌رپشکی ده‌کات له‌هه‌لبژاردنی نیوان ویلایه‌تی (خوراسان) و (الجبال) و (ئه‌رمینیا) و (نازه‌ریجان) و شه‌ری (بابک)دا، ئه‌و خوراسان و جه‌نگی خه‌واریه‌کان هه‌لده‌بژێری به‌سه‌ر شه‌رکردن له‌گه‌ڵ (بابک الخرمی)دا (۱۹۱).

ده‌توانری به‌گوتری سه‌رجه‌م هه‌ولته‌کانی مه‌ئمون شکست خواردو ده‌بن، بزووتنه‌وه‌ی (بابک) ورده‌ورده‌ گه‌شه‌ ده‌کات، بۆیه کاتی که‌وته سه‌ره‌مه‌رگه‌وه (المعتصم)ی برای له‌پاست مه‌ترسییه‌کانی (الخرمیه) بۆسه‌ر ده‌ولته‌تی عه‌بباسی ناگادار کرده‌وه، بۆیه پێویسته تا کاره‌کان گه‌وره نه‌بون و له‌ده‌ست ده‌رنه‌چوون و نه‌گه‌یشتۆته ولاتانی تر به‌ ده‌ست و بردی له‌ناو به‌ریت، وه‌ک ده‌لی: (خه‌رمیه‌کان داگیر بکه، ئه‌وانه ئازاو نه‌به‌ردن، به‌سامان و چه‌ک و سوپای پێاده‌و سوار ئابلۆقه‌یان بده، گه‌ر زۆری پێ چوو، خۆتو یارمه‌تی ده‌ران و لایه‌ن گرانت بۆ ئه‌وان ئاماده و ده‌ست به‌تال بکه، بیکه به‌یه‌که‌م کارو نیازی خۆت، به‌مه‌به‌ستی پاداشتی خودا)(۱۹۲).

هه‌رکه (مه‌ئمون) مرد له‌سالی (۲۱۸ک / ۸۳۳ز) داو (موعتسه‌م) هاته‌ سه‌ر کورسی خه‌لافه‌ت، وه‌ک (الطبري) باس ده‌کات، خه‌لکی زۆری (الجبال) له (هه‌مه‌دان) و (اصفهان) و (ماسبذان) و (مه‌رجان)دا خزانه‌ ناو مه‌زه‌به‌ی (الخزمیه)وه، له (همدان) کۆبونه‌وه‌و خۆیان بۆ سه‌ربازیی ئاماده کرد، (المعتصم) سوپای بۆ گردان، دوا سوپای (المعتصم) به‌سه‌رکردایه‌تی (اسحاق بن ابراهیم) توانی شکسته‌کی گه‌وره به‌سه‌ر ئه‌وان بێنی، به‌پیتی گێرانه‌وه‌ی (الطبري) قوربانیه‌کان ده‌گه‌نه (۶۰) هه‌زار که‌س، گه‌ر ئه‌م پێژه‌یه له‌گه‌ڵ جه‌نگه‌کانی هاوچه‌رخ به‌راورد بکه‌ین گه‌لی زۆر بووه، پاشماوه‌که‌ش له‌مه‌یدانی جه‌نگه‌وه بۆ ولاتی (رۆم) پاده‌که‌ن (۱۹۳).

دیاره که خلیفه (المعتصم) مهسه لهی (الخرمیه) مهترسی گه وره ی بۆ پهیدا کردووه، بۆیه ویستی (پایتهختی) له (بغداد) بۆ (سامراء) بگوازیتهوه، تا لیانیهوه نزیک بێ، له نزیکهوه چاودیری ههلس و کهوتیان بکات، به پیتی راسپاردیهی خلیفه (المأمون) بهر له مردنی بپوات (١٩٤)، به تاییهتی پاش نهوهی خه لکی (الجبال) ده خزینه ناو ریزه کانی بزوتنه وه که یه وه.

له بهر نه وه خلیفه (المعتصم) له سالی (٢٢٠ک / ٨٣٥ز) هه لسا به ناردنی (ابا سعید محمد بن یوسف) به ره و (نه رده بیل) و ده سه لاتی پێدا نه و قه لایانه دروست بکاته وه، که (بابک) له میان (زنجان) و (نه رده بی) دا خاپوریان ده کات، پیاوانی نازاو به توانا داده نی له سه ر پێگا دا بۆ پاراستنی رێگا له و که سانه ی تفاق و ئامراز بۆ نه رده بیل دینن، ده بینری (بابک) سریه یه که بۆ شه پرکردن له گه ل (ابا سعید) دا په وانه ده کات، به لām (ابا سعید) خه لکی ناوچه که کو ده کاته وه هیرش ده که نه سه ر سریه ی (بابک) به شیک ده کوژن و به شیک به دیل ده گرن و به شیک راوه دوو ده نین، نه مه یه که م تیکشکان ده بی به رده سته ی بابک ده که ویت (١٩٥).

(الطبري) له گێرانه وه یه کیدا ئامازه به بوونی که سیک ده کات، به ناوی (ابن البعیت) قه لایه کی قایمی ده بی به ناوی (شاهی) و قه لایه کی تری ده بی به ناوی (ته بریز)، ئه م کابرایه له گه ل (بابک) دا هاو په یمانی ده بی، که په یمانی پێدا بوو له کاتی رویشتنی به ولاتی نه ودا یارمه تی ده دات.

بابک به پیتی به لێننامه ی (ابن البعیت) سریه یه کی سه ربازی به سه رکردایه تی (عصمه الکردی) په وانه کرد، به لām (ابن البعیت) ناپاکی کرد، ترسی له (المعتصم) پاشگه زی کرد وه، چوه پیش که (عصمه الکردی) بداته ده سته وه، گروپنکی له ده ست و دائیره ی (بابک) کوشت، کاتی (عصمت) ته سلیم کرا، به ناچاری له به رده م خلیفه دا هه موو نه خشه یه کی له باره ی ولاتی (بابک) وه بهاس کرد، دواتر شوینه

کورد له کتیبی (اليعقوبی) و (الطبري)دا

عاسی و قایمه کانیان و قهلاکانیان و سوپایان و هموو زانیاریه کی تری په یوه ست به بزووتنه وهی (الخرمیه) هه لږشت، پاشان خهلیفه خستییه زیندانه وه، تا رۆژانی (الواثق) (۲۲۷-۲۳۲ ک/ ۸۴۶-۸۴۱ ز) مایه وه (۱۹۶).

به لām له پراست (بابک الخرمی) دا (المعتصم) سه رکرده یه کی تورکی به ناوی (افشین) په وانه کرده سهر، به هۆی زۆری له شکر و تاکتیکی سه ربازی و دوا ی گرتنی سه رکردایه تی یان توانی شکست به له شکری (بابک) بینی، که له شاری ((البذ) دا خۆی ده نواند (۱۹۸).

(بابک) توانی له دهستی (نه فشین) خۆی قوتار بکات (۱۹۹)، په نا بۆ (نهرمینیا) بیات، به لām (نه فشین) توانی دووباره یه خسیری بکاته وه، له (سهل بن سنباط) یاریده وه ربگریت، چونکه (بابک) لای نه و دالده ده دری و دهشارد ریته وه، به لām (سهل) رادهستی (نه فشین) ده کاته وه، پاشان نه ویش له گه ل (عبدالله) ی برای په وانه ی لای خهلیفه (المعتصم) ی کردن و له سالی (۲۲۳ ک/ ۸۳۷ ز) هه ردو وکیان ده کوژیت (۲۰۰).

به کوشتنی (بابک) موخته صهم و ده و له تی عه بیاسی خۆی له ده ست نه م مه ترسییه گه وره یه پرگار کرد، چونکه بزووتنه وه یه کی فراوان و دری ژخایه ن بوو، ده ستیان به سهر ناوچه یه کی زۆردا گرتبوو له ناوچه که دا به هۆی زۆری په یه وانیه وه.

ب- کوردو شوږشی قوله کان (الزنج) (۲۵۵-۲۷۰ ک/ ۸۶۹-

۸۸۳ ز):

په یوه ندی کورد به شوږشی زنجه کانه وه بۆ سه ره تای ده رکه وتنیان ده گه ریته وه، له کاتیدا (محمد عبیدالله بن اذار مرد الکردی) نامه بۆ (علی بن محمد * فه رمانده ی (زنجه کان - قوله کان) ده نیژی و به ناوی (به هبوذ) به گوندی (رزین) دا، که سه ره یه گوندی (الری) ته معای ده داتی دلی بداتی له دژی (یعقوب بن الصفار) هاو په یانی

له گه‌لدا ببه‌ستی، (محمد) چهند جاران نامه‌ی بۆ ده‌نیڤری، تیڤیگه‌یانده‌ی شه‌و کوری (ته‌هواز-خوزستان) ی ته‌سلیم ده‌کری، (الصفار) تا کاروباره‌کانی بۆ هه‌موار ده‌بن وه‌لامی ناداته‌وه، دوا‌یی وه‌لامی ده‌داته‌وه که (علی بن ابان المهلبی) که یه‌کیکه له‌سه‌رکرده مه‌زنه‌کانی زنج ده‌کریتته والی و (محمد بن عبدالله) ده‌بیته جیڤگری شه‌و (۲۰۱).

(علی بن ابان) براکه‌ی به‌ناوی (الخلیل بن ابان) به‌سوپایه‌کی گه‌وره‌وه په‌وانه ده‌کات، به (نازاد مه‌رد) ی کوری سوپایه‌کی تری کۆمه‌ک ده‌کات و سه‌رکرده‌یه‌تی به (أبی داود الصعلوك) ده‌سپتریت، هه‌موویان به‌ره‌و (سوس-شوش) ده‌پۆن تا له‌ویدا شه‌ر له‌گه‌ل سوپای عه‌بیاسی بکه‌ن، سه‌رله‌شکری سوپای عه‌بیاسی له‌وێ (احمد بن لیثویه) ده‌بی، که (مسرور البخلی) به‌سوپایه‌کی گه‌وره بۆ شه‌و ده‌نیڤریت، (خلیل) و (ابو داود) ناتوانن بگه‌نه سوس پێڤایان لیده‌گرن و شکسته‌کی خه‌ستیان پیدینن، (احمد) به‌ره‌و (جندیسابور) (۲۰۳) ده‌پوات و بارگه‌ی له‌وێ ده‌کاته‌وه (علی بن ابان) له (ته‌هواز) وه‌ ده‌پوات و داوای یارمه‌تی له (نازاد مرد الکردی) ده‌کات، شه‌ویش کوردو خه‌لکی په‌ش و پرووت کۆده‌کاته‌وه ده‌پۆن تا ده‌گه‌نه سه‌ربازگه‌ی (مکرم) (۲۰۴).

(ابن ازار مرد الکردی) ده‌پوات تا ده‌گاته (علی بن ابان) که‌س له‌گه‌ل خۆیدا نابات، پێکه‌وه ناخاوتن ده‌که‌ن، پاشان (ابن ازار مرد) به‌ره‌و له‌شکرگاگه‌ی ده‌پوات، (القاسم بن علی) سه‌رکرده‌یه‌کی کورد به‌ناوی (حازم الکردی) به‌ره‌و (علی بن ابان) په‌وانه ده‌کات، تیڤان ده‌گه‌ییڤن (ابن ازار مرد) له‌گوێپرایه‌لی ته‌هواو دایه (۲۰۵).

پاشان زۆر نابا (ابن ازار مرد) له‌سه‌ربازگه‌کی (رامهر مز) دا پرووده‌کاته (تستر-تشت) (ابن ازار مرد الکردی) داوا له (علی بن ابان) ده‌کات بۆ سه‌رکرده‌ی

کورد له کتیبی (اليعقوبي) و (الطبري)دا

زنجه‌کان له‌سەر مینبهره‌کانی (تستر) وتار بدات، (علی بن ابان) پیاویکی به‌ناوی (به‌بوذ بن عبدالوهاب) نارد به‌مه‌به‌ستی ئاماده‌بوون بۆ وتاری هه‌ینی و هه‌ینانی هه‌والی دروست و دوویات کردنه‌وه‌ی نیازپاکی (ابن ازار مرد)، به‌لام شه‌و وتاری له‌به‌رژه‌وه‌ندی (خه‌لیفه‌ معتمد) و (الصفار) دا دا، (به‌بوذ) هه‌واله‌که‌ی بۆ (علی بن ابان) برده‌و، له‌به‌رئه‌وه‌ له‌شکرێکی ئاماده‌کردو، به‌ره‌و شه‌هواز پێگای گرت‌به‌ر، سه‌ربازگه‌ی (مکرم) ی له‌پێگادا به‌تالان برد، کاتێ (احمد بن لیثویه) به‌هاتنی زنجه‌کانی زانی چووه (تستر) و زیانیکی گه‌وره‌ی به‌ (ابن ازار مرد) و په‌یره‌وانی گه‌یاند، به‌لام (ابن ازار مرد) له‌ده‌ستیان رایکرد و قورتاری بوو، هه‌رچی (ابو داود الصعلوک) بوو یه‌خسیری ده‌ستیان بوو، راپێچی ده‌سه‌لاتی عه‌بباسی کردو په‌وانه‌ی خه‌لیفه (المعتمد) کرا (٢٠٦).

(علی ابن ابان) شه‌وکاره‌ی (ابن ازار مرد الکردی) به‌سه‌ری هه‌ینا له‌یادی نه‌کرد له‌به‌رئه‌وه (علی بن محمد) رقی لێداگرت، (ابن ازار الکردی) هه‌ستی به‌وه ده‌کرد، ویستی خۆی ده‌ریاز بکات، بۆیه‌ نامه‌ی بۆ (ابن الخبیث) نووسی، که‌ فه‌رمانده‌ی (زنجی نه‌نکلای) بوو، باوکی که‌ سه‌روکی زنجه‌کان بوو ئاگادار بکاته‌وه، تا هه‌ردوولایان یه‌کتری بگرن و (رامهرز) ی بکاته‌ دیاری، شه‌مه‌ش زیاتر ناشنای کرد، که‌ شه‌و ده‌یه‌وی زیان له‌ (ابن داود) بدات، شه‌و مه‌سه‌له‌ی، که‌ دانسی سه‌رانه‌ده‌کاته پاساو بۆشه‌وه، سه‌رکرده‌ی زنجه‌کانیش پێگای شه‌وه‌ی پێدا (٢٠٧).

(بن ازار مرد) له‌لایه‌ن (علی) نامه‌ی بۆ نووسراوه‌و داوای دارایی لێکرد، شه‌ویش پێگریسی کرد، بۆیه (علی) به‌ له‌شکرێکی زۆره‌وه‌ چووه‌ سه‌ری و له‌ (راهرمرز) تووشی هات، له‌وکاته‌دا (ابن ازار مرد) له‌وه‌ی داده‌نیشتن، شه‌وه‌بوو رایکرد، (علی) چووه‌ ناو (رامهرمه‌) وه، (ابن ازار مرد) له‌شوینی خۆی له‌ (اربسق) و (بیلیم) دا خۆی قایم کرد، (ابن ازار مرد) ناچار بوو نامه‌ بۆ سه‌رکرده‌ی (زنجه‌کان)

بنووسی، مهرجه کانی نهوانی واژو کرد، (ابن ازار مرد) له پښگای (علی بن ابان) هوه (۲۰۰,۰۰۰) درهه می بۆ سرله شکری زنج (قوله کان) نارد، نهویش دهستی له ناره حهت کردنی هه لگرت (۲۰۸).

(الطبری) ناماژه دهکات بۆ گپړانه وهی تر له راست پرووداو یکدا که له نیوان کوردانی (داربان) و زنجه کانددا دهقه ومیت، دهلی: هژی هه لگیرسانی نهو پرووداوه (ابن نازار مرد) بوو، که (ازار مرد) نامه یی بۆ (علی بن ابان) دهنووسی، داوای نهوهی لی دهکات سامانی بۆ رهوانه بکات، وهک باسمان کرد، نهویش دهست له نازاردانی هه لده گری، (ابن ازار) داوای کومه کی له (علی بن ابان) دهکات بۆ سر کومه لی له کوردانی (داربان) بۆ شه پرکردن له گه لیاند او تالانکردنیان و دابهش کردنی دهسکه وته که له نیوانیانددا.

(علی) نامه بۆ سرۆکی زنجه کان دهنیری بۆ نه بجامدانی نهو کرداره پښگیان پیبدات، سرۆکی زنجه کان پښگیاندا، بهومهرجهی خوی نه پروات و سوپا رهوانه نهکات، تا به لگه نامه و بارمته و سویندیان له نیواندا نه بیت.

(ابن ازار مرد) له سر په میان و سویند خواردنه که پښکهوت و بارمته ی پیدان، (علی بن ابان) سووربوو له سر تالان، هانیدا سوپا بنیری، پویشتن تا گه یشتنه جیگای مهبهست، خه لکی (داربان) چووه پښیان، جهنگ هه لگیرسا، سه ره تا شه ره که به قازانجی زنجه کان ته واوبوو، به لام یارانی (ابن ازار مرد) بوونه هژی شکست پی خواردنیان، چونکه پالیان دابه کوردانی شاری (داربان) و توانیان شکستیکی گه وره به زنجه کان بگه یه ینن.

هه موو سوپاکه کهل و پاچ بوو، به خهستی دۆپان و، نهوانه ی راشیان کرد به سه رکه مین و بۆسه دا که وتن که، په پره وانی (ابن ازار مرد) بۆی نابوونه وه، (۲۰۹).

ج- (کوردو قهرامنه‌کان):

ژماره يه ک کورده‌کان چوونه ريزی (قرامطة) کانه‌وه، له‌وانه‌ش (جعفر بن حميد الکردی) نه‌مه‌ش له‌نووسراوی (الطبري) دا بۆمان دهرده‌که‌وی، که‌له ده‌قی نامه‌که‌ی (صاحب الشامه ابن زکویه) دا (٢١٤) هاتووه بۆ (جعفر بن حميد الکردی) نه‌وه‌بیته بانگ‌خوازو سه‌رکرده‌یه‌کی (القرمطي) و خاوهر پۆست له‌سه‌رشاری (الحمص) دا، نه‌وه‌نووسیویه‌تی: هه‌والی دوژمنانی خوامان و کافره‌کانمان پی گه‌یشتووه به‌ر له‌تۆله‌دا، چییان یان له‌ولاتی تۆدا کردووه، هه‌رچی سته‌م و گه‌نده‌لی و خراپه‌کارییه‌کان له‌زه‌ویدا نه‌جامداوه، نه‌وه‌مان به‌لاوه زۆر گه‌وره‌بوو، ویستمان سوپا بنیینه‌ لای نه‌وه، تا خودا تۆله‌ی سته‌مکارانیان لی‌بکاته‌وه) (٢١٥). پی‌ده‌چی نه‌وه‌سه‌رکرده‌و میریکی کورده‌کان بوو بی له‌ناوچه‌ی جه‌زیره‌دا، به‌هۆزه‌که‌یه‌وه په‌یوه‌ندی به‌بزوتنه‌وه‌ی (القرامطة) وه‌ده‌کات، له‌نامه‌که‌دا هاتووه: (پی‌ویسته‌دلی خۆت و دۆستانی ئیمه، که‌له‌گه‌ل تۆدانه‌تونندو تۆل بکه‌یت)

(٢١٦).

به‌لام له‌راست نه‌وه‌کوردانه‌ی نه‌یاری (القرامطة) کان بوون، خزمه‌تی سوپای عه‌بباسیان کردووه، سه‌رچاوه‌کان باس له‌که‌سایه‌تییه‌کی کوردی ده‌که‌ن به‌ناوی (الان بن کשמرد الکردی) که‌به‌شداری له‌شه‌ریکدا ده‌کات له‌(٢٩٤هـ/ ٩٠٦ز) دا که‌له‌نیوان ده‌وله‌تی عه‌بباسی و قهرامینه‌دا پرووده‌دات، (خه‌لافه‌ت) بۆ راوه‌دوونانی (زکویه بن مه‌رویه) ی ده‌نیژی، تا رێگایان لی‌بگری و نه‌چنه‌سه‌ر رێگای کاروانی حاجیان، کۆمه‌لی سوار له‌گه‌ل خۆیدا ده‌بات، به‌لام (زکویه) ده‌توانی به‌جیته‌سه‌ر رێگای حاجیان و قافله‌که‌تالان بکات، نه‌وانیش ناگاداریان کردووه له‌وه‌کاره‌ساته‌ی به‌ده‌ستی (القرمطة) تووشیان ده‌بیته، به‌لام (علان) زانی به‌وه‌سوپا که‌مه‌ناتوانی

کورد له کتیبی (اليعقوبي) و (الطبري)دا

بهره‌نگاری نه‌وان بیت‌هوه، بۆیه گوتی: (پیاوانی سولتان به‌کوشتن ناده‌م) له‌بهره‌هوه (علان) گه‌پایه‌وه ده‌ستوری دایه یاریده‌ده‌رانی نه‌وانیش بگه‌پینه‌وه) (۲۱۷).

(الطبري) ناماژه ناکات، که (علان بن کשמرد) سه‌رکرده‌یه‌کی کورد بووه، به‌لام لی‌ره‌دا رووداوێکی تر هه‌یه نه‌وه ده‌سه‌لمی‌نێ که یه‌کێ له‌ خزمه‌تکارانی (عثمان العنزی) والی ریگای (خوراسان) ده‌کوژێ، پاشان هه‌نده‌ی پیناچی زه‌هر به‌بکوژه کورده‌که ده‌بات و به‌ناسانی لی‌ی ده‌دات تا ده‌مریت (۲۱۸). به‌وپیه (علان) سه‌رکرده‌یه‌کی کورد بووه.

نابی نه‌وه‌مان له‌یاد به‌چی، که لی‌ره‌دا (احمد محمد بن کשמرد) ش هه‌یه کاربه‌ده‌ستی خه‌لیفه (المکتفی ت ۲۸۵ک / ۲۹۵ک - ۸۹۸ / ۹۰۷ز) له‌گێرانه‌وه‌یه‌کی له‌ناو رووداو ده‌کاتی (۲۹۱ک / ۹۰۳ز) دا باسی ده‌کات، له‌گه‌ل هێرشی توندی (القرامطه) بۆ سه‌ر شاری (کوفه) دا، نه‌وه‌ی تیبینی ده‌کری خه‌لیفه (المکتفی) سوپاکه‌ی په‌وانه‌ی سه‌ر (حسین بن زکرییه) ده‌کات له‌سالی (۲۹۰ک / ۹۰۲ز) دا، به‌لام (زکرییه) ده‌توانی رابکات و بپرواته شاری (الدالیه) وه، به‌لام پیاوی به‌ناوی (ابن خبزه) که جینشینی (احمد بن محمد کשמرد) ده‌بی ده‌توانی ئاشکرایان بکات و ده‌ستگیران بکات، له‌ماوه‌یه‌کی زۆر دا بۆ (احمد بن محمد بن کשמرد) یان په‌وانه ده‌کات، (ابن کשמرد) و (ابو حمزه) راده‌ستی (المکتفی) (۲۲۰) ده‌که‌ن، که نه‌وکاته له (الرقه) (۲۲۱) دا دانیشه‌وه.

که‌واته لی‌ره‌دا نه‌وه ده‌رده‌که‌وی کورد چه‌نده ئازاو بوێر بووه، هه‌ر چه‌نده پۆلی گرنگ و نه‌دگاری هه‌بووه له‌بهره‌نگار بوونه‌وه‌ی بزوتنه‌وه‌ی نه‌یاران و پاراستنی ئاسایشی خه‌لافه‌تی عه‌بباسیدا، له‌گه‌ل خۆشه‌ویستی زۆریان بۆ ده‌وله‌تی ئیسلامی.

پمراوتزه كان:

- ١- مقدمة تاريخ الامم والملوك، ج ١، ك ٩
- ٢- عفت محمد الشرقاوي: ادب التاريخ عند العرب، دار العودة، بيروت، د. ت. ل. ٢٦٢
- ٣- عبدالعزيز الدوري: بحث في نشأة علم التاريخ عند العرب، بيروت، ١٩٦٠ز، ل. ٥٥
- ٤- طه باقر عبدالعزيز حميد: طرق البحث العلمي في التاريخ والاثار، بغداد، ١٩٨٠م، ص ٣٩
- ٥- محسن محمد حسين وعبدالرحمان حسن العزاوي، منهج البحث التاريخي، بغداد، ١٩٩٢م، ص ٨٦
- ٦- هه مان سهرچاوه، ل ٨٦
- ٧- تاريخ الامم والملوك.
- ٨- السيوطي، تاريخ الخلفاء، ل ٣٧٤-٣٧٩
- ٩- هه مان سهرچاوه، ل ٤١٧-٤٢١
- ١٠- (عضد الدولة): ابو الشجاع فنا جنسرو) خاوهني عيراقه، كوري (سلطان)ه، پايهي دهولته، ناوي (حسن بن بويه الديمي)يه، دواي مامي (عماد الدولة) (ت ٣٧٢ك، ٩٨٢ز) فارس ده خاته ژير ركتيفي خويهوه.
- (سبط ابن الجوزي، مرات الزمان، ص ٢٢١، (ابن تغري بردي، النجوم الزاهرة، ج ٤، ص ١٤٣) (ابن خلدون، العبر، ٣٢٠، ل ٤٣٢).
- ١١- تاريخ الامم والملوك، ج ١، ص ٢٦
- ١٢- محسن محمد حسين، عبدالرحمان حسين العزاوي، سهرچاوهي رابردوو، ل ٨٧
- ١٣- ابن النديم، الفهرست، ص ١١٣-١١٧
- ١٤- الذهبي، تذكرة الحفاظ، ج ١، ص ٣٤٣
- ١٥- تاريخ الامم والملوك، المقدمة، حج ١، ص ٢٤
- ١٦- عفت محمد الشرقاوي، سهرچاوه رابردوو، ل ٢٦٣
- ١٧- هه مان سهرچاوهي رابردوو، ل ٢٦٣
- ١٨- تاريخ الامم والملوك، المقدمة، ج ١، ل ٢٥-١٩، هه مان سهرچاوه، ج ١، ل ٨٠٧
- ٢٠- طه باقر عبدالعزيز حميد، سهرچاوهي رابردوو، ل ٣٥

کورد له کتیبی (اليعقوبي) و (الطبري) دا

- ۲۱- مارجليوت، دراسات عن المؤرخين العرب، ل. ۱۲۵
- ۲۲- طه باقر وعبدالعزيز حميد، ههمان سهرچاوهي رابردوو، ل. ۳۵
- ۲۳- تهفسیری (الطبري) باشتري تهفسيره بژ فهرمووده کان، زۆر زانای گهوره گهواهی نهو راسيتيه دهدهن، (الطبري) زۆر گرنگی به هينانهوهی بژچوونی سه حابهو تهفسیری تاييعة کان ده دات، له گهڼ ههلبژاردنی له پيشتر دانان (الترجيح) دا و گرنگيدان به (الأعراب) به لām زۆرجار گوئى به (سهنه) هکان نادات، زۆرجار باس له ناراسيتيه که ده کات، پروانه (عبدالمنعم النمر، الطبري، مجلة العربي الكويت، ۱۹۶۹م، ل. ۲۹۱)، (احمد الشرياصي، قصة التفسير، بيروت، ۱۹۷۸م، ل. ۵۴-۵۷) (د. خليل ابراهيم السامرائي، دراسات في تأريخ الفكر العربي، مديرية دار الكتب للطباعة والنشر، جامعة الموصل، د. ت. ص. ۱۱۸)
- ۲۴- عفت محمد الشرقاوي، سهرچاوهی رابردوو ل. ۲۶۹
- ۲۵- (الانبياء، ۶۸).
- ۲۶- الطبري، سهرچاوهی رابردوو ج ۲، ل. ۳۹۰
- ۲۸- سهرچاوهی رابردوو، ج ۲، ل. ۱۷۶-۱۷۸
- ۲۹- ههمان سهرچاوه، ج ۲، ل. ۱۷۸-۱۸۰-۱۸۱
- ۳۰- (بهرسير): به شيكه له ناوچه کانی به غداد و نزیک (المدائن) پتيده وترى (بهرسير الرومقان ياقوت الحموي، معجم البلدان، مج ۱-۲، ص. ۲۰۵)
- ۳۱- (حلوان): کوتابی نهو سنووره به به دواي چياکانی به غداد دادی، (عمران بن الحاف بن قضاة) دروستی ده کهن، به وناوه ناوی ده بات.
- (ياقوت، ههمان سهرچاوه، مج ۳، ل. ۱۷۳، پروانه ابو الفداء: تقويم البلدان، ل. ۳۵۶)
- ۳۲- (النهران): کوره به کی فراوانه، له نيتوان (بغداد) و (الواسط) دا، به شی خۆره لاتی، سنووری سه رووی به به غداد هوه ده به ستریتته وه، جهنگی میری پرواداران عهلی کورپی نه بو تالیب (سه لامی خوی لی بیت) له گهڼ خهواريمه کانداهوئ ده بیت.
- (ياقوت، سهرچاوهی رابردوو، مج ۸، ل. ۴۱۸)
- ۳۳- (جه له ولا): ناوه دانيه که له پرتگای خوراسان، نيتوان نهو و (خانه قين)^(۷) فهرسه خه، واته: ^(۴۲) کم، لهو شوته نه دا جهنگی فارسه کان و موسلمانان له (۱۶ك، ۶۳۷ز) دا قهوما، موسلمانان رهواي کردن، بزيه ناوترا (جلولا).

- ياقوت، سرچاوهی رابردوو، مج ۳، ص ۷۱، (البلاذري، فتوح، البلدان، ق ۳، ص ۳۶۸).
- ۳۴-الطبري، تاريخ الامم والملوك، ج ۴، ل ۱۳-۲۴
- ۳۵-وتراهو پتغه مېهر (صلى الله عليه وسلم) نهو پياوه دهنيرى بؤ كوشتنى (الاسود العنسي) (ابن عبدالبر، ابو عمر يوسف بن عبدالله، الاستيعاب، تحقيق: محمد علي البجادي، القاهرة، د.ت، ج ۱، ل ۱۳۹)، (الطبري، تاريخ الامم والملوك، ج ۴، ل ۲۷-۳۴.
- ۳۶-خليفة بن خياط، تاريخ خليفة بن خياط، ل ۱۶۹.
- ۳۷-الطبري، سرچاوهی رابردوو، ج ۴، ل ۳۴.
- (ابن الاثير، الكامل في التاريخ، ج ۲، ل ۳۶۳)
- ۳۸-محمد بن امين زكي بك، خلاصة تاريخ الكرد وكردستان، ص ۱۲۳
- ۳۹-الطبري، سرچاوهی رابردوو، ج ۴، ل ۳۴-۳۵.
- ۴۰-(ماسبذان) شاريكى جوانه، له بيابان له نيوان چياى دارستانيدا، كوتري زوره، له ويته بؤ (الرد) چند فهرسه ختيكه گوري (المهدي العباسي) (ت ۱۶۹-۸۷۵ز) له ويته، ياقوت، سرچاوهی رابردوو، مج ۷-۸، ل ۱۹۶
- ۴۱-(المداشن): شاروچكه يه كي ناوداره، نيوان نهو و به غداد ^(۱) فهرسه خه (۳۶ كم) به (طيسفون) و (سلمان باك) ناسراوه، له نزيك (الايوان) گوري (سلمانى فارسى) (خوا لى رازى بيت) له ويته، مهزارگاي تا نيمرو له ويته، ياقوت، سرچاوهی رابردوو، مج ۷، ل ۲۲۲، ابو الفداء، تقويم، ل ۳۵۳.
- ۴۲-(سيروان): شويى كورهى (ماسبذان)ه، ده كه ويته نيوان كوت و (فم النيل) له عيراقدا، (ياقوت، سرچاوهی رابردوو، مج ۵، ل ۱۰۳. (اليعقوبى، البلدان، ص ۳۸-۳۹) ابن خرداذه، المسالك والممالك، ص ۳۲.
- (كوفه) پتيگايه كي ناسراوه له خاكي بابلدا له عيراقه، به هريمى سييهم ناسراوه، له پوژي عومهرى كوپي خه تابدا (ره زاي خوي ليبيت) به سره بوته شار دواى دوو سال (۱۹ك، ۶۴۰ز)، يان (۱۸هـ، ۶۳۹م) (ياقوت) سرچاوهی رابردوو، مج ۷، ص ۱۶۰، (البلاذري، فتوح، ق ۴، ص ۳۸۷.
- ۴۳-(الطبري) سرچاوهی پيشوو، مج ۴، ل ۵۳.

کورد له کتیبی (اليعقوبی) و (الطبري) دا

٤٤- عياض بن غنم بن زهير بن ابي شداد بن ربيعة بن هلال : له پيش خوهديه موسلمان ده بئ
له خه لافه تي عومهری خه تبا د ده بته والی، له (٢٠ك، ٦٤٠ز) له شام ده مریت. (ابن
الاثير، اسد الغابه، ج ١، ل ٨٨٥).

٤٥- الطبري، سهرچاوهی رابردوو، ج ٤، ل ٥٣

٤٦- اليعقوبي: تاريخ اليعقوبي، ج ٢، ل ١٥٠، ابن الاثير، سهرچاوهی رابردوو، ج ٢، ل ٥٣٣

٤٧- تاريخ الامم والملوك، ج ٤، ل ٥١

٤٨- (نصيبين): شاريكي ناوه دانه له جهزيره دا، له سهر ريگاي کاروانه كانه له نهينه واوه بهره و
شام، نيوان نهوئ و شنگال (سنجار) ^(٩) فهرسه خه، يان نزيكه ي ^(٥٤) كم.

ياقوت الحموي، سهرچاوهی رابردوو، مج ٨، ل ٣٩٠

٤٩- (الرها): شاريكه له جهزيره له نيوان شام و نهينه واوا دايه، ^(٣٦) كم نيوانيه واته (٣٦ كم)

ياقوت، سهرچاوهی رابردوو، ج ٤، ل ٤٥٠

٥- الطبري، سهرچاوهی رابردوو، ج ٤، ل ٥٥٠-٥٦

٥١- دارا: شاريكه له (لحف جبل) نيوان (نصيبين) و (ماردين) ه، به شيكه له ولاتي جهزيره،

(ياقوت، سهرچاوهی رابردوو، مج ٣-٤، ل ٢٧٣، ابو الفداء، تقويم، ل ٣٨٠

٥٢- (حمص): شاريكي سهره تايه، بنكه يه كي شامه، باخچه و دارستاني هيه، له پرووياري

(العاصي) ناو ده دريت، (ابو الفداء، تقويم، ص ٣٦١).

٥٣- الطبري، سهرچاوهی رابردوو، ج ٥، ل ٥٤

٥٤- هه مان سهرچاوه، ج ٤، ل ٥٤ ول ٥٥

٥٥- مهرجان قذف. ابن فقيه الهمداني يه كتيكه له ولاتاني (البهلويين) ي داناوه، كه برتيه له

(همدان، ماسبذان، مهرجان قذف) مختصر (تتاب) البلدان، ص ١٣٩، (د: حكيم احمد

خوشناو، الوكرد و يلادهم عند البلدانيين والرحاله المسلمين، ٢٣٢-٦٢٦هـ، ٨٤٦-

١٢٢٩م) دار الزمان، دمشق، ٢٠٠٩م، سهيري (البلاذري) سهرچاوهی رابردوو بكه،

(ق ٤، ص ٤٣٠).

٥٦- الطبري/ سهرچاوهی رابردوو، ل ٧٢

٥٧- هه مان سهرچاوه، ج ٤، ص ٧٦

٥٨- هه مان سهرچاوه، ج ٤، ص ٧٦

۵۹- (رامهرمز): (کوریکي) نه هواز له خوراسان، هديه پيښوايه سملانی فارسی (رهزای خوی لی بیت) خه لکی نه ویتیه، له نیتوان بازاري نه هواز و نه ویتدا^(۱۹) فرسه خ هديه (۱۱۴) کم، سهیری ابو الفداء، سرچاوهی رابردوو، ل ۳۱۹، بکه.

۶۰- یه زگورد کورې هوښیار، دوو پادشای فارسه، (ابن خلکان، وفيات الاعیان، ج ۱، ص ۴۰۵، بؤ زیاتر پروانه (الطبري، سرچاوهی رابردوو، ج ۴، ص ۸۳) البلاذري، ق ۴، ص ۴۴۰، سرچاوهی رابردوو.

۶۱- هه مان سرچاوه، ج ۴، ل ۸۴-۸۶.

۶۲- تستر (تشت): گه وره ترین شاره له خوراسان (نه هواز) ه (شوشتر) به عه ره بی کراوه. شاعیر ده لئ: (ريح الصباء اذا مررت بتستر والطيب خصيها بالف سلام).

یاقوت (سرچاوهی رابردوو، ج ۲، ل ۴۴۱).

۶۳- نه هاوهند: شاریکی مه زنه له لایهن (همدان) نیتوانیان^(۱۴) فرسه خه^(۸۴) کم، کۆنترین شاره له (الجبیل) و تراوه (نوح) (عليه السلام) دروستی کردوه، یاقوت، سرچاوهی رابردوو، ج ۸، ل ۴۰۹، (ابو الفداء، سرچاوهی رابردوو، ل ۴۱۶، (البلاذري) سرچاوهی رابردوو، ق ۴، ل ۴۲۴.

۶۴- الطبري، سرچاوهی رابردوو، ج ۴، ص ۱۲۲.

۶۵- (قرماسین- کرمانشته) نیتستا (باخته ران) ه، یاقوت پیتی وایه له (کرمان شاهان) ی عه ره بییه وه هاتووه، ولایتیکی ناسراوه،^(۳۰) فرسه خ (۱۸۰) کم له (همدان) دووره، نزیک (الدینور) ه، (معجم البلدان، ج ۷، ص ۳۶) سهیری (البلاذري، سرچاوهی رابردوو، ق ۴، ص ۴۲۳).

۶۶- الطبري، سرچاوهی رابردوو، ج ۴، ص ۱۲۲.

۶۷- هه مان سرچاوه، ج ۴، ل ۱۲۷.

۶۸- هه مان سرچاوه، ج ۴، ل ۱۳۲.

۶۹- (فتح الفتوح): (ابن الكلبي) ده لئ: (نعمان بن مقرن) چووه (اسبیذهار) و (اشعث بن قیس) له لای راستییه وه بوو، (مغیره بن شعبه) له لای چه پییه بوو، له گه ل سوپای فارس که ورته جه ننگه وه، (النعمان) کوژرا، پاشان موسلمانان سه رکه و تن له شه ره که دا، له سالتی (۱۹ ک) دا یان گو تراوه له سالتی (۲۰ ک) دا له سه رده می خه لیفه عومهری کورې خه تبابدا

کورد له کتیبی (اليعقوبی) و (الطبري) دا

- (ره زای خوی لى بیت) ناوړاوه (فتح الفتوح) واته: سدرکه و تنی سدرکه و تنه کان، پروانه (البلاذري، فتوح البلدان، ق ٤، ل ٤٢٨) (ابن الاثير، الكامل / مج ٣، ل ٧).
- ٧٠- الطبري، المصدر السابق، ج ٤، ل ١٦٤.
- ٧١- هه مان سدرچاوه، ج ٤، ل ١٤٦.
- ٧٢- الدينور: شاريكه له (الجبل) نزيكى (قرصين) ه له نيوان (الدينور) و (همدان) دا و بيست و قسور فهرسه خ (١٢٠ كم) دوور ده بيت، ياقوت: سدرچاوه ي رابردوو، مج ٤، ل ١٤٩.
- ٧٣- الطبري، سدرچاوه ي رابردوو، ج ٤، ل ١٤٩.
- ٧٤- هه مان سدرچاوه، ج ٤، ل ١٤٨.
- ٧٥- (الري) / شاريكى ناودارى گوره يه، به شيكه له شاراني (الجبل) نيوان نه و (نيسابور) سده و شهست فهرسه خه، نزيكه ي (٦٩٠) كم، ياقوت، سدرچاوه ي رابردوو، مج ٤، ل ٣٠٤، ٤٥٧، پروانه (الطبري، سدرچاوه ي رابردوو، ج ٤، ل ١٤٧-١٤٩).
- ٧٦- هه مان سدرچاوه، ج ٤، ل ١٤٩، ابن الاثير، سدرچاوه ي رابردوو، مجلد ٢، ل ٨٠.
- ٧٧- الطبري، ج ٥، ل ١٤٠.
- ٧٨- البلاذري: سدرچاوه ي رابردوو، ق ٤، ل ٣٠٢.
- ٧٩- خليفة بن خياط، سدرچاوه ي رابردوو، ل ١٥٧.
- ٨٠- هه مان سدرچاوه، ل ٣٠٢.
- ٨١- (مختصر في اخبار البشر، مصر، دت، ج ١، ل ١٦٤).
- ٨٢- مروج الذهب ومعادن الجوهر، ط ٤، بيروت، ١٩٧٣، ج ٢، ل ٢٠١.
- ٨٣- الطبري، سدرچاوه ي رابردوو، ج ٧، ل ٧٤٠.
- ٨٤- هه مان سدرچاوه، ج ٧، ل ٣٥٠.
- ٨٥- مهنده لى (البندنجين): شاريكى ناوداره له لاي نه هره وان، له لاي (الجبل) و به ناوچه يه كى (مهرجانقذف) داده نړئ، له شاري (الجبل) ياقوت، سدرچاوه ي رابردوو، مج ٥-٦، ص ١٠٤.
- ٨٦- (اقليم الجبال) بريتيه له (ماسبذان) و (مهرجانقذف) و (ماه الكوفه-الدينور) و (ماه البصره-نهادند) و (همدان) و (قم) (ابن رسته: الاعلاق النفسيه، ص ١٥، ابن خرداذفة، المسالك والممالك، ص ١٥، د. حكيم احمد خوشناو، سدرچاوه ي رابردوو، ل ١٠٢).

کورد له کتیبی (اليعقوبي) و (الطبري) دا

۸۷- شاره زوور (کوره يه کی فراوانه له (الجبيل) دا له میان هه ولیرو هه مه داندا، خه لکی شهو ده قهرانه هه مسوی کورد زمانن. (ياقوت، سهرچاوه ی رابردوو، مج ۵-۶، ل ۱۶۵، پروانه (ابو الفداء، تقویم، ل ۴۱۲).

۸۸- الطبري، سهرچاوه ی رابردوو، ج ۵، ل ۱۵۵-۱۶۶. (ابن الاثير، سهرچاوه ی رابردوو، مج ۳، ل ۴۱۰).

۸۹- الطبري، سهرچاوه ی رابردوو، ج ۷، ل ۳۱۰.

۹۰- خليفة بن خياط، سهرچاوه ی رابردوو، ل ۱۵۷، بۆ دوا ی خۆی.

۹۱- (ابن الاثير) سهرچاوه ی رابردوو، مج ۳، ل ۴۱۰، بۆ دوا ی خۆی.

۹۲- الطبري، سهرچاوه ی رابردوو، ج ۶، ل ۳۲۲.

۹۳- الشوری، ل ۳۸.

۹۴- (الاصفهان) شارێکی فارسه له گه وره شاره کانه له لای (الجبيل) و له چوار ئیقلیمه کانه. (ياقوت، سهرچاوه ی رابردوو، مج ۱-۲، ل ۱۶۷-۱۶۸).

۹۵- (قوم) شارێکه شوره ی هه یه و قائمه، ناوه که ی له بیره کانه وه یه، باخچه و باغات ی هه یه، خه لکه که ی شیعه مه زه به، له (الری) بۆ (قم) بیت و یه که فرسه خه (نزیکه ی ۱۲۶ کم) نیتوانیانه، (ابو الفداء، سهرچاوه ی رابردوو، ل ۴۲۱).

۹۶- الطبري، سهرچاوه ی رابردوو، ج ۶، ل ۲۹۱.

۹۷- هه مان سهرچاوه، ج ۶، ل ۲۹۶.

۹۸- هه مان سهرچاوه، ل ۲۹۶، بۆ دوا وه.

۹۹- هه مان سهرچاوه / ج ۷، ل ۳۱۷.

۱۰۰- هه مان سهرچاوه ج ۷، ل ۳۵۴.

۱۰۱- هه مان سهرچاوه، ج ۷، ل ۳۶۴.

۱۰۲- سجستان، ناوچه یێکی گه وره یه ویلایه یێکی فراوانه، ناوی شاره که ی (زرنج) (نیتوانی نه وی و (هراة) ده رۆژه ^(۸۰) فرسه خه یان (۴۸۰) کم، یاقوت الحمودی، سهرچاوه ی رابردوو، مج ۵، ل ۲۳.

۱۰۳- الطبري، سهرچاوه ی رابردوو، ج ۷، ل ۳۴۹.

۱۰۴- هه مان سهرچاوه، ج ۷، ل ۳۴۹.

کورد له کتیبی (اليعقوبي) و (الطبري)دا

- ۱۰۵- (المسعودی، التنبيه والاشراف، تصحيح اسماعيل الصاوي، القاهرة، د.ت، ص. ۲۸۲)
- ۱۰۷- الطبري، سرچاوهی رابردوو، ج ۶، ل. ۳۴
- ۱۰۸- ههمان سرچاوه.
- ۱۰۹- ههمان سرچاوه، ج ۶، ل ۱۶- ۱۹.
- ۱۱۰- ههمان سرچاوه / ج ۶، ل. ۱۲۸
- ۱۱۱- ههمان سرچاوه، ل.
- ۱۱۲- (واسط - کوت) دوو به شه به سهر لیواری دیجله دا، له نیوانیاندا پردی ههیه له که شتی، به (واسط) ناسراوه، چونکه تاده گاته (البصره) نیوانیان^(۵۰) فهرسه خه (۳۰۰کم) بۆ (کوفه) ۹^(۵۰) فهرسه خه (۳۰۰کم) بۆ (البغداد) و (الاحواز) ههمان نیوانیان ههیه، (الحجاج بن يوسف الثقفي) بنیاتی ناوه ۸۳۰ کک ۷۰۲ (ز) ابو الفداء، تقویم، ب. ۳۰۶
- ۱۱۳- الطبري، سرچاوهی رابردوو، ج ۶، ل ۵۶۵- ۵۸۸.
- ۱۱۴- ههمان سرچاوه، ج ۶، ل ۵۹۴- ۵۹۵.
- ۱۱۵- (یه عقوبی): (تأریخ اليعقوبی) ج ۲، ل ۲۲۷- ۲۲۸. سهیری (ابن الاثير، الكامل، حوادث سنة ۱۲۲هـ- ۷۳۹م) بکه ج ۴، ل ۴۵۶۲. (ثابت بن داوي) تأریخ الدولة العربية، مطبعة الارشاد، بغداد، ۱۹۷۶م، ل ۲۱۲- ۲۱۳.
- ۱۱۶- الطبري، سرچاوهی رابردوو، ج ۷، ل. ۳۰۲
- ۱۱۷- د. عبدالعزيز الدوري، العصر العباسی الاول، بغداد، د.ت، ص ۵- ۶.
- ۱۱۸- دمشق: شاریکه وه کو شام به ناوبانگه، به هه شتیکی زه ویسه، له نیقلیمی سییه مدایه، یاقوت، سرچاوهی پیشوو، مج ۳- ۴، ل. ۳۰۷
- ۱۱۹- (طبرستان) چند شاریکی فراوانه و زوره نهم ناوه ده گرنه وه، شاره ناسراوه کانی (دهستان و جرجستان و استراباذ و آمل) ه (طبرستان) له شاریکی ناسراودایه له (مازندهران) سهیری (ابو الفداء، التقویم، ل ۴۳۸ بکه.
- ۱۲۰- نیشتمان بشیر محمد، الاحوال السیاسیه والاجتماعیه، رساله ماجستير، کلیه اداب، جامعه صلاح الدین، ارپیل، ۱۹۹۴م، ل ۳۳- ۳۴.
- ۱۲۱- اليعقوبی، سرچاوهی رابردوو، ج ۲، ل ۴۳۲، الطبري، سرچاوهی رابردوو، ج ۷، ل. ۴۰۵
- ۱۲۲- الطبري، سرچاوهی رابردوو، ج ۷، ل. ۴۰۵

- ۱۲۳- خلیفه بن خیاط، سەرچاوهی رابردوو، ل ۳۹۶-۳۹۷، الطبري، سەرچاوهی رابردوو، ج ۷، ۴۰۷، ابن الاثير، سەرچاوهی رابردوو، ج ۴، ل ۳۱۶
- ۱۲۴- خانه قین: شاریکی عیراقی هه نوکه یه، سهره پارێزگای دیاله یه، له ناوچه یه کی پێنگای هه مه داندایه، نێوان به غداد و قه سری شیرین (۶ فهرسه خ = ۳۶ کم) ه. یاقوت، سەرچاوهی رابردوو، مج ۳-۴، ل ۲۱۱
- ۱۲۵- الطبري، سەرچاوهی رابردوو، ج ۷، ل ۴۱۰
- ۱۲۶- الازردی، تأریخ الموصل، تحقیق: علي حبيبة، القاهرة، ۱۹۹۷م، ص ۱۰۷، ابن الاثير، سەرچاوهی رابردوو، ج ۴، ل ۳۱۹
- ۱۲۷- الطبري، سەرچاوهی رابردوو، ج ۷، ل ۴۰۹
- ۱۲۸- المختصر منی اخبار البشر، مصر، د ت، ج ۱، ل ۲۱۰
- ۱۲۹- تأریخ الموصل، ل ۱۲۸
- ۱۳۰- البلاذري، انساب الاشراف، القدس، ۱۹۳۱، مكتبة المثنى ببغداد، ج ۵، ل ۱۸۶
- ۱۳۱- الطبري، سەرچاوهی رابردوو، ج ۷، ل ۹۰-۱۷۹
- ۱۳۲- هه مان سەرچاوه، ج ۷، ص ۴۳۷-۴۹۰
- ۱۳۳- الازدی: سەرچاوهی رابردوو، ل ۱۹۴-۱۹۶
- ۱۳۴- الطبري، سەرچاوهی پێشوو، ج ۷، ل ۸
- ۱۳۵- الازدی، سەرچاوهی پێشوو، ل ۱۹۵
- ۱۳۶- (تفلیس): ناوچه یه که له (گرجستان) نه و شوینه سی شوره ی هه یه و سی ده رازه ی هه یه، خاکێکی زۆر به پشته و میوه و، گهرماوی زۆره، ناوه که ی بی گهرم کردن گهرمه، (ابو الفداء، سەرچاوهی پێشو، ل ۴۰۲-۴۰۳).
- ۱۳۷- الطبري، المصدر السابق ج ۷، ل ۸
- ۱۳۸- ثم سهرکرده یه واته (محمد بن الحسن بن جلیویه الکردی) نه وه ی (جلیویه الکردی) یه، که (اليعقوبی) له رووداوی (۱۹۶ک) دا ناماژه ی بۆ کرد، له کاتی کێشه ی نێوان (الامين) و (المأمون) دا، له کاتیدا مه والی (محمد بن یزید المهلبی) ده بی، که یارمه تی خلیفه (الامين) ده دات بۆ سهر (نه هواز) هه رچی (الطبري) یه باسی (جلیویه) ناکات که چی نه و

کورد له کتیبی (اليعقوبي) و (الطبري)دا

شهری نیوان (الظاهر بن الحسين)ی سهرکردهی خلیفه (المأمون) و (محمد بن یزید المخلبی) باس کردووه

۱۳۹- (عکیرا): شاروچکهیه که له دهقهری (دجیل) له نزیك (صریفین) و (اوانا) نیوان شه و

بهغداد^(۱) فهرسه خ (۶۰کم) یاقوت، سهرچاوهی پیشو، مج ۵-۶، ل. ۳۴۲

۱۴۰- (المعتز): (ابو عبدالله محمد بن المتوکل) ه (۲۵۲ک-۲۵۲ک / ۸۶۶-۸۶۸ز) له گهل

تورکهکان به داوا دی، چونکه ناتوانی نازوقهی سهریازهکانی بین بکات، تا له مائی

خزیدا گه مارووی دهدهن، (صالح بن وصیف) به پایهکانی و لییان داو کراسهکسان دراندو

له ماله کهدا له بهر خوریان وهستاند، له بهر خور قاجهکی بهرز ده کردهوه قاجهکهی تری

داده دنا، بهزلله لییان ده داو شهویش به دهستی دهیگپانهوه، بردیانه ژووره کهی و (ابن

ابی الشوارب) یان ناماده کرد له گهل گروپیکدا و کران به شاهید بو له سهرکار لابر دنی،

(المعتز) و دایکی و منداله کان و خوشکی نه مانیان هه بوو، به لام تورکهکان زیندانیان

کردو له ژیر نه شکه نجهدا کوشتیان، پروانه الطبري، سهرچاوهی پیشو، ج ۹، ل. ۲۸۸. ابن

الاثير، الکامل، مج ۸، ل. ۴۰۴-۴۰۵

۱۴۱- الطبري، سهرچاوهی پیشو، ج ۶، ل. ۲۸۸

۱۴۲- (الصفاریون): (میژوونوسان) نهژادی نهوانیان به درژی روون نه کردهوتوه، دیسان شه و

گپرانوه که مانیه دهستان کهوتون زور وردو روون نین، چونکه زوری به بنه ماکانی کون

لهباری نهوان باسکراوه، لهو قوناغه دا، که نهژادی نهوانی تیدا ده کهوتوه،

په نهانیان پیوه دیاره، (یعقوب بن الیث بن حاتم) یان (معدل بن ماهان بن کیخسر

بن ارزشیرین قباد... ابن انوشیروان) به دامه زریتهری میرنشینی (الصفاریه) ۲۵۹-

۲۹۸ک / ۸۷۲-۹۱۰ز) داده ندریت.

پروانه: (تاریخ سیستان، ل. ۱۰۱-۲۰۸-۲۰۹).

(زامباور) سهره ی نهژادی (الصفارین) ی له (معجم الانساب) دا (ل. ۳۰۲-۳۰۳) دا باس

کردووه.

(بارتولد، تاریخ الدولة الصفاریه، ت ۲: منذر البکر، مجلة كلية الآداب، العدد الثاني / ل. ۲۴۶).

۱۴۳- کرمان: ناوچهیه کی گهرهیه له نیوان فارس و سجستان و مکراندا، کرمان سنووریکی

هیه که به سنووری خوراسانی ده به ستیتهوه، پایته خته کهی (سیرجان) ه (ابو الفداء،

تقوم، ل. ۳۳۴).

کورد له کتیبی (اليعقوبي) و (الطبري) دا

- ۱۴۴- الطبري، سرچاوهی پيشوو، ج ۹، ل. ۴۷۴
- ۱۴۵- ههمان سرچاوه، ج ۹، ل. ۳۸۲
- ۱۴۶- (زموم فارس): (زه صوم) يه كه يه كی ئيداری نیمچه سهر به خويه، پيشه كه ی ئيداری و نابووری و سهر بازي و نه منييه، ثم زه صوممه كورد ييه وه كو له كتيبي (البلدانيين) دا باس كراوه چند سده يه كی ته منيان به سهر بردووه، نه وهش چالاکی و سهر كه وتنيان دهرده خسات له راپه راندي تهركه كانيان كه په يوه ندي به خاوه نه كانيان و سهر و كه كورده كانوه بووه، كه بيگومان به خاوه توانا وه سف كراون و چند ناوچه يه كيان له دهرده وي باز نهی ولايتيان به پتوه بردووه. به لگه نه ويسته ثم زه صوممانه سهر بازي كورد هندی كار به ده سستی تری گه لانی تريش له ناوياندا نيسته جي بووه.
- به لام ژماره زه صوممی كورد له ده قهری فارسدا قسمی جؤز او جؤزی له سهر كراوه، (ابن خراذبه) به ^(۴) دانمی داناون.
- (المسالك والممالك، ل ۵۱) به لام (الاصفخري) و (ابن حوقل) و (المقدسي) باسی ^(۵) دانميان كردووه. بپروانه: (المسالك والممالك، ل ۷۱-۷۲).
- (صورة الارضي، ل ۲۳۶) (احسن التقاسيم، ل ۳۳۹-۳۴۰) ثم زه صومانه بریتين له: (زم جيلويه) و (شهریار) و (الديوان) و (اللو الجان) و (كاريان).
- بؤ زانين پتر پروانه (د. حكيم احمد: الكرد و بلادهم عند البلدانيين والرحاله المسلمين، ل ۱۱۶-۱۲۳).
- ۱۴۷- الطبري، سرچاوهی پيشوو، ج ۹، ل. ۴۹۰
- ۱۴۸- ههمان سرچاوه، ج ۶، ل. ۴۱۵
- ۱۴۹- ابن الاثير، سرچاوهی پيشوو، ج ۶، ل. ۲۲۴
- ۱۵۰- الطبري، سرچاوهی پيشوو، ج ۹، ل. ۵۵۳
- ۱۵۱- ابن الاثير، سرچاوهی پيشوو، كج ۶، ل. ۲۵
- ۱۵۲- الطبري، سرچاوهی پيشوو، ج ۷، ل. ۵۱
- ۱۵۳- نيسابور: (نيسابور) شاريكي ناوداره له خوراسان له (ارش سهله) له نيسابوره وه بؤ توس سى قؤناغه، له بهرته وه ناو نراوه (نيسابور)، چونكه شاپور بنياتى ناوه، (ابو الفداء، تقويم، ل ۴۵۰-۴۵۱).

کورد له کتیبی (اليعقوبي) و (الطبري) دا

- ۱۵۴- الطبري، سەرچاوێ پێشوو، ج ۶، ل ۵۵۳، ابن الاثير، سەرچاوێ پێشو، مج ۶، ل ۲۱.
- ۱۵۵- الطبري، سەرچاوێ پێشو، ج ۱۰، ل ۸۹-۹۱.
- ۱۵۶- شرح نهج البلاغه، بيروت، د.ت، ج ۳، ل ۴۹.
- ۱۵۷- (الحزر): تورکه کان له دواي شاري (باب الابواب) نيشته جي بوون، ناوچه که به ناوي شهوان ناسراوه، نيشتا ده که وێته باشووري رووسيا، (ياقوت، البلدان، ج ۷، ل ۳۶۸)، بۆ زانستی پتر پروانه (شمس الدين سامي) قاموس الاعلام، به تورکی، مطبعة سي باب العالي، اسطنبول، ۱۳۱۴هـ، مج ۳، ل ۲۰۳۹.
- ۱۵۸- (الدیاله): دیاله له نازهریجان نيشته جي بوون، له ماوهی بوهه یه یه کان (۳۳۴- ۴۲۰هـ / ۹۴۵-۱۰۲۹ز) دا بلاویونهوه، نه خوازه لادواي ده که وتنی (سافرین دیلم) یه له ناویدا له سالتی (۲۳۰هـ / ۹۴۱ز)، دیاره که (دیاله) دواي هاتنی سه لجوقیه کان بۆ نازهریجان له سه ره تاي سه ده ی (۵ی کۆچی و ۱۱ز) دا پۆلیان لاواز بوو، ده سه لاتیان به سه ره ده وێته عه بباسیدا (۴۴۷هـ / ۱۰۵۵ز) لاواز بوو، دواي شهوه ی سالتی (۱۱۳) ده ستیان به سه ره حوکما گرت.
- سهیری (ابتهال مال الله، اذریجان، ل ۶۰) بکه، (مینورسکی، دائرة المعارف الاسلامیه، ماده اذریجان، ج ۱، ل ۲۲۹-۳۳، د. احمد عبدالعزیز محمود) الامارة الهذلیة الكردية في اذریجان و اربیل و الجزیرة الفراتية (۲۹۳-۶۵۶هـ / ۹۰۵-۱۲۵۸ز) ل ۴۳.
- ۱۵۹- مه غاریبه (به ره ره یه کان) زانیاریان له باره وه ده گمه نه، ته نیا که می هه وال له باره یان گو تراوه، که له هه ندی لهو سەرچاوانه وه هه لێنجران ناماژه به وه ده که ن شهوانه مه ترسییان بۆ سه ره ناسایشی ده وێته عه بباسی دروست نه کردوه، پتووستی سه ربازی و ناسایشی شهوه ی خواستوه له جۆره ها لایه نی ژياندا پشتیان پێ به ستریت، پروانه (ابن جبر، رحلة ابن جبر، ل ۲۸۰) (المقریزي، الخطط، ج ۲، ل ۱۸۹).
- ۱۶۰- زنجه کان (قوله کان: دروست بوونی سه ره تیان له شه فریقیا وه، شهوانه ی شهوانیان تووشی شه پ کرد که سانی بوون ته ماعییان کرده سامانه وه، به سه ره په یوه ندیه په رۆژه کاندایاخی بوون، که ده یاغنه تۆپی کۆیله یه وه که مرۆڤایه تییه، شه وشه یه ی به قودس و په رۆزیی پرته لی ده دات، بابای باشیش شه نجامی ده دات به قیاس له گه ل شه که سه دا هه ست به شکۆی واتا و سه ره ستی جوانی ده کات، سه رباری شه برایه تییه ی به شه داره له نیتوان خه لکی بی تاوان له پرووی نه ژادو پشه دا، خه لکی له نه ژاددا برای

دواى شهوى له خاك پهيدا دهبن، با ميللت و گهټيان جيايى، له پړوى زمان و پهگ و
رهنگ و نيشتمان و زېددا، ههموو شهوانه شم فخرمايشتهى خواى گهورهيان دهگريتهوه:
﴿مِنْهَا خَلَقْنَكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ (طه: ۵۵) ههندي كس

لهمرؤشهكان ستهمى گهورهى دهرحق بهبراي مرؤفى خوى كردووه، بهپاساوى
جياجيا بهكؤيلهى كردوون، وهكو ديلي و قؤناغى جهنگى فارسهكان و شهرو ههراو
بازرگاني، دوايى بهمهبهستى بينگارى پي كړدن لهكهرتي كشتوكاټيدا.

بهكؤيلهكړدن برا لهدؤى براى خوى شهغامي داوه وهكو ئاكاميټك بؤ دهست رؤيشتنى
بههپزهكانى بهسهر لاوازهكان داو دهركردنيان لهزېدى خوياندا وهكو هههشه و سؤمال و
زنجباني شهفريقي، بؤيه زنجهكان بهم بزووتنهويه نهاوداره ههلدهستن (۲۵۵-۲۷۰ك/
۸۸۳-۸۶۴ز) وهكو كاردانهوهيكي سروشتى، كهبههؤى بهكؤيلهكړدن و قؤرغ كړدن
..... دئ لهبهسره باشوورى عيراقدا، (على بن محمد) پيشپړهويان دهكات.

بروانه (احمد شفيق، الرق في الاسلام، ۱۳۰۹هـ، ل ۶۹) (فيصل السامر، الزنج، بغداد، ۱۹۷۰م،
ل ۲۲) (مالك سلمانى، ثورة الزنج، مجلة النهج مركز الابحاث والدراسات الاشتراكية في
العالم العربي، العدد ۱۶) لهشوياتى (۲۰۰۵ز، ل ۲۴۹).

(د.احمد عبدالعزيز محمود، علاقه الكرد بحركة الزنج في العصر العباسي، ۲۵۵-۲۷۰ك/ ۸۶۴-
۸۸۳ز) مجله (زانكؤ، جامعه صلاح الدين، اربيل، ۲۰۰۷، ژماره ۳۰، ل ۷۷).
۱۶۱- الطبري، سهرچاوهى پيشو، ج ۵، ل ۷۴، (ابن الاثير، سهرچاوهى پيشو، مج ۳، ل ۱۶۹.
بؤ زانيارى پتر پروانه (المسعودي، مروج الذهب، ج ۲، ل ۲۹۵). (ابن عبد ربه، العقد الفريد،
ج ۵، ل ۸۰). (ثابت بن اسماعيل الراوي، تاريخ الدولة العربية، ل ۱۱۵-۱۱۸).

۱۶۲- الطبري، سهرچاوهى رابردوو، ج ۵، ل ۳۵۰

۱۶۳- ههمان سهرچاوه/ ج ۸، ل ۲۵۹

۱۶۴- ههمان سهرچاوه، ج ۸، ل ۲۶۱

۱۶۵- الطبري، بهههله ناوى (جراشه) دهبات و به (خراشه) ناوى دهبات، كهچى زؤريهى

سهرچاوهكان به (خراشه) ناوى دهبن، ههمان سهرچاوه، ج ۸، ل ۲۶۶

۱۶۶- ههمان سهرچاوه، ج ۸، ل ۲۶۶

۱۶۷- ههمان سهرچاوه، ج ۸، ل ۲۷۲

کورد له کتیبی (اليعقوبی) و (الطبري)دا

- ۱۶۸- هه‌مان سه‌رچاوه، ج ۸، ل ۳۲.
- ۱۶۹- (کفرتوئا): گوندیکي زوره، سه‌ربه جه‌زيره‌يه، له‌نیوان شه‌وی و (دارا)دا^(ه) فه‌رسه‌خه (۳۰کم) نه‌مه له‌نیوان (دارا) و (رأس العين)یش داده‌بیټ هه‌مان ماوه هه‌یه.
- یاقوت، البلدان، مج ۷-۸، ل ۱۴۳، پروانه الطبري، هه‌مان سه‌رچاوه، ج ۸، ل ۳۰۲، ابو الفداء، تقویم، ل ۲۸۴-۲۸۵.
- ۱۷۰- (رأس العين-عين ورده) یه‌که‌م شاری (ديار الربيعه) به‌رهو لای (ديار مضر)ه بریتیه له (رأس ماء الخابور) پروانه (ابو الفداء، تقویم، ل ۲۷۸-۲۷۹).
- پروانه: الطبري، سه‌رچاوه‌ی رابردوو، ج ۸، ل ۲۵۸، یاقوت البلدان، مج ۴، ل ۴۶۸.
- ۱۷۱- تأریخ اليعقوبی، ج ۴، ل ۵۰۲.
- ۱۷۲- الکامل، مج ۵، ل ۳۳۴.
- ۱۷۳- البوازیج: شاریکه له‌نیوان تکریت و هه‌ولیر، ابو الفداء، سه‌رچاوه‌ی رابردوو، ل ۲۸۶-۲۸۷.
- ۱۷۴- حسین حزنی موکریان، ناوړیکي پاشه‌وه، ب ۲، ل ۱۹.
- ۱۷۵- رفيات الاعیان، بیروت، د.ت، ج ۷، ل ۱۰۰.
- ۱۷۶- الطبري، سه‌رچاوه‌ی پیشو، ج ۹، ل ۳۷۵-۳۸۱.
- ۱۷۷- هه‌مان سه‌رچاوه، ج ۹، ل ۳۷۵-۳۷۸-۵۰۸. ابن الاثیر، سه‌رچاوه‌ی پیشو، مج ۵، ل ۳۳۴-۳۶۸.
- ۱۷۸- الطبري، هه‌مان سه‌رچاوه، ج ۹، ل ۵۰۸.
- ۱۷۹- نه‌مان سه‌رچاوه، ج ۹، ل ۵۳۲.
- ۱۸۰- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۹.
- ۱۸۱- هه‌مان سه‌رچاوه، ج ۱۰، ل ۳۷-۳۸.
- ۱۸۲- قه‌لای ماردین: له‌سه‌ر چیاپیکي له‌زه‌ویه‌وه بۆ لوتکه دوو فه‌رسه‌خ (۱۲کم) ده‌بیټ، ماردین قه‌لاییکه له جه‌زیره‌دا له‌نزیک (نصیبین)دا، به‌ناچار کردن داگیری ناکات.
- (ابو الفداء، سه‌رچاوه‌ی پیشو، ل ۲۷۸-۲۷۹).
- ۱۸۳- الطبري، سه‌رچاوه‌ی پیشو، ج ۱۰، ل ۳۷۰-۲۸۰.

١٨٤- (جرجان) يان (گورگان): شاریکی گه ورهیه، له نیوان خوارزم و تهبرستاندایه، خوارزم ده که ویتته بهشی خوره لآت، تهبرستان ده که ویتته لای خورثاوا، له نیوان نه و (سنا)دا له خوراسانه وه ^(٩٤) فهرسه خه (٥٨٨ کم). ابو الفداو، سهرچاوهی پیشو، ٤٣٨-٤٣٩).

١٨٥- الطبري، سهرچاوهی رابردوو، ج ٨، ل ١٤٣-٤٣٩.

١٨٦- هه مان سهرچاوه، ج ٨، ل ٥٥٦، ج ٩، ل ١١.

١٨٧- هه مان سهرچاوه، ج ٨، ل ٥٧٦.

١٨٨- هه مان سهرچاوه، ج ٨، ل ٦٠١.

١٨٩- هه مان سهرچاوه، ج ٨، ل ٦١٩.

١٩٠- هه مان سهرچاوه، ج ٨، ل ٦٢٢.

١٩١- هه مان سهرچاوه.

١٩٢- هه مان سهرچاوه، ج ٨، ل ٦٤٩.

١٩٣- هه مان سهرچاوه، ج ٨، ل ٦٦٨.

١٩٤- هه مان سهرچاوه، ج ٨، ل ١٧.

١٩٥- هه مان سهرچاوه.

١٩٦- هه مان سهرچاوه، ج ٨، ل ١٢.

١٩٧- هه مان سهرچاوه، ج ٩، ل ١٣-٢٣-٣١.

١٩٨- (البذ): کورهیه که له نیوان (نازه ریجان و ئاران)دا (بابك الخزمی) له ویتوه سه ری هه ئدا

له سه رده می خه لیفه (المعتصم، ٢١٨-٢٢٧ك / ٨٣٣-٨٤١ز) یاقوت، سهرچاوهی

پیشو، مج ١-٢، ل ٢٨٦.

١٩٩- نه فشین: (خیزر بن کاوس)یه یه کیتکه له سه رله شکره ناوداره کان له سه رده می

(المعتصمی) عه بباسیدا، دوو جار ناپاکی کرد، بۆیه خه لیفه له (٢٢ك، ٨٤٠ز)دا

زیندانی کرد تا له ویدا مرد.

پروانه (البعقوبی، تاریخ اليعقوبی، ج ٢، ل ٣٣٦) ابن خلکان، وفيات الاعیان، ج ١، ل ٣٨٢-

٣٨٨.

٢٠٠- الطبري، سهرچاوهی پیشو، ج ٩، ل ٤٧-٥٢.

٢٠١- هه مان سهرچاوه، ج ٩، ل ٥٢٧.

کورد له کتیبی (اليعقوبي) و (الطبري) دا

۲۰۲- (السوس): شاریکه له خوراسان (تهواز) باخچه و دارستانی همیه، ترنجی تیدایه و وه کو قامکه کان، شاریکی کونه له خوزستان، گۆری دانیال پیغمبهری (سهلامی خوی لسی بی) تیدایه.

(ابو الفداء، سرچاوهی رابردوو، ل ۳۱۴).

۲۰۳- جندیسابور: شاریکه له خوزستان ناوداره، گۆری شا (یهعقوبی) صفاری تیدایه، تا (تستر) هشت فهرسخ^(۴۸) کم ابو الفداء، سرچاوهی رابردوو، ل ۳۱۴-۳۱۵.

۲۰۴- (عسکر مکرم): شاریکی ناوداره له خوزستان، شاریکه له خوزستان، ده درپته پال (مکرم بن معزاء الحارث) هاوړتی (الحجاج بن یوسف الثقفي).

یاقوت، سرچاوهی پیتشو، مج ۶، ل ۳۲۸، ابو الفداء، سرچاوهی پیتشو، ل ۳۱۶-۳۱۷.

۲۰۵- الطبري، سرچاوهی پیتشو، ج ۶، ل ۵۲۷-۵۲۸.

۲۰۶- همدان سرچاوه، ج ۹، ل ۵۲۸.

۲۰۷- همدان سرچاوه، ج ۹، ل ۵۵۴.

۲۰۸- همدان سرچاوه.

۲۰۹- همدان سرچاوه، ج ۹، ل ۵۵۵.

۲۱۰- همدان سرچاوه، ج ۹، ل ۵۵۵-۵۵۶.

۲۱۱- همدان سرچاوه.

۲۱۲- همدان سرچاوه، ج ۹، ل ۵۷۶-۵۷۷.

۲۱۳- همدان سرچاوه.

۲۱۴- (ابن ذکریة بن مهروية): سرکرده یه کی ده رکوت وه لائیکی گه وری بۆ مه زه بی

نیسماعیلی ده رخت، یه کی بوو له بانگخوازانی قهرامطة. پروانه، (د. قاروق عمر

فوزی، الدعوه العباسیه، بغداد، ۱۹۸۶، ل ۴۱۵).

حسن ابراهیم حسن، تأریخ الاسلام السیاسی والدیني والاقتصادی والاجتماعی، ط ۷، مطبعة

النسة المحمدية، القاهرة، ۱۹۶۵، ج ۳، ل ۲۶۴-۲۶۵.

۲۱۵- الطبري، سرچاوهی رابردوو، ج ۱۰، ل ۱۰۵.

۲۱۶- همدان سرچاوته، ج ۱۰، ل ۱۳۰.

۲۱۸- (عرب بن سعید) صلة تأریخ الطبري، ج ۱۱، ل ۶۴.

- ۲۱۹- (الرحبه): گوندیکه له تهك (القادسيه) قوناغی له کوفه دووره، ده که ویتته چهپی ږنگای کاروانی نهو حاجیاندهی ده چنه مه که وه.
- سهرچاوهی پیښوو، مج، ل ۳۹۵، ابو الفداء، سهرچاوهی پیښوو ل ۳۸۰.
- ۲۲۰- الطبري، سهرچاوهی پیښوو، ج ۱۰ ل ۱۰۹.
- ۲۲۱- (الرقه): شاریکی ناوداره له سهر فورات، له نیوان شهوی و (جران) سی روزه له شاری (الجزیره) دا، چونکه ده که ویتته لای فوراتی خوره له لاته وه.
- یاقوت، سهرچاوهی پیښوو، مج ۴، ل ۴۱۴.

کۆتایی

ئهوانه‌ی میژووی مروییان نویسه‌ته‌وه به‌پیتی جیاوازی ره‌گه‌زی و مه‌زه‌ه‌بیان ناچاربوون چهند په‌ره‌یه‌ییکی زۆر، یان به‌شیکی گه‌وره بۆ گه‌لی کورد دیاری بکه‌ن، که‌چه‌قی قورسایه‌که‌ی له‌ناو گه‌لاندا به‌که‌م سه‌یر نا‌کریت.

لێره‌دا له‌ناو ئه‌و نووسه‌رانه‌دا، ناودارترین میژوونووسمان هه‌لبژاردووه که به‌ره‌گه‌ز کوردنیه، ئه‌ویش (الطبري)یه، که له‌وه گه‌وره‌تره بناسیت‌یت، که‌به‌شداری کردووه له‌میژووی کورددا له‌ناو هه‌گبه‌ی رووداوه‌کانداو له‌ناو ئینسکلۆپیدیایه گه‌وره‌که‌یدا (تاریخ الامم والملوک)دا باسی کردووه، باسی بارودۆخی کوردی کردووه له‌چاخی ئومه‌وی و عه‌بباسیدا، ئه‌رکی میژوونووسانی به‌رله‌خۆی وه‌کو (اليعقوبي) و (البلاذري) و (الواقدي) و (ابن سعيد)ی ته‌واو کردووه، پاشاوه‌که‌ی تری بۆ که‌سانی دوا‌ی خۆی به‌جی هه‌شتووه وه‌کو (المسعودي) و (البلاذري) و (ابن الاثير) و (ابن خلدون)...هتد.

پاشای پێبازی (الطبري)مان، له‌کتیبه ناوبراوه‌که‌یدا کردووه، له‌ رووداوه‌کان و له‌شکرکیشه‌کان و داگیرکردنه‌کاندا و، ئه‌و بزووتنه‌وانه‌ی له‌چاخی ئومه‌وی و عه‌بباسیدا روویانداوه‌و کورد به‌شداری تیدا کردوون، به‌لکو ده‌وری چالاکیان گێراوه، له‌هه‌ندیکیاندا پۆلی سه‌ره‌کیان بینیوه، وه‌کو له‌ ناوجه‌رگه‌ی زۆر له‌ کتیب و نووسراو و ئینسکلۆپیدیانه گه‌وره‌و ناوداره‌کاندا ده‌یان خۆنینه‌وه

المصادر:

القرآن الكريم

- ابن الاثير، عزالدين ابو الحسن علي بن عبدالكريم الجزري (ت ٦٣٠هـ، ١٢٣٣م)
-اسد الغاية في معرفة الصحابة، دار الشعب، القاهرة، ١٩٧٠م.
-الكامل في التاريخ، دار الكتاب العربي، بيروت، ١٩٦٧م، وطبعة بيروت، ٢٠٠٩م.
الادريسي: محمد بن محمد بن عبدالله بن ادريس بن يحيى الحسيني (ت ٥٦٠هـ، ١١٦٥م).
-نزهة المشتاق في اختراق الآفاق مجهولن (د.ت).
الأزردي، أبو زكريا بن محمد بن اياس (ت ٣٣٤هـ، ٩٤٥م).
-تاريخ الموصل، تحقيق: د. علي حبيبة، دار التحرير، القاهرة، ١٩٦٧م.
الاسفرايني، ابو المظفر عمادالدين (ت ٤١٨هـ، ١٠٢٧م).
-التبصير في الدين وتمييز الفرقة الناجية عن الفرق الهالكة طبعة الخانجي، (القاهرة: ١٩٥٥م).
الأصطخري: ابو اسحاق محمد بن ابراهيم الفارسي (ت بعد ٣٤٠هـ، ٩٥١م).
-المسالك والممالك، تحقيق: محمد جابر عبدالعال، مراجعة: شفيق الغريال، دار القلم، القاهرة، ١٩٦١م.
البكري، عبدالله بن عبدالعزيز (ت ٤٨٧هـ، ١٠٩٣م).
-معجم ما استعجم من اسماء المواقع والبلدان، تحقيق: مصطفى السقا، مطبعة لجنة التأليف والنشر (القاهرة: ١٩٤٥-١٩٤٦م).
البلاذري، احمد بن يحيى بن جابر (ت ٢٧٩هـ، ٨٩٢م).
-فتوح البلدان، تحقيق: صلاح الدين المنجد، مطبعة لجنة البيان العربي، القاهرة، ١٩٥٦م، وطبعة مكتبة الهلال، بيروت، ١٩٨٢م.
-انساب الاشراف، القدس ١٩٣٦م.
ابن تغري بردي، جمال الدين ابو المحاسن يوسف (ت ٨٧٤هـ، ١٤٧٠م).
-النجوم الزاهرة في أخبار ملوك مصر والقاهرة، وزارة الثقافة الارشاد القومي، المؤسسة المصرية العامة للتأليف والترجمة والطباعة والنشر، القاهرة، (١٩٣٠).
جبير، ابو الحسن محمد بن احمد بن جبير الكناني الاندلسي (ت ٤١٦هـ، ١٢١٧م).
-رحلة ابن جبير (تذكرة الاخبار عن اتفاقات الاشعار) تحقيق: وليم رايت، دار الكتب اللبنانية، بيروت (د.ت).

كورد له كتيبي (اليقوبي) و (الطبري) دا

- ابن ابي الحديد (ت ٦٥٦هـ، ١٢٥٨م).
-شرح نهج البلاغة، بيروت، ١٩٨٣م.
ابن حوقل، ابو القاسم بن حوقل النصيبي (ت ٣٦٧هـ، ٩٧٧م).
-صورة الارض، دار مكتبة الحياة، بيروت، ١٩٧٩م.
خراذبة، ابو القاسم عبيدالله بن عبدالله الخراساني (ت ٢٨٠هـ، ٨٩٧م).
-المسالك والممالك، طبعة بريل، باعتناء دي نغوية (١٨٨٩م) اعادت مكتبة المثنى ببغداد طبعتها بالافوسيت.
ابن خلدون، ابوزيد عبدالرحمن بن محمد (ت ٨٠٨هـ، ١٤٠٦م).
-العبر وديوان المبتدأ والخبر في اخبار العرب والعجم والبربر ومن عاصرهم من ذوي السلطان الاكبر (تاريخ ابن خلدون) دار البيان، بغداد، (بدون تاريخ).
خلكان، ابو العباس شمس الدين احمد بن محمد بن ابوبكر بن خلكان (ت ٦٨١هـ، ٢٨٢م).
-وفيات الاعيان وانباء ابناء الزمان، تحقيق: احسان عباس، دار الثقافة، بيروت، ١٩٧١م.
خليفة بن خياط، ابو عمرو خليفة بن خياط بن أبي هبيرة (ت ٢٤٠هـ، ٨٥٤م).
-تأريخ خليفة بن خياط، تحقيق: د. أكرم ضياء العمري، الطبعة الثانية، دار القلم، بيروت، ١٩٧٧م.
الدينوري: ابن قتيبة عبدالله بن مسلم (ت ٢٧٦هـ، ٨٨٩م).
-الامامة والسياسة، مكتبة ومطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده بمصر، (القاهرة: ١٩٦٣م).
الدينوري: ابو حنيفة أحمد بن داود (ت ٢٨٢هـ، ٨٩٥م).
-الاخبار الطوال، تحقيق: عبدالمنعم عامر، (القاهرة: ١٩٦٢م).
الذهبي، أبو عبدالله شمس الدين محمد بن احمد بن عثمان بن قايمز (ت ٧٤٨هـ، ١٢٤٧م).
-تذكرة الحفاظ، دار احياء التراث العربي، مكة، ١٣٧٤هـ.
ابن رسته، ابو علي احمد بن عمر (ت بعد سنة ٢٩٠هـ، ٩٠٣م).
-الاعلاق النفسية، شركة نوايع الفكر، القاهرة، ٢٠٠٩م.
سبط ابن الجوزي، شمس الدين المظفر يوسف قزاوغلي التركي (ت ٦٥٤هـ، ١٢٥٦م).
-مرأة الزمان في تأريخ الاعيان، دراسة وتحقيق: جنان جليل محمد الهموندي، الدار الوطنية، بغداد، ١٩٩٠م.
ابن سعد، محمد ابن سعد (ت ٢٣٠هـ، ٨٤٤م).
-الطبقات الكبرى، تحقيق: احسان عباس، دار صادر، (بيروت: ١٩٨٦م).

- السيوطي/ جلال الدين عبدالرحمن بن أبي بكر (ت ٩١١هـ، ١٥٠٥م).
-تاريخ الخلفاء، تحقيق: محمد أبي الفضل ابراهيم، دار الفكر العربي، القاهرة، ١٩٧٥م.
-حسن المحاضرة في أخبار مصر والقاهرة، مطبعة دار الوطن، (القاهرة، ١٢٩٩م).
الطبري، ابو جعفر محمد بن جرير (ت ٣١٠هـ، ٩٢٢م).
-تاريخ الرسل والملوك، (تاريخ الامم والملوك) تحقيق: محمد أبي الفضل ابراهيم، روائع التراث العربي، لبنان، (د، ت).
ابن عبد ربه، أبو عمر احمد بن محمد (ت ٣٢٨هـ، ٩٣٢م).
-المقد الفريد، تحقيق: احمد الزين وآخرون، القاهرة، ١٩٦٥م.
ابن عبد البر، أبو عمر يوسف بن عبدالله (ت ٤٦٣هـ، ١٩٧١م).
-الاستيعاب في معرفة الاصحاب، تحقيق: محمد علي البجاوي، القاهرة، (د، ت)،
ابن عبدالحق، صفي الدين عبدالمؤمن بن عبدالحق (ت ٧٣٩هـ، ١٣٣٨م).
-مرآة الاطلاع على اسماء الامكنة والبقاع، تحقيق وتعليق: علي محمد البجاوي، دار احياء الكتب العربية، (القاهرة: ١٩٥٤-١٩٥٥م).
عريب بن سعد القرطبي (ت ٣٦٦هـ، ٩٧٧م).
-صلة تاريخ الطبري، طبعة دي غوية، ليدن، ١٨٩٧م.
ابو الفداء: عماد الدين اسماعيل بن محمد (ت ٧٣٢هـ، ١٣٢١م).
-تقويم البلدان، طبع في مدينة باريس المحروسة بدار الطباعة السلطانية سنة (١٨٤٠)
مسيحية، دار صادر، بيروت.
-المختصر في أخبار البشر، المطبعة الحسينية المصرية، القاهرة، ١٣٢٥هـ.
ابن الفقيه، ابوبكر احمد بن محمد الهمداني (ت أواخر القرن الثالث الهجري).
-مختصر كتاب البلدان، نشر دي غوية، مطبعة بريل، ليدن، ١٨٨٥م.
قدامة بن جعفر، ابو الفرج الكاتب البغدادي (ت ٣٢٠هـ، ٩٣٢م).
-الخراج وصناعة الكتاب، شرح وتعليق: محمد حسين الزبيدي، دار الحرية، (بغداد: ١٩٦٠م).
القزويني، زكريا بن محمد بن محمود (ت ٦٨٢هـ، ١٢٨٣م).
-آثار البلاذ وأخبار اللعباد، دار صادر (بيروت: ١٩٦٠).
المسعودي: ابو الحين علي بن الحسين بن علي (ت ٣٤٦هـ، ٩٥٦م).
-التنبيه والاشراف، عني بتصحيحه ونشره، عبدالله اسماعيل الصاوي، القاهرة (د، ت)،
اعادت طبعه بالاولفسييت، مكتبة المثنى ببغداد، ١٩٣٨م.

كورد له كتيبي (اليعقوبي) و (الطبري) دا

- مروج الذهب ومعادن الجوهر، دققها: يوسف أسعد دغره، الطبعة الثانية، دار الاندلس، للطباعة والنشر، بيروت، ١٩٧٣م.
- المقدسي البشاري، ابو عبدالله شمس الدين محمد بن أحمد (ت ٣٨٧هـ، ٩٩٧م).
- أحسن التقاسيم في معرفة الاقاليم، ليدن، مطبعة بريل، ١٩٠٦م، اعادت طبعه بالافنيسيت مكتبة المثنى بغداد.
- المقرئزي، تقي الدين احمد بن علي (ت ٨٤٥هـ، ١٤٤٢م).
- المواعظ والاعتبار بذكر الخطط والآثار، دار التحرير، مطبعة بولاق، القاهرة، ١٨٥٣م.
- ناصار خسرو علوي: ابو معين الدين القبادياني المزوري (ت ٤٨١هـ، ١٠٨٨م).
- سفرنامه أو رحلة ناصر خسرو القبادياني، ترجمة: يحيى الخشاب، تصدير: عبدالوهاب عزام، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (القاهرة: ١٩٩٣م).
- ابن النديم، أبو الفرج محمد بن أبي يعقوب اسحق المعروف بالوراق (ت ٣٨٠هـ، ٩٩٠م).
- كتاب الفهرست، شرح تعليق: أحمد شمس الدين، الطبعة الثانية، دار الكتب العالمية، بيروت، ٢٠٠٢م.
- الهمداني، الحسين بن احمد (ت ٣٣٤هـ، ٩٦٤م).
- صفة جزيرة العرب، تحقيق: محمد بن علي الاكوع، ط٣، (صنعاء: ١٠٨٣م) وكذلك طبعة دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٩٩م).
- ياقوت الحموي: شهاب الدين ابو عبدالله الرومي (ت ٦٢٦هـ، ١٢٨٩م).
- معجم الادباء، طبعة جديدة مصححة ومنقحة، قدم لها محمد عبدالرحمن المرعشلي، دار احياء التراث العربي، (بيروت: ٢٠٠٨م).
- معجم البلدان، دار صادر، (بيروت: د.ت).
- اليعقوبي، أحمد بن أبي يعقوب بن جعفر بن وهب الكاتب (ت ٢٩٢هـ، ٩٠٤م).
- تاريخ اليعقوبي، دار صادر، بيروت، ١٩٦٠م، وطبعة سنة ١٩٩٩م.
- كتاب البلدان، المطبعة الحيدرية، (النجف: ١٩٥٧م).
- مشاكلة الناس لزمانهم، تحقيق: ماورذ، دار الكتاب الجديد، (بيروت: ١٩٦٢م).

المراجع:

أحمد الشرياصي:

-قصة التفسير، بيروت، ١٩٧٨م.

أحمد شفيق:

-الرق في الاسلام، بولاق، ١٣٠٩هـ.

د. أحمد عبدالعزيز محمود:

-الامارة الهذليّة الكرديّة: اذربيجان وأربيل والجزيرة الفراتية من (٢٩٣-٦٥٦هـ، ٨٠٩-

١٢٥٨م) دراسة سياسة حضارية، الطبعة الثانية، مكتبة التفسير للاعلان، أربيل

٢٠٠٦م.

-الامن في بغداد خلال العصر العباسي الاول (١٤٥-٢٤٧هـ، ٧٦٢-٨٦١م) مكتب التفسير

للنشر والاعلان، (أربيل: ٢٠٠٨م).

أرثر كريستين:

-ايران في عهد الساسانيين، ترجمة: يحيى الحشاش، ط٢، (بيروت: ١٩٨٢م).

بندي جوزي:

-من تاريخ الحركات الفكرية، دار الروائع (بيروت: د. ت).

ثابت اسماعيل الراوي:

-تأريخ الدولة العربية (خلافة الراشدين والامويين) مطبعة الارشاد، بغداد، ١٩٧٦م.

د. حسام الدين علي غالب النقشبندى.

-اذربيجان (٤٢٠-٦٥٤هـ، ١٠٢٩-١٢٥٦م) دراسة سياسية حضارية، اطروحة دكتوراه كلية

الادابن جامعة بغداد (بغداد: ١٩٨٤م).

-الكرد في الدينور و شهرزور، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية الآداب جامعة بغداد،

(غداد: ١٩٧٥م).

حسين حزني موكراني:

ناويريكي پاشهوه، مطبعة زارى كرمانجى، رهواندوز، ١٩٣٠م.

كورد له كتيبي (اليعقوبي) و (الطبري) دا

- د. حكيم أحمد خوشناو:
-الكورد ويلادهم عند البلدانين والرحالة المسلمين (٢٣٢-٦٢٦هـ، ٨٤٦-١٢٢٩م) دار
الزمان للطباعة والنشر، دمشق، ٢٠٠٩م.
- د. خليل ابراهيم السامرائي:
-دراسات في تاريخ الفكر العربي، مديرية دار الكتب للطباعة والنشر، جامعة الموصل (د.
ت).
- زامباور، ادوارفون:
-معجم الانساب والاسرات الحاكمة في التاريخ الاسلامي، اخراج: زكي محمد حسن بك وحسن
احمد محمود، مطبعة فؤاد الاول، القاهرة، ١٩٥١-١٩٥٢م.
- د. زرار صديق توفيق:
-الكورد في العصر العباسي حتى مجيء البويهيين، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية
الآداب، جامعة صلاح الدين، (أربيل: ١٩٩٤م).
- د. سامي سعد الاحمد ورضا جواد الهاشمي:
-تاريخ الشرق الادنى القديم ايران والاناضول، وزارة التعليم العالي والبحث العلمي، بغداد،
د.ت.
- د. سوادى عبد محمد:
-الاحوال الاجتماعية والاقتصادية في بلاد الجزيرة الفراتية خلال القرن السادي الهجرين الثاني
عشر الميلادي، دار الشؤون الثقافية العامة، _ (بغداد: ١٩٨٩م).
- السيد عبدالعزيز سالم:
-التاريخ العربي والمؤرخون، دار الكتاب العربي، (القاهرة: ١٩٦٧م).
- د. صبحي الصالح:
-مباحث في علوم القرآن، بيروت، ١٩٧٧م.
- طه باقر وعبدالعزیز حميد:
-طرق البحث العلمي في التاريخ والاثار، بغداد، ١٩٨٠م.
- عبدالجبار جومرد:
-هارون الرشيد، (بيروت: ١٩٥٦م).
- عبدالرقيب يوسف:

- الدولة الدوستكية في كردستان الوسطى، مطبعة اللواء، (بغداد: ١٩٧٢م).
د. عبدالعزيز الدوري:
-بحث في نشأة علم التاريخ عند العرب، بيروت، ١٩٦٠م.
-العصر العباسي الاول، بغداد (د.ت).
عفت محمد الشرقاوي:
-أدب التاريخ عند العرب، دار العودة، بيروت، (د.ت).
عمر رضا كحالة:
-معجم المؤلفين، مكتبة المشنى، بغداد، دار التراث العربي، (بيروت: د.ت).
فائزة محمد عزت:
-الكرد في اقليم الجزيرة وشهرزور في صدر الاسلام، رسالة ماجستير منشورة، كلية الاداب-
جامعة صلاح الدين، (أربي: ١٩٩٤م).
فرانز روزنثال:
-علم التاريخ عند المسلمين، ترجمة: صالح أحمد العلي، مراجعة: محمد توفيق حسين، مؤسسة
فرانكلين (بغداد: ١٩٦٣م).
د. فيصل السامر:
-ثورة الزنج: بغداد، ١٩٧٠م.
كراتشكوفسكي أغناطيوس يوليا:
(الادب الجغرافي العربي، ترجمة: صلاح الدين عثمان هاشم، (القاهرة: ١٩٥٧م).
محسن الأمين الحسيني العالمي:
-اعيان الشيعة، مطبعة ابن زيدون (دمشق: ١٩٣٨).
د. محسن محمد حسين و د. عبدالرحمن حسين العزاوي:
-منهج البحث التاريخي، بغداد، ١٩٩٢م.
محمد أمين زكي:
-خلاصة تاريخ الكرد وكردستان، ترجمة: محمد علي عوني، الطبعة الثانية، بغداد: ١٩٦١م.
د. محمد جاسم حمادي:
-الجزيرة الفراتية والموصل، دار الرسالة (بغداد: ١٩٧٧م).

كورد له كتيبي (اليقوبى) و (الطبرى)دا

محمد رضا:

-الامام علي ابن أبي طالب (كرم الله وجهه) رابع الخلفاء الراشدين (القاهرة: ١٩٣٩م).

مرجليوث:

-دراسات عن المؤرخين العرب، ترجمة: حسين نصار، دار الروائع، (بيروت: د.ت).

د. ميسون هاشم مجيد:

-علاقة الخلافة العباسية بدويلات المشرق في القرن الثالث الهجري وحتى نهاية القرن الخامس

الهجري، رسالة ماجستير غير منشور، كلية الآداب، جامعة الموصل، (الموصل:

١٩٨٣م).

نايف معروف:

-الخوارج في العصر الاموي: نشأتهم، تاريخهم، عقائدهم، أدبهم، الطبعة الثانية، دار الطليعة،

(بيروت: ١٩٨٦م).

ياسين ابراهيم علي الجعفري:

-اليقوبى المؤرخ والجغرافي، دار الحرية للطباعة (بغداد: ١٩٨٠م).

الدوريات:

-مجلة الاستاذ، العدد ^(٦٧) (بغداد: ٢٠٠٨م) ص ٦٧١-٦٧٣.

-مجلة العربي، الكويت، ١٩٦٩م، العدد ^(٣١).

-مجلة النهج، ٢٠٠٥، العدد ^(١٦).

-مجلة زانكو، أبريل ٢٠٠٧م، العدد ^(٣٠).

-مجلة كلية الاداب، العدد الثاني.

الرسائل الجامعية:

-ابتهاال مال الله حسين:

-اذرييجان في صدر الاسلام دراسة في اوضاعه الجغرافية والادارية والاقتصادية (٢٢-

١٣٢هـ، ٦٤٣-٧٥٠م) رسالة ماجستير غير منشورة، كلية الآداب، جامعة الموصل، ١٩٨٨م.

-نيشتمان بشير محمد:

-الاحوال السياسية والاجتماعية لغربي اقليم الجبال خلال القرنين الرابع والخامس الهجريين،

رسالة ماجستير غير منشورة، كلية الآداب، جامعة صلاح الدين، أبريل ١٩٩٤م.

ناوەرۆك

- ۵ چەند سەرەقەلەمىك
 ۷ كورد لە كتيبي ميژوويى (يەعقوبى) دا مردن (۲۹۲ك / ۹۰۵ز)
 ۷ پيشەكى
 ليكۆلينيەوہى يەكەم
 ۱۰ يەكەم: پيناسەى (يەعقوبى) و كتيبه ميژووييەكەى يەكەى:
 ۱۲ دووہم: ميژوويى (يەعقوبى) لە ناوەرۆك و ريبازيدا
 ليكۆلينيەوہى دووہم
 ۱۶ ھەوال و باسى كورد و كوردستان لە ميژوويى ئەودا
 ۱۷ يەكەم: كورد و كوردستان لە سەرەتاي ئيسلامدا
 ۲۲ دووہم: كورد لە سەردەمى عەبباسييەكاندا
 سييەم: رۆلى كورد لە بزوتنەوہى بەرەورووونەوہى لە دژى دەولەتى
 ۲۴ عەبباسيدا
 ۲۴ أ — بزوتنەوہى خەواريجەكان:
 ۲۷ چوارەم: بزوتنەوہى كورد لە سەردەمى عەبباسيدا
 ۳۴ پوختە و سەرەنجامەكانى ليكۆلينيەوہكە
 ۴۶ كورد لە كتيبي ميژوويى (الطبري) دا
 ۴۹ باسى يەكەم
 ۴۹ ژياننامەى (الطبري)
 ۵۰ ۲- پيناسەى كتيبي (تأريخ الامم والملوك):
 ۵۳ ۳- سەرچاوەكانى كتيبهكان:

- ۵۵ بیژوکه‌ی میژوو لای (الطبري):-
 ۶۰ باسی دووه‌م.
 ۶۰ ده‌نگ و باسی کورد بهر له ئیسلام لای (الطبري):-
 ۶۲ گرتنی کوردستان
 ۶۲ ۱-گرتنی (حه‌لوان) (۱۶ک / ۶۳۷ز)
 ۶۴ ۲-گرتنی (ماسبزان) (۱۶ک / ۶۳۷ز)
 ۶۴ ۳-گرتنی (جهزیره) (۱۷ک / ۶۳۸ز)
 ۶۶ ۴-گرتنی (مهرجان قذف)
 ۶۷ ۵-گرتنی (نه‌هاوه‌ند):
 ۶۹ ۶-گرتنی (هه‌مه‌زان):
 ۷۱ ۷-گرتنی (ده‌ینور)
 ۷۲ باسی سییه‌م
 ۷۲ کورد له‌سییه‌ری حوکه‌ی ئومه‌وی دا (۴۱-۱۳۲ ک / ۶۶۱-۷۴۹ز):
 ۷۲ ۱-بزووتنه‌وه‌ی خه‌واریه‌کان
 ۷۳ أ-بزووتنه‌وه‌ی (نوفل بن فروة الاشجعي):
 ۷۳ ب-بزووتنه‌وه‌ی (حیان بن ضبیان السلمی) له (۵۸ ک / ۶۷۷ز):
 ۷۴ ج-بزووتنه‌وه‌ی (شبیاب بن یزید الخارجی) له (۷۶ ک / ۶۹۵ز):
 ۷۴ د-بزووتنه‌وه‌ی (مطرف بن مغیره بن شعبه) (۷۷ ک / ۶۹۶ز):
 ۷۷ هـ-(سعید بن مجدل الشیبانی):
 ۷۸ و-بزووتنه‌وه‌ی (الضحاک الخارجی):
 ۷۹ ز-بزووتنه‌وه‌ی (الشیبان بن عبدالعزیز الحروری الخارجی):
 ۸۰ أ-بزووتنه‌وه‌ی (عبدالله بن الزبیر) (۶۴-۷۳ک / ۶۸۳-۶۹۲ز):
 ۸۰ ب-بزووتنه‌وه‌ی (مختار بن یوسف الثقفی):
 ۸۱ ج-بزووتنه‌وه‌ی (ابراهیم بن مالک الاشتر):
 ۸۱ د - بزووتنه‌وه‌ی (عبدالله بن الحر):

- ه- بزووتنه وهی (یزید بن المهلب) (١٠١ ك / ٧١٩ ز): ٨٢
- و- شوڤشی (زید بن علی) له (١٢٢ ك / ٧٣٩ ز): ٨٣
- ز- بزووتنه وهی (عبدالله بن معاویه) (١٢٧-١٢٩ ك / ٧٤٤-٧٤٦ ز): ٨٣
- ٨٣
- باسی چواره م. ٨٤
- كوردو بانگه وازی عه بباسی: ٨٤
- ١- (حرب) كوری (عبدالله) ی راوهندی ن: ٨٦
- ب- (محمد بن الحسن بن جلیویه الكردي): (١٣٨) ٨٨
- ج- (احمد بن الليث الكردي) ن: ٨٨
- ١- بزووتنه وهی (الولید بن طریف الشاري) (١٧٨-١٧٩ ك / ٧٩٤- ٩١
- ٧٩٥ ز): ٩١
- ٢- بزووتنه وهی (جراشه بن شیبان الازردی): (١٦٥) ٩٢
- ٣- بزووتنه وهی (ابی عخمورد الشاری) (١٨٤ ك / ٨٠٠ ز): ٩٢
- ٤- بزووتنه وهی (عبدالسلام) له (نامید): (١٨٧ ك / ٨٠٢ ز) ن: ٩٢
- ٥- بزووتنه وهی (ابی العمود الثعلبي) له (٢٤٨ ك / ٨٦٢ ز) دان: ٩٣
- ٧- بزووتنه وهی (هارون بن عبدالله الشاری) ن: ٩٤
- ٨- بزووتنه وهی (بابکی خزمی) / (٢٠١-٢٢٣ ك / ٨١٦-٨٣٧ ز): .. ٩٥
- ب- كوردو شوڤشی قوله كان (الزنج) (٢٥٥-٢٧٠ ك / ٨٦٩-٨٨٣ ز): ٩٥
- ٩٩
- ج- (كوردو قه رامطه كان) ن: ١٠٤
- كۆتایی..... ١٢٣

يېگومان كورد له ناو كۆمهلگاي ئىسلامييدا، دواي
موسلمان بوونيان شويني خويان ههيه، له بهر نهوه
شتيكي نامو نيه سهراوه ئىسلاميهكان بههر
شيويهيك بى، شتيك دهرباره ميژووي نهو گهله
تۆمار بكن، گهر لهگهله گلانى تری وهكو عهرهب
و فارس بهراوردی بكن، ميژووي "يهعقوبى" لهو
بارمه ريزى پيشهوه دهگريت.

لهم تويزينهويهيه دا يېگه كورد له كتيبي
"يهعقوبى" دا ههولى دهرخستى دراوه، نههش له
ريگاي ههئيجانى نهو ههوالانه و پهيوهسته به
كورد و زيد و نيشتمانينهوه.

گرنگى نهو تويزينهويهيه لهوه دايه ههنگاويكى
پيوسته بو تاوتوى كردنى ميژوى كورد له چاخه
يهك له دوا يهكهكاندا، به مههستى زانينى ئاستى
بهشدارى كردنيان له روداوه ميژووييهكان و
دامهزاندنى شارستانيهكدا.

نوسينگه تەفسير

بو بلاوكردهوهو راكهياندن
ههولير - شهقامى دادكا - زلر هوتىلى شيرين بالاس

f t g+ y /TafseerOffice

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseerooffice@yahoo.com

